การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครู
กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

นายปิยณัฐ ศรีชะตา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2556
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย
The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

A COMPARISON OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT BETWEEN FEEDBACK BY TEACHER AND VISUAL MEDIA UPON RUGBY SKILLS OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Mr. Piyanat Srichata

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education
Department of Curriculum and Instruction
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2013
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครูกับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
โดย	นายปิยณัฐ ศรีชะตา
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิตา รักษ์พลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ปิยณัฐ ศรีชะตา : การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครูกับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. (A COMPARISON OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT BETWEEN FEEDBACK BY TEACHER AND VISUAL MEDIA UPON RUGBY SKILLS OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน, 189 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาพัฒนาการด้านทักษะปฏิบัติก่อนและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ วิธีการสอนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ และวิธีการสอนแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ 2. เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 60 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 20 คน เป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยกำหนดวิธีการสอนแต่ละกลุ่ม ดังนี้คือ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มควบคุม จัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบปกติ กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จัดการเรียนรู้แบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 จัดการเรียนรู้แบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ โดยการสุ่มอย่างแบบง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แต่ละกลุ่ม และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มโดยใช้ค่า t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มก่อนการทดลองโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มหลังการทดลองโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance ANCOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลด้วยวิธีการสอนแบบปกติ แบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ และแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งทุกกลุ่มมีพัฒนาการดีขึ้น

2. การเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มการให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มการใช้สื่อวีดีทัศน์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก .....

ปีการศึกษา 2556

5483385027 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION
KEYWORDS: PHYSICAL EDUCATION / LEARNING MANAGEMENT / FEEDBACK / VISUAL MEDIA FEEDBACK

PIYANAT SRICHATA: A COMPARISON OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT BETWEEN FEEDBACK BY TEACHER AND VISUAL MEDIA UPON RUGBY SKILLS OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS. ADVISOR: ASSOC. PROF.RATCHANEE KHAUNBOONCHAN, 189 pp.

The purposes of this research were 1. To study the effect of physical education learning management between feedback and visual media feedback upon skill practice of the lower secondary school students 2. to compare the effect of physical education learning management upon rugby skills between the control group and experimental group. The subjects consisted of sixty students in the seventh grade at Chalearmprakiat Somdejprasrinakarin Roi-ed School, Roi-ed Province, who were divided equally into three groups: 20 students per each group, and 8 weeks treatment in using PE learning management in 3 groups 1) control group 2) the experimental group by feedback and 3) the experimental group by visual media. The data collecting instrument included the rugby skills Test and physical education learning achievement test. The data were analyzed in terms of $\bar{X}$, S.D., ANOVA and ANCOVA.

The findings of this research were as follows.

1. The students in the experimental group and control group had a higher level of rugby skills after using the feedback and visual media feedback than before experimental at .05 level.

2. The comparison of Rugby Skills between the control group and the experimental group. Were students in the focus group and students in the control group learning achievement were not significantly different at .05 level

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Department:	Curriculum and Instruction	Student's Signature .....
		Advisor's Signature .....
Field of Study:	Health and Physical Education	
Academic Year:	2013	

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตรวจทานแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุดทางคุณค่าวิชาการ ตลอดจนการให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้านมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ข้อคิดและเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานิต โกศลอินทรีย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธนะ ติงศภัทิย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทิย์ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน นายไพฑูรย์ มนตรี และคณาจารย์โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ให้ความกรุณาอำนวยความสะดวก สนับสนุนและเปิดโอกาส ให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ และขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประพันธ์ ศรีชะตา และ คุณแม่มะลิวรรณ ศรีชะตา เป็นอย่างสูงที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการศึกษา อันมีค่ายิ่งโดยตลอดมาจนจบการศึกษา ผู้วิจัยขอมอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาเพื่อทดแทนคุณ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ

สารบัญ ..... ช

สารบัญตาราง ..... ก

สารบัญตารางกราฟ ..... ค

สารบัญแผนภาพ ..... ง

บทที่ 1 บทนำ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

คำถามวิจัย 3

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3

สมมติฐานการวิจัย 3

ขอบเขตในการวิจัย 4

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย 4

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 5

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 6

ตอนที่ 1. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow's Instructional Model for Psychomotor Domain) 7

ตอนที่ 2. การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) 8

ตอนที่ 3. การใช้สื่อวีดีทัศน์ 11

ตอนที่ 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 13

1. งานวิจัยภายในประเทศ 13

2. งานวิจัยต่างประเทศ 15

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย 22

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 23

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง 25

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล 28

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

หน้า

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ 29
การเก็บรวบรวมข้อมูล 30
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 31
ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ สถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ t-test 31
ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ 34
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ สถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ANCOVA 37
ตอนที่ 4 กราฟแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ 40
ตอนที่ 5 กราฟแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่สอนแบบใช้สื่อวีดีทัศน์ 44
ตอนที่ 6 กราฟแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ 45
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อธิปรายผล และข้อเสนอแนะ 46
สรุปผลการวิจัย 46
การอธิปรายผลการวิจัย 47
ข้อเสนอแนะ 49
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป 49
รายการอ้างอิง 50
ภาคผนวก 53
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ 54
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย 56
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 63

หน้า

ภาคผนวก ง การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ 187
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 189

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง 28
ตารางที่ 2 ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้านการฝึกทักษะการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์ 32
ตารางที่ 3 ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ด้านการฝึกทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์ 32
ตารางที่ 4 ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ด้านการฝึกทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์ 33
ตารางที่ 5 งผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ด้านการฝึกทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์ 33
ตารางที่ 6 ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ด้านการฝึกทักษะปฏิบัติโดยรวม ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์ 34
ตารางที่ 7 ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติกีฬารักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ 35
ตารางที่ 8 ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ 35
ตารางที่ 9 ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ 36
ตารางที่ 10 ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ 36
ตารางที่ 11 ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ 36
ตารางที่ 12ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติโดยรวม ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ 37
ตารางที่ 13 ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติกีฬารักบี้ฟุตบอล หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ 38
ตารางที่ 14 ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ 38

ตารางที่ 15 ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ 39
ตารางที่ 16 ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ 39
ตารางที่ 17 ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์..... 40
ตารางที่ 18 ผลการทดสอบทักษะปฏิบัติโดยรวม หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ 40

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญตารางกราฟ

หน้า

กราฟที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาการฝึกทักษะการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง..... 41
กราฟที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การฝึกทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง 41
กราฟที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การฝึกทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง..... 42
กราฟที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การฝึกทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง..... 42
กราฟที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การฝึกทักษะปฏิบัติโดยรวม ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง 43
กราฟที่ 6 กราฟเปรียบเทียบคะแนนทักษะก่อนและหลังการทดลอง ทั้ง 4 ทักษะ..... 43
กราฟที่ 7 กราฟเปรียบเทียบคะแนนทักษะก่อนและหลังการทดสอบ ทั้ง 4 ทักษะ และทักษะโดยรวม 44
กราฟที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่สอนแบบใช้สื่อวีดีทัศน์..... 44
กราฟที่ 9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ 45

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย 22
แผนภาพที่ 2 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย 24
แผนภาพที่ 3 แผนภูมิขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 26

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาเป็นกิจกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาในปัจจุบันมาก เพราะกีฬาทุกประเภทมีส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลากรของชาติให้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์มีจิตใจดี มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะ รู้อภัย มีความสามัคคีในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กีฬาฝึกคนให้มีระเบียบวินัย ตลอดจนทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้กีฬายังเป็นสื่อสร้างความผูกพันทางมิตรภาพ ระหว่างสังคมและหมู่คณะ และเป็นเสมือนการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของประเทศให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวโลก กีฬาช่วยเสริมสร้างสุขภาพทางกาย และจิตใจได้เป็นอย่างดี ผู้ที่เล่นกีฬาจะได้ออกกำลังกาย ยิ่งจะส่งผลทำให้ร่างกายแข็งแรงคล่องแคล่ว ว่องไว ได้แสดงตนในทางการกีฬาต่อที่สาธารณะ สามารถที่จะเข้าร่วมสังคมได้ด้วยความมั่นใจ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขทำให้รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักให้อภัย และมีความสามัคคี คุณสมบัติต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเล่นกีฬาจะติดตัวตลอดไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ที่ช่วยในการดำรงชีวิตได้ดีในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิชาพลศึกษา จึงถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม มีกิจกรรมกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรซึ่งโรงเรียนได้กำหนดให้นักเรียนเรียน “กีฬารักบี้ฟุตบอล” เป็นกิจกรรมพลศึกษาหนึ่งที่มีความสำคัญ นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแล้ว ลักษณะเกมการเล่นยังเป็นการฝึกให้ผู้เล่นเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีวินัย มีการผสมผสานการทำงานร่วมกัน มีการตัดสินใจที่ดีอีกด้วย รักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ผู้เล่นจำเป็นต้องมีทักษะเบื้องต้นที่สำคัญหลายอย่าง เช่น ความสามารถในการรับลูกบอล การส่งลูกบอล การเก็บลูกบอล การเตะลูกบอล การแท็คเกิ้ล เป็นต้น

นักการศึกษา ได้กล่าวถึง ความสำคัญของทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลไว้ว่า “ทักษะที่สำคัญที่สุดของการเล่นรักบี้ฟุตบอล คือ การรับ และการส่งลูกอย่างแม่นยำ ความสามารถเก็บลูกบอลได้อย่างรวดเร็ว และความสามารถในการเตะลูกบอลได้ไกลอย่างมีทิศทาง ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของอรุณ แสนโกสิก (สัมภาษณ์,2556) ที่ว่า ทักษะที่สำคัญที่สุดของการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลคือการรับส่งลูกบอลอย่างแม่นยำ ความสามารถเก็บลูกบอลได้อย่างรวดเร็ว และความสามารถในการเตะลูกบอลได้ไกลอย่างมีทิศทาง การเรียน การสอนรักบี้ฟุตบอลจะบรรลุผลดังกล่าว ครูผู้สอนจะต้องศึกษาหาความรู้ในเนื้อหาของกีฬารักบี้ฟุตบอลให้เกิดความชำนาญ ศึกษาจุดประสงค์ของวิชาให้ชัดเจนและต้องศึกษาแนวการสอนการวัดผลให้เป็นไปตามหลักการที่ถูกต้อง มีการเตรียมพร้อมในด้านการสอนเป็นอย่างดี เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน” (วิริยา บุญชัย ,2529: 79)

ในการสอนพลศึกษา มีวิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น อธิบาย สาธิต ฝึกหัด นำไปใช้ นอกจากนี้ยังมีวิธีการสอนพลศึกษา ซึ่งมีประสิทธิภาพได้แก่ การให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียน ทำให้

นักเรียนทราบผลการกระทำ หรือความก้าวหน้าของตนเองหลังจากทำกิจกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่อง และเป็นแรงจูงใจ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นและมีประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

(สุประวีณ์ ทัดภูธร 2548 : 21)

ศิลปชัย สุวรรณธาดา (2523: 2) กล่าวว่า การฝึกหัดแต่เพียงอย่างเดียวจะไม่ช่วยให้ความสามารถเพิ่มพูนขึ้น เพราะการเรียนรู้การเคลื่อนไหวนั้น จะเกิดขึ้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัวแปร ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)

2. ความจำ (Retention)

3. ตารางฝึก (Schedule of Practice)

4. การถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

ปัจจุบันการให้ผลย้อนกลับในบางบทเรียนมีการให้ผลย้อนกลับที่มีชื่อผู้เรียน หรือผู้ใช้บทเรียนปรากฏด้วย และบางบทเรียนมีการให้คะแนนสะสม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเพิ่มความพยายามมากขึ้น เพราะรู้สถานภาพในการเรียนของตนเองทุกระยะ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การให้ผลย้อนกลับช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และยังได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการให้ผลย้อนกลับต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้เป็นเรื่องที่มีผู้สนใจอย่างกว้างขวางเป็นเวลาต่อเนื่องกันมา

นอกจากนี้การสอนพลศึกษาโดยใช้วีดีทัศน์เป็นสื่อการเรียนการสอน เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป การใช้สื่อวีดีทัศน์ นับเป็นเทคโนโลยีการศึกษาที่ให้ความสะดวกทั้งผู้สอนและผู้เรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนมีจำนวนจำกัดและวีดีทัศน์ประกอบการเรียนสามารถแพร่ภาพและเสียงไปตามห้องเรียนต่างๆหรือตามบ้านได้ เป็นสื่อการสอนที่สามารถนำสื่อหลายอย่างมาใช้ร่วมกันได้อย่างสะดวกเป็นการใช้สื่อประสมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีความสามารถพิเศษในแต่ละแขนงมาเป็นผู้สอนทางวีดีทัศน์ได้ นอกจากนี้วีดีทัศน์ยังสามารถสาธิต (Demonstrate) ได้อย่างชัดเจน สามารถทำให้ผู้เรียนได้เห็นสิ่งที่ต้องการเน้นได้โดยเทคนิคการถ่ายในระยะใกล้ (Close-Up) เพื่อขยายภาพหรือวัสดุสิ่งของให้ผู้เรียนได้เห็นทั่วถึงกันทุกคนได้อย่างชัดเจน ช่วยปรับปรุงเทคนิคการสอนของครู เช่น ในการใช้สอนแบบจุลภาค และเป็นสื่อที่สามารถนำภาพที่เป็นรูปธรรมมาประกอบการสอนได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่ทันสมัยและรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพราะสามารถแพร่ภาพและเสียงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเรื่องราวที่อยู่ใกล้ ๆ มาให้ชมได้ (กิดานันท์ มลิทอง, 2531: 146-147) นอกจากนี้วีดีทัศน์ยังเป็นสื่อที่มีคุณภาพสูงที่ผู้ชมสามารถได้เห็นภาพและได้ยินเสียงไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งเป็นการรับรู้โดยประสาทสัมผัสทั้ง 2 ทาง ซึ่งย่อมดีกว่าการรับรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่ง และได้เข้าใจถึงกระบวนการที่ซับซ้อนได้โดยอาศัยศักยภาพของเครื่องมือการผลิตวีดีทัศน์ที่สามารถย่อขยายภาพทำให้ภาพเคลื่อนที่ช้า-เร็ว หรือหยุดนิ่งได้ แสดงกระบวนการที่มีความต่อเนื่องมีลำดับขั้นตอนได้ในเวลาที่ต้องการ โดยอาศัยเทคนิคการถ่ายทำและเทคนิคการตัดต่อบันทึกเหตุการณ์

ในอดีตหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่างสถานที่ต่างเวลาแล้วนำมาเปิดชมได้ทันที เป็นสื่อที่ใช้ได้ทั้งรายบุคคลกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ และใช้กับมวลชน และผู้เรียนทุกเพศทุกวัยทุกระดับชั้น (วชิระ อินทร์อุดม,2539 : 5-6) แจ็คสัน ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องผลการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบในเทปโทรทัศน์บันทึกเสียง (Audio - Videotape) พบว่าข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากวีดีโอเทป จะมีผลทางบวก ต่อการเรียนรู้ทักษะ และข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากวีดีโอเทป จะมีผลทางบวก ต่อการเรียนรู้ทักษะ การจำแบบทักษะกีฬา (Jackson, 1974 : 5689 - A)

จากการศึกษางานวิจัยต่างๆจะเห็นได้ว่าสื่อวีดีทัศน์สามารถนำมาใช้ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีพลังในการสื่อสารอย่างมีชีวิตชีวา ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้การสร้างมโนภาพที่เกี่ยวข้องกันที่ถูกต้องสามารถจูงใจให้เกิดการเรียนรู้จากการรับชมภาพและเสียงช่วยประหยัดเวลา สามารถเข้าถึงคนหมู่มากได้พร้อม ๆ กันในการเสนอสาระ ความคิดประสบการณ์ต่าง ๆ แก่ผู้เรียนโดยไม่จำเป็นต้องมีความสามารถทางภาษาสูงหรืออยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะปฏิบัติ โดยมุ่งศึกษาเพื่อหาข้อสรุปว่าการสอนด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้วิธีการใช้สื่อวีดีทัศน์ การสอนแบบใดจะให้ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะรักบี้ฟุตบอลมากกว่ากัน เพื่อให้มีครูผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม เป็นการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนรักบี้ฟุตบอลต่อไป

คำถามวิจัย

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ การสอนแบบใด จะส่งต่อผลการเรียนรู้ทางด้านทักษะรักบี้ฟุตบอลได้มากกว่ากัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาพัฒนาการด้านทักษะปฏิบัติก่อนและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ วิธีการสอนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ และวิธีการสอนแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์

2. ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้พลศึกษา ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

สมมติฐานการวิจัย

กลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ มีผลการเรียนรู้ทางด้านทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล แตกต่างจากกลุ่มที่สอนโดยการใช้วีดีทัศน์

ขอบเขตในการวิจัย

1.กิจกรรมพลศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ กีฬารักบี้ฟุตบอล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) มุ่งศึกษาการเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้พลศึกษาระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อผลการเรียนรู้ทางด้านทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 31,201 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในวิชารักบี้ฟุตบอล จำนวน 60 คน

2 ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น มีวิธีการสอนอยู่ 3 วิธี คือ

2.1.1. วิธีการสอนแบบปกติ 8 สัปดาห์

2.1.2. วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ 8 สัปดาห์

2.1.3. วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์ 8 สัปดาห์

2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนทางด้านทักษะปฏิบัติกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนพลศึกษา ที่มีการสอน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1.ขั้นเตรียม/ขั้นนำ 2.ขั้นอบอุ่นร่างกาย 3.ขั้นสาธิตและขั้นฝึก 4.ขั้นนำไปใช้ 5.ขั้นสรุป/ขั้นสุขปฏิบัติ

วิธีการสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การสอนพลศึกษา 5 ขั้นตอน โดยครูผู้สอนจะให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยบูรณาการไว้ในทุกขั้นตอนของการสอน ทั้งก่อนการฝึกทักษะ ระหว่างการฝึกทักษะ และหลังการฝึกทักษะ

วิธีการสอนแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ หมายถึง การสอนพลศึกษา 5 ขั้นตอน โดยครูผู้สอนให้นักเรียนดูวีดีทัศน์ ในขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นปฏิบัติ และขั้นสรุป ตามความเหมาะสม

วีดีทัศน์ หมายถึง สื่อที่นำเสนอเป็นภาพเคลื่อนไหวใช้นำเสนอภาพการฝึกกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และสามารถนำเสนอภาพได้โดยผ่านระบบวีดีโอ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง ข้อมูลที่แสดงความแตกต่างระหว่างการแสดงออกที่เป็นเป้าหมายกับการแสดงออกที่เกิดขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะกีฬารักบี้ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะ ที่วัดโดยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ซึ่งประกอบด้วย 4 แบบ คือ

1. แบบทดสอบทักษะการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล
2. แบบทดสอบทักษะการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล
3. แบบทดสอบทักษะการถือลูกรักบี้ฟุตบอล
4. แบบทดสอบทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีผลการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติดีขึ้น หลังจากการสอนด้วยวิธีสอน โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการใช้สื่อวีดีทัศน์

2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชารักบี้ฟุตบอล ที่ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น โดยเลือกใช้วิธีการสอนหลากหลาย

3. เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจในวิชารักบี้ฟุตบอล ได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในโอกาสต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาผลการเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับกับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร บทความและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์

1.1. ทฤษฎี / หลักการ / แนวคิดของรูปแบบ

1.2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

1.3. ลักษณะการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบ

1.4. การนำไปใช้

1.5. ข้อสังเกต

ตอนที่ 2 การให้ข้อมูลย้อนกลับ

2.1 ความหมายการให้ข้อมูลย้อนกลับ

2.2 ลักษณะการให้ข้อมูลย้อนกลับ

2.3 รูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

2.4 ชนิดของข้อมูลย้อนกลับ

2.5 หลักการให้ข้อมูลย้อนกลับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตอนที่ 3 การใช้สื่อวีดีทัศน์

3.1 ความหมายของวีดีทัศน์

3.2 ลักษณะเฉพาะของวีดีทัศน์

3.3 รูปแบบของรายการวีดีทัศน์เพื่อการศึกษา

3.4 องค์ประกอบที่สำคัญของบทวีดีทัศน์

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวต่างประเทศ

2. งานวิจัยภายในประเทศ

ตอนที่ 1. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow's Instructional Model for Psychomotor Domain)

1.1. ทฤษฎี หลักการ และ แนวคิดของรูปแบบ

แฮร์โรว์ ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้น โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ดังนั้น การกระทำจึงเริ่มจากการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ไปถึงการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อย่อย ลำดับขั้นดังกล่าวได้แก่การเลียนแบบการลงมือกระทำตามคำสั่ง การกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ การแสดงออกและการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ

1.2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

รูปแบบนี้มุ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติต่าง ๆ กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ และชำนาญ

1.3. ลักษณะการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบ

การพัฒนาทักษะปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน ที่ซับซ้อนน้อยไปสู่ซับซ้อนมาก 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ (Imitation) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ ซึ่งผู้เรียนย่อมจะรับรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้น ๆ มีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง (The action orders) เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้แล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็นผู้เรียนอาจลงทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งที่ผู้สอนเขียนไว้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำและค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้และการปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ (Precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการกระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นตรง พอดี สมบูรณ์แบบเป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสามารถทำได้ในขั้นนี้

ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก (Articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้นจนกระทั่งสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่วรวดเร็วราบรื่น และด้วยความมั่นใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ อย่างสบาย ๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกว่าต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย

1.4. การนำไปใช้

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ สามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น ในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

พลศึกษา ศิลปศึกษา และวิชาอื่น ๆ ก็สามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาทางด้านทักษะปฏิบัติจนสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

1.5. ข้อสังเกต

รูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การแสดงออกต่าง ๆ เป็นการฝึกประสบการณ์ให้กับผู้เรียนและเป็นการพัฒนาผู้เรียน ทีละขั้นตอนจากง่าย ๆ ไปจนถึงขั้นตอนยาก ซึ่งผู้ศึกษาคิดว่ารูปแบบการเรียนการสอนแบบทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาพลศึกษามากที่สุด (ทิศนา แขมมณี, 2545; วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์, 2547)

ตอนที่ 2. การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)

2.1 ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

มีผู้ให้ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ไว้หลายคนด้วยกัน ดังเช่น เดวิด (David , 1961: 81-89) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การสะท้อนให้กลุ่มหรือบุคคลในกลุ่มได้เห็นพฤติกรรมของกลุ่มหรือสมาชิกในกลุ่มนั้นๆเพื่อจะได้แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆข้อมูลย้อนกลับมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลด้วย การที่บุคคลจะสามารถรับข้อมูลย้อนกลับได้ต้องอาศัยเวลา และการเรียนประกอบกับผู้ที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับจะต้องมีความเป็นกลางอย่างเพียงพอ

กาเย่ (Gagne , 1957: 57) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การให้ผู้เรียนสังเกตเห็นผลการกระทำของตนเอง ส่วน กาลิช (Kalish , 1981: 267-268) อธิบายว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำของอินทรีย์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีทั้งทางบวกและทางลบ และข้อมูลที่ได้รับนั้นสามารถกำหนดและควบคุมพฤติกรรมได้ด้วย ในทำนองเดียวกัน กาซดิน (Kazdin, 1984:104-105) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การให้บุคคลรู้ผลการกระทำของตนเอง รวมทั้งความก้าวหน้าที่เกิดขึ้น ซึ่งสามารถเป็นแรงจูงใจที่ดีได้ด้วย

ศราวุธ ไทยสงวนวรกุล (2550:6) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การสะท้อนให้เห็นถึงส่วนดี ส่วนบกพร่อง เนื้อหาสาระ หรือวิธีการ ซึ่งผู้ฝึกสอนได้ชี้แนะแนวทางให้กับผู้เล่นได้ปฏิบัติทักษะในการเล่น หรือกิจกรรมนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องและแน่นอนด้วยวาจาและท่าทางให้เห็น

สุประวีณ์ ทัดภูธร (2548 : 21) ให้ความหมายว่า ข้อมูลย้อนกลับ คือ การทำให้นักเรียนทราบผลการกระทำ หรือความก้าวหน้าของตนเองหลังจากทำกิจกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่อง และเป็นแรงจูงใจ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นและมีประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การทำให้ผู้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองกำลังปฏิบัติ ทั้งในส่วนที่ดี และข้อบกพร่องในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ซึ่งการที่ทำให้ปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้องนั้นควรให้คำแนะนำด้วยคำพูดหรือสาธิตท่าทางให้เห็น จึงจะส่งผลทำให้การปฏิบัติกิจกรรมครั้งต่อไปพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น

2.2 ลักษณะการให้ข้อมูลย้อนกลับ

อุดม พิมพา (อ้างถึงใน นพรัตน์ สงทุ่ง, 2543) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับ ส่วนประกอบของลักษณะการให้ข้อมูลย้อนกลับ และรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบต่างๆ ไว้ดังนี้

1. การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อประเมินผล (EVA= Evaluative Feedback) ได้แก่ การให้ข้อมูลย้อนกลับที่มุ่งวัดผลการปฏิบัติงานของนักเรียน ทั้งนี้ครูจะบอกว่านักเรียนได้ทำอะไรไป และพร้องทั้งบอกสิ่งที่ดี (ทางบวก) และสิ่งที่ผิด (ทางลบ) ของการเคลื่อนไหวของนักเรียน โดยการตัดสินใจของครู

2. การให้ข้อมูลย้อนกลับที่บอกลักษณะ (DES= Descriptive Feedback) คือการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ตั้งใจจะบอกลักษณะการทำงานของนักเรียน โดยอธิบายว่านักเรียนได้ทำอะไรไปบ้างอย่างไร

3. การให้ข้อมูลย้อนกลับที่เปรียบเทียบ (COP= Comparative Feedback) เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับที่จงใจวิเคราะห์การปฏิบัติงานของนักเรียน เพื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่เราต้องการ หรือบ่งบอกนักเรียนว่าน่าจะเป็นรูปแบบใดจึงจะดี

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่ออธิบาย (EXP= Explicative Feedback) คือสิ่งที่ครูต้องการอธิบายหรือบอกลักษณะของทักษะนั้นๆ ในแง่การเคลื่อนไหวและครูบอกว่าทำไมนักเรียนจึงปฏิบัติทักษะนั้นได้เป็นเช่นนั้น เช่นนี้

5 การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้รายละเอียด (PRE= Prescriptive Feedback) คือ สิ่งที่ครูต้องการแสดงคำบอก หรือคำสอนการปฏิบัติทักษะที่สัมพันธ์กันโดยบอกว่าควรทำอย่างไร หรืออาจจะแนะนำว่าควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอะไรอีกเมื่อกระทำอีกครั้ง

6. การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ผลทางอารมณ์ (AFF= Affective Feedback) เป็นสิ่งที่จงใจให้เกิดทัศนคติ หรือแรงกระตุ้นเมื่อปฏิบัติทักษะ ซึ่งครูไม่ต้องการอธิบายเกี่ยวกับรายละเอียดของทักษะแต่ต้องการกระตุ้นให้เกิดความมานะพยายาม

2.3 รูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถจำแนกกว้างๆ ได้เป็น 3 แบบ ดังนี้

1. บ่งบอกด้วยวาจา (AA= Auditory Feedback) ครูบอกด้วยวาจาให้นักเรียนทราบสิ่งที่ครูต้องการ

2. บ่งบอกทางวาจาและอาการ (AT= Auditory Tactile Feedback) ครูบอกด้วยวาจาพร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบ เช่น ใช้มือชี้ เป็นต้น

3. บ่งบอกด้วยวาจาและท่าทางให้เห็น (AV= Auditory Visual Feedback) ครูบอกด้วยวาจาพร้อมการสาธิตแสดงภาพประกอบ เพื่อแสดงภาพการกระทำที่ถูกต้องให้ดู หรือภาพที่นักเรียนกระทำแล้วนั้น

ด้วยเหตุที่การให้ข้อมูลย้อนกลับมีหลายรูปแบบ ดังนั้นครูสอนกีฬาจึงต้องรู้จักเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายๆวิธีให้เหมาะสมกับกิจกรรม ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วและปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.4 ชนิดของข้อมูลย้อนกลับ

ศราวุธ ไทยสงวนวรกุล (2550 : 8) กล่าวว่า ข้อมูลย้อนกลับแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ข้อมูลย้อนกลับภายใน (Intrinsic Feedback) และข้อมูลย้อนกลับเสริม (Augrmented Feedback)

1. ข้อมูลย้อนกลับภายใน แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1.1 ข้อมูลย้อนกลับภายในขณะแสดงทักษะ

1.2 ข้อมูลย้อนกลับภายหลังแสดงทักษะ

2. ข้อมูลย้อนกลับเสริม แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

2.1 ข้อมูลย้อนกลับเสริมขณะแสดงทักษะ

2.2 ข้อมูลย้อนกลับเสริมหลังแสดงทักษะ

2.2.1 การรู้ผล

2.2.2 การรู้วิธีการปฏิบัติ

2.5 หลักการให้ข้อมูลย้อนกลับ

ดีส และฮัลล์ Deese & Hulse, 1958 (อ้างถึงใน ศราวุธ ไทยสงวนวรกุล, 2550) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับจำเป็นจะต้องกระทำทันทีจึงจะให้ผลดี หากการให้ข้อมูลย้อนกลับถูกชะลอให้เนิ่นนานออกไป จะทำให้ประสิทธิภาพของการให้ผลย้อนกลับลดลงแต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าตั้งแต่พฤติกรรมของผู้เรียนได้ยุติลงไปนั้นจนถึงเวลาที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับได้มีกิจกรรมอื่นใดเกิดขึ้นมาแทรกซ้อนหรือไม่ ถ้ามีประสิทธิภาพจะลดลงมาก แต่ถ้าไม่มีประสิทธิภาพลดลงเล็กน้อย

นักวิชาการจำนวนไม่น้อยเชื่อว่าการได้รับข้อมูลย้อนกลับ หรือการได้รับรู้ผลการกระทำของตนเอง เป็นรางวัลชนิดหนึ่งของผู้เรียนซึ่งนับได้ว่าเป็นการให้แรงเสริมอย่างหนึ่งด้วย นอกจากนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งเป็นการสะท้านความประทับใจของเพื่อนๆ ในกลุ่มที่เรียนหรือฝึกด้วยกัน เป็นประสบการณ์ที่มีผลในทางที่ดีต่อผู้เข้ารับการฝึก หรือผู้เรียนเป็นอย่างมาก และเพื่อที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับมีผลในทางสร้างสรรค์ให้มากที่สุด เราจะต้องให้ข้อมูลย้อนกลับนั้นเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขที่ก่อให้เกิดความรู้สึกในด้านดี กล่าวคือ การให้ข้อมูลย้อนกลับจะต้องใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย หลักการใหญ่ของการให้ข้อมูลย้อนกลับคือ การช่วยให้ผู้เรียนหรือผู้รับการฝึกรับรู้ว่าผู้อื่นมองตนเองอย่างไร และเพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ การให้ข้อมูลย้อนกลับนอกจากจะช่วยบอกข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นแล้ว ยังจะต้องแฝงไว้ด้วยความรู้สึกที่กระตุ้นความประทับใจและความเป็นจริงอีกด้วย สำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนร่วมชั้นควรอาศัยคนส่วนใหญ่ในชั้น เพื่อที่จะให้ผู้ได้รับข้อมูลย้อนกลับได้รับข้อมูลครบทุกด้าน การให้ข้อมูลย้อนกลับจะต้องคำนึงถึงผลที่เกิดตามมา และจะต้องคำนึงความรับผิดชอบร่วมกันทั้งผู้ให้และผู้รับ การทำได้เช่นนั้นจะทำให้ข้อมูลมีประโยชน์เต็มที่และต้องเปิดเผยให้

ข้อมูลย้อนกลับทราบว่าข้อมูลย้อนกลับนั้นได้มาจากไหน กล่าวคือ ต้องรู้แหล่งข้อมูล หรือผู้ใช้ข้อมูลย้อนกลับนั่นเอง

การให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพไม่จำเป็นจะต้องกระทำในลักษณะเสแสร้งจนเกินไป ข้อมูลย้อนกลับที่ตรงไปตรงมา และแม้แต่ข้อมูลย้อนกลับที่บ่งบอกถึงข้อบกพร่อง ของผู้รับข้อมูลย้อนกลับก็นับว่ามีประสิทธิภาพได้ การให้ข้อมูลย้อนกลับมักจะเป็นไปในลักษณะ “บอกให้” โดยที่ไม่ต้องแฝงการพรรณนาอะไรมากนัก

สุวนีย์ ตันติพัฒนานันท์ (2523: 2) สรุปว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับมี 2 ลักษณะ คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก (Positive Feedback) เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงส่วนที่ดี ซึ่งการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบนี้มักจะไม่มีปัญหา เพราะทุกคนชอบที่จะฟังและยินดีที่รับข้อมูลย้อนกลับนี้ด้วยความเต็มใจ และการให้ข้อมูลย้อนกลับทางลบ (Negative Feedback) คือ การสะท้อนให้เห็นถึงข้อบกพร่อง จุดอ่อน ของผู้รับข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งมักจะมีปัญหาและทำความลำบากใจให้แก่ผู้ฝึกสอนและผู้รับข้อมูลย้อนกลับ

ตอนที่ 3. การใช้สื่อวีดีทัศน์

3.1 ความหมายของวีดีทัศน์

วีดีทัศน์เป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพ ภาพทำหน้าที่หลักในการนำเสนอ เสียงจะเข้ามาช่วยเสริมในส่วนของภาพเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น วีดีทัศน์เป็นสื่อในลักษณะที่นำเสนอเป็นภาพเคลื่อนไหวและสร้างความต่อเนื่องของการกระทำของวัตถุจากเรื่องราวต่างๆ สร้างความรู้สึกใกล้ชิดกับผู้ชม เป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย มีความรวดเร็วสามารถเสนอเหตุการณ์ได้ทันที ถ้าเสนอรายการผ่านระบบโทรทัศน์ ก็จะเป็นรายการโทรทัศน์ การผลิตวีดีทัศน์ในการศึกษานั้น เป็นเรื่องของการสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้ผ่านสื่อ วีดีทัศน์ไปยังกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนและครูเป็นจุดมุ่งหมายหลัก ขั้นตอนการผลิตนั้นเหมือนกับการผลิตรายการวีดีทัศน์ทั่วไป แต่จะแตกต่างกันที่รายละเอียดความถูกต้อง น่าเชื่อถือ และการสื่อความหมายเพื่อการเรียนรู้ การสอน รายการวีดีทัศน์ ที่มีคุณภาพนั้นต้องสื่อความหมายหรือถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ได้ตามวัตถุประสงค์หลักที่ตั้งเอาไว้

3.2 ลักษณะเฉพาะของวีดีทัศน์

1. เป็นสื่อที่สามารถเห็นได้ทั้งภาพ และฟังเสียง
2. มีความคงที่ของเนื้อหา
3. เสนอเป็นภาพเคลื่อนไหวที่แสดงความต่อเนื่องของการกระทำ
4. ใช้ได้ทั้งผู้ชมทั้งที่เป็นกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่
5. เสนอได้ทั้งภาพจริงและกราฟิกต่างๆ
6. สามารถเก็บเป็นข้อมูลและนำมาเผยแพร่ได้หลายครั้ง

Chulalongkorn University

3.3 ประเภทของรายการวีดีทัศน์เพื่อการศึกษา

รายการวีดีทัศน์เพื่อการศึกษาตามลักษณะของรายการจำแนกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (Education Television: ETV) รายการประเภทนี้มุ่งส่งเสริมการให้ความรู้ทั่วไปในด้านต่างๆ แก่ผู้ชม เช่น สารคดี วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

2. รายการโทรทัศน์เพื่อการสอน (Instruction Television: ITV) รายการประเภทนี้เน้น ในเรื่องการเรียนการสอนแก่กลุ่มผู้ชมบางกลุ่มโดยตรง ใช้ได้ทั้งการสอนเนื้อหาทั้งหมดเป็นหลักและการสอนเสริม มักจะเป็นรายการที่ครอบคลุมกระบวนการเรียนการสอนที่สมบูรณ์ ตั้งแต่วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอนและการวัดผล ใช้ได้ทั้งภายในสถานศึกษาโดยตรง หรือการศึกษาระบบเปิด เช่น รายการสถานีวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สถานีวิทยุโทรทัศน์การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม

3.4 รูปแบบของรายการวีดีทัศน์เพื่อการศึกษา

1. รูปแบบพูดคนเดียว (Monologue) เป็นรายการที่ผู้ปรากฏตัวพูดคุยกับผู้ชมเพียงหนึ่งคน ส่วนมากจะมีภาพประกอบเพื่อมิให้เห็นหน้าผู้พูดอยู่ตลอดเวลา

2. รูปแบบสนทนา (Dialogue) เป็นรายการที่มีคนมาพูดคุยกันสองคน ทั้งสองคนมีผู้ถามและคู่สนทนาแสดงความคิดเห็นที่นำเสนอทั้งคู่มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสนทนาจะมีคน 2-3 คนก็ได้

3. รูปแบบอภิปราย (Discussion) เป็นรายการที่ผู้ดำเนินรายการอภิปรายหนึ่งคนป้อนประเด็นคำถามให้ผู้ร่วมอภิปรายตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แต่ไม่ควรเกิน 4 คน ผู้อภิปรายแต่ละคนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อประเด็นต่างๆ

4. รูปแบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นรายการที่มีผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ คือวิทยากรและพิธีกรมาสนทนากัน

5. รูปแบบเกมหรือตอบปัญหา (Quiz Programmed) เป็นรายการที่จัดให้มีการแข่งขันระหว่างคนหรือกลุ่มของผู้ที่มาร่วมรายการด้วยการเล่นเกมหรือตอบปัญหา

6. รูปแบบสารคดี (Documentary Programmed) เป็นรายการที่เสนอเนื้อหาด้วยภาพและเสียงบรรยายตลอดรายการโดยไม่มีพิธีการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

6.1 สารคดีเต็มรูป เป็นการดำเนินเรื่องด้วยภาพและเนื้อหาตลอดรายการ

6.2 กึ่งสารคดีกึ่งพูดคนเดียว (Semi-Documentary) เป็นรายการที่มีผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่เดินเรื่องพูดคุยกับผู้ชมและให้เสียงบรรยายตลอดรายการ นอกนั้นเป็นภาพแสดงเรื่องราวต่างๆ

7. รูปแบบละคร (Dramatically Style) เป็นรายการที่เสนอเรื่องราวด้วยการจำลองสถานการณ์ เป็นละครที่มีการกำหนดผู้แสดง จัดสร้างแสง การแต่งตัว และแต่งหน้าให้สมจริงสมจังและใช้เทคนิคการละครเพื่อเสนอเรื่องราวให้เหมือนจริงมากที่สุด

8. รูปแบบสารละคร (Docu – Drama) เป็นรายการที่ผสมผสานรูปแบบสารคดีเข้ากับรูปแบบละครหรือการนำละครมาประกอบรายการที่เสนอเนื้อหาบางส่วน มิใช่เสนอเป็นละครทั้งรายการ เพื่อให้การศึกษาความรู้และแนวคิด

9. รูปแบบสาธิต (Demonstration) เป็นรายการที่เสนอวิธีการทำอะไรสักอย่างเพื่อให้ผู้ชมได้แนวทางไปใช้ทำจริง

10. รูปแบบเพลงและดนตรี (Song and Music) มี 3 ลักษณะ

10.1 มีดนตรี นักร้องมาแสดงสด

10.2 ให้นักร้องมาร้องควบคู่ไปกับเสียงดนตรีที่บันทึกมาแล้ว

10.3 ให้นักร้องและนักดนตรีมาแสดง แต่ใช้เสียงที่บันทึกมาแล้ว

11. รูปแบบการถ่ายทอดสด (Live Programmed) เป็นรายการที่ถ่ายทอดเหตุการณ์ทีเกิดขึ้นจริงในขณะนั้น

12. รูปแบบนิตยสาร (Magazine Programmed) เป็นรายการที่เสนอรายการหลายประเด็น และหลายรูปแบบในรายการเดียวกัน

3.5 องค์ประกอบที่สำคัญของบทวีดีทัศน์

1. ส่วนที่นำเข้าสู่เรื่องหรือแนะนำเรื่อง (introduction) เป็นตอนต้นของเรื่อง ให้ผู้ชมสนใจเรื่องราวต่างๆ ที่จะบอกเล่า

2. ส่วนที่เป็นการดำเนินเรื่อง เป็นส่วนที่บอกถึงเรื่องนั้นๆว่าดำเนินอย่างไร (development)

3. ส่วนที่เป็นแก่นของเรื่อง เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ส่วนที่จะเปิดเผยเรื่อง (climax)

4. เป็นส่วนที่สรุป เมื่อเสนอเรื่องนั้นจบแล้ว บางครั้งอาจจะให้ผู้ดูสรุปเอง ขึ้นอยู่กับการออกแบบรายการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตอนที่ 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยภายในประเทศ

ไพฑูรย์ บุญวัฒนวิบูลย์ (2517) ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของเวลาและการตรวจแบบฝึกหัดต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา” โดยทดลองสอนนักศึกษาของวิทยาลัยครูนครปฐม จำนวน 72 คน แล้วสุ่มแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะถูกกำหนดให้เรียนในตอนเช้า หรือบ่ายพร้อมทั้งได้รับและไม่ได้รับการตรวจควบคู่กันไปอย่างหนึ่ง ผลการวิจัยปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ระหว่างในการเรียนคณิตศาสตร์ในตอนเช้ากับตอนบ่าย การตรวจกับการไม่ตรวจแบบฝึกหัด และปฏิกิริยาตัวแปรร่วมทั้งสอง อย่างไร

ก็ตาม พบว่านักศึกษาชาย มีผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ดีกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

คณิต เขียววิชัย (2521) ทำการวิจัย เรื่อง “ผลของผลย้อนกลับจากครูต่อการเรียนรู้ทางกีฬาเทเบิลเทนนิส”โดยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 80 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 20 คน แต่ละกลุ่มมีทักษะเท่าๆกัน โดยใช้แบบทดสอบของ มอตต์ – ลอคฮาร์ด (Mott - Lockhart) ซึ่งใช้วัดทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและแบ่งกลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ให้ผลย้อนกลับจากครูขณะเรียน

กลุ่มที่ 2 ให้ผลย้อนกลับจากครูหลังเลิกเรียน

กลุ่มที่ 3 ให้ผลย้อนกลับจากครูก่อนเรียนครั้งต่อไป

กลุ่มที่ 4 ไม่ให้ย้อนกลับจากครูเลย

ทุกกลุ่มใช้วิธีสอนแบบเดียวกันเป็นเวลา 15 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ปรากฏว่า

1. ทักษะของนักเรียนกลุ่มที่ 3 ให้ผลย้อนกลับจากครู ก่อนเรียนครั้งต่อไปดีขึ้นกว่ากลุ่มอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ทักษะของนักเรียนกลุ่มที่ 1, 2 และ 4 ดีขึ้นแต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จำลอง ทะคำสอน (2524) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลของข้อมูลย้อนกลับจากครูและจากวีดีโอเทปต่อการเรียนรู้ทักษะวอลเล่ย์บอล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชายและหญิง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 60 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ด้วยการทดสอบก่อนการทดลอง โดยให้แต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบ ความสามารถในการเรียนรู้การเคลื่อนไหว และผลการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลเท่ากันทั้งสามกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียน 20 คน กลุ่มที่ 1 ไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ กลุ่มที่ 2 ให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูขณะเรียน กลุ่มที่ 3 ให้ข้อมูลย้อนกลับจาก วีดีโอเทปขณะเรียน ทุกกลุ่มสอน ด้วยวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต เป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 1 ชั่วโมง และให้มีการทดสอบทักษะกีฬาด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ แห่งสหรัฐอเมริกาในสัปดาห์ที่หก และเมื่อจบโครงการสอนในสัปดาห์ที่ 12 นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของตูกี (Tukey’s HSD Test) ผลการวิจัยพบว่า

1. การสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับจากครู มีผลต่อการพัฒนาการทางทักษะกีฬาวอลเล่ห์บอลดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ผลของการสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทป ไม่มีผลต่อการพัฒนาทางทักษะกีฬาวอลเลย์บอลดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ผลของการสอนวิชาวอลเลย์บอล โดยใช้วิธีให้ข้อมูลย้อนกลับจากครูขณะเรียนดีกว่าวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากจากวีดีโอเทป อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บุญชู ใจซื่อกุล (2526:a 47) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียนนายสิบเหล่าทหารแพทย์ ทหารบกจากการสาธิตด้วยเทปโทรทัศน์ โดยวิธีทบทวนแบบปกติ แบบช้า และแบบหยุดภาพ ผลปรากฏว่า วิธีทบทวนแบบช้าให้ผลการเรียนรู้สูงที่สุด แบบหยุดภาพสูงกว่าปกติ ตามลำดับ

ชัชวาล วิริยบุล (2527: 52) ได้ศึกษาผลของการสาธิตด้วยเทปโทรทัศน์ที่เสนอภาพซ้ำด้วยความเร็วต่างๆ ที่มีต่อทักษะการเล่นฟุตบอล โดยทำการทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยครูนครปฐม จำนวน 60 คน ผลปรากฏว่า การสาธิตด้วยเทปโทรทัศน์ที่เสนอภาพซ้ำด้วยความเร็วช้ากว่าปกติ 12 ภาพต่อวินาที ให้ผลเร็วที่สุด ต่อกลุ่มทดลองทุกกลุ่ม และสาธิตที่ เสนอภาพซ้ำด้วยความเร็วช้ากว่าปกติ 15 ภาพต่อวินาที ให้ผลสูงกว่าเสนอภาพซ้ำด้วยความเร็วปกติ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เพียร์สัน และเรส (Pierson and Resch, 1964: 313 - 315) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องผลของการทราบข้อมูลย้อนกลับ กับความแข็งแรงแบบไอโซเมตริก (Isometric) โดยใช้อาสาสมัครจากนักศึกษาวิทยาลัยแพทย์แคลิฟอร์เนีย จำนวน 15 คน ฝึกดึงราว ซึ่งมีหน้าปัดบอกผลความแข็งแรง ส่วนอีกครึ่งหนึ่งจะไม่ให้เขามาองเห็นหน้าปัด กระทำเช่นนี้เป็น 2 สัปดาห์ ๆ ละ 5 วัน ผลการศึกษาพบว่า การทราบข้อมูลย้อนกลับจากการมองเห็นจะช่วยให้ทักษะทางด้านความแข็งแรงแบบไอโซเมตริกดีกว่า

มาลีนา (Malina, 1969 : 134 - 143) ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับ ที่แตกต่างกัน ที่มีต่อความเร็วและความแม่นยำในการขว้างลูกบอลไปยังเป้า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษา อายุระหว่าง 14-16 ปี จำนวน 55 คน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 11 คน ทดลองฝึกขว้างลูกบอลไปยังเป้าเป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับเรื่องความเร็ว มีแนวโน้มว่า ทักษะทางด้านความเร็วดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ ในทำนองเดียวกัน กลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความแม่นยำ ก็มีแนวโน้มทักษะทางด้านความแม่นยำ กลุ่มที่ไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความแม่นยำ

โพลวีโน (Polvino, 1971 : 1322-A) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของประสิทธิผล ของการใช้วีดีโอเทป ในการวิเคราะห์การเรียนรู้ทักษะกีฬาโบว์ลิ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ

1.เพื่อวิจัยถึงประสิทธิผลของการใช้วีดีโอเทปในการวิเคราะห์การเรียนรู้การเคลื่อนไหว

2.เพื่อวิจัยถึงประสิทธิผลของการใช้เทคนิคการใช้ภาพประกอบ ในการชี้แนะ การวิเคราะห์โดยวีดีโอเทป

นักศึกษาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักศึกษาหญิงระดับวิทยาลัย จำนวน 79 คน ซึ่งลงเรียนวิชาโบว์ลิ่งเบื้องต้น จำนวน 3 กลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มการทดลองดังนี้

1.กลุ่ม เอ เป็นกลุ่มทดลองด้วยวีดีโอเทป

2.กลุ่ม บี เป็นกลุ่มทดลองด้วยวีดีโอเทปและรูปภาพประกอบ

3.กลุ่ม ซี เป็นกลุ่มควบคุม

ทุกกลุ่มใช้การสอนแบบอธิบายและสาธิต การสอนในกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มได้รับการเสริมโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวีดีโอเทป แต่ในกลุ่มบี ใช้เทคนิคการใช้ภาพประกอบเสริมเข้าไปด้วย เพื่อเป็นการชี้แนะการวิเคราะห์ความสามารถในการแสดงออก ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย 6 สัปดาห์ ๆ ละ ครั้ง ๆ ละ 50 นาที แบ่งกลุ่มทดลองโดยใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และคะแนนรวมของการโยนโบว์ลิ่งลูกแรก คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และคะแนนของการโยนลูกแรกรวมกันของกลุ่ม จะถูกบันทึกเอาไว้เมื่อสิ้นสุดของแต่ละ 4 คาบ และการเล่น 4 เกมติดต่อกันใน 1 สัปดาห์ จะนำมารวมกันเพื่อใช้เขียนรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม คะแนนที่ได้รับจากการทดลองสามเกมสุดท้ายของแต่ละคนในคาบที่ 4 จะถูกนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และใช้ค่าทีทดสอบการพัฒนาของ แต่ละกลุ่ม ผลการทดลองพบว่า

1.ทุกกลุ่มมีการพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

2.วิธีการที่ใช้ในแต่ละกลุ่มให้ผลเท่ากัน

3.ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่ม

4.กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่ามีรูปแบบการเรียนรู้ที่คล้ายคลึงกัน กลุ่มควบคุมพบว่ามีประสบการณ์เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

แมคลาเรน (McLalen , 1971 : 1321-A) ได้ศึกษาถึงประสิทธิผลของการนำเอา วีดีโอเทปมาเปิดอีกครั้งหนึ่งในการสอนกระโดดสูง โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาว่าการนำเอาวีดีโอเทปมาเปิดอีกครั้ง โดยใช้เป็นส่วนเสริมวิธีสอนแบบเดิม (Traditional Teaching) จะช่วยในการพัฒนาความสามารถในการแสดงออกในการกระโดดสูงได้หรือไม่ การศึกษาในครั้งนี้ใช้นักเรียนระดับ 7 จำนวน 160 คน โดยแบ่งเป็น 4 ชั้นเรียน ๆ ละ 40 คน แต่ละชั้นเรียนจะมีการทดลอง 4 การทดลอง โดยมีครูที่เข้าร่วมในการสอนครั้งนี้ 2 คน ๆ ละ 2 ชั้นเรียน ในการทดลองนี้ผลการทดลองครั้งแรก (Pretest) และครั้งหลัง (Posttest) ของการทดสอบการกระโดดสูงซึ่งรูปแบบของการกระโดดจะไม่นำมาพิจารณา แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) ที่ระดับความนัยสำคับ .05 ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญและไม่มีปฏิกิริยาร่วม แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่ม จากการทดลองค่าที ชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในกลุ่มที่ใช้โทรทัศน์และการสอนแบบเดิม และไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มควบคุมและกลุ่มฝึกหัด

อาร์มสตรอง (Armstrong , 1972 : 5587-A) ได้ศึกษาถึงผลการให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทปที่มีต่อการเรียนทักษะกีฬาเทนนิสทั้งนี้เพื่อศึกษาว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับเสริมด้วยวีดีโอเทปจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทักษะ ความเร็วในการเรียนรู้ และรูปแบบของการเล่นเทนนิส เมื่อเปรียบเทียบการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตหรือไม่ และนอกจากนั้นจะใช้ประโยชน์จากการให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทป ในการใช้เป็นแรงจูงใจในการเรียนกีฬาเทนนิส เมื่อเปรียบเทียบกับ

การสอนโปรแกรมมาตรฐานได้หรือไม่ ผู้ถูกทดสอบเป็นนักศึกษาหญิงจากมหาวิทยาลัยมิสซิปปี้ตอนใต้ (Southern Mississippi) จำนวน 54 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนกีฬาเทนนิสเบื้องต้น นักศึกษาจะถูกเลือกกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 18 คน กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบโปรแกรม 3 แบบดังนี้

1. โปรแกรมการสอนบรรยายประกอบการสาธิต

2. โปรแกรมการสอนแบบสาธิตและสาธิตพิเศษ คือในระหว่างการเรียนแต่ละครั้ง นักศึกษาจะถูกบันทึกเทปเอาไว้ ในขณะที่ปฏิบัติการตีลูกโฟร์แฮนด์และแบคแฮนด์ และ นักศึกษาแต่ละคนจะได้เห็นการฝึกตีของตนเองจากวีดีโอเทป แล้วนำมาวิเคราะห์และแก้ไขให้ถูกต้อง

3. จะได้รับโปรแกรมมาตรฐาน 1 ครั้ง ในแต่ละสัปดาห์ (วันจันทร์) โดยการนำเอาวีดีโอเทปมาเปิดย้อนกลับดูของแต่ละคน

การเรียนใช้เวลาครั้ง 40 นาที โดยเรียนสัปดาห์ละ 2 วัน เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ ผู้สอนเป็นอาจารย์ภาควิชาพลศึกษา ซึ่งจะเป็นผู้รับผิดชอบในการสอนทักษะทั้งสามชั้นเรียน โดยใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตทุกชั้นเรียน ยกเว้นการถ่ายทำวีดีโอเทปเท่านั้น ผู้วิจัยจะเป็นผู้ดูแลควบคุมในการทดสอบทักษะเทนนิส ใช้แบบทดสอบของ โบรเออร์ มิลเลอร์ (Broer-Miller) สำหรับวัดทักษะการตีโฟร์แฮนด์ เพื่อทดสอบความสามารถในการแสดงออกของนักศึกษา และใช้แบบทดสอบวัดแรงจูงใจด้วยตนเอง (A Self-devised motivational Index) เป็นเครื่องมือในการตัดสินถึงผลการใช้วีดีโอเทป ที่มีต่อแรงจูงใจของนักศึกษา และนอกจากนั้นใช้เกณฑ์การตัดสิน 5 อย่าง ในการวัดรูปแบบของการตีโฟร์แฮนด์และแบคแฮนด์ของนักศึกษาทุกคน โดยใช้ฟิล์มจากวีดีโอเทปก่อนและหลังการทดลอง จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้แบบการวิเคราะห์ของ ลินด์ควิสท์ (Lindquist) จากข้อมูลการตีโฟร์แฮนด์ แบคแฮนด์ และการผสมทักษะกีฬาเทนนิส การวิเคราะห์การถดถอย (Regreeion Analysis) ซึ่งใช้ทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของเส้นโค้ง การเรียนรู้ระหว่างสามกลุ่มในการทดสอบซ้ำ พบว่ามีการพัฒนาขึ้นอย่างนัยสำคัญในทักษะการตีโฟร์แฮนด์แบคแฮนด์และการผสมทักษะทั้งสอง แต่ผลการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ การวิเคราะห์ปฏิกิริยาร่วม (Interaction analysis) สำหรับการผสมทักษะโฟร์แฮนด์และแบคแฮนด์ ชี้ให้เห็นว่าทั้งสามกลุ่มมีการพัฒนาขึ้นในเรื่องของความเร็ว ในการเรียนรู้การวิเคราะห์การถดถอยที่เกี่ยวกับความเร็ว ในการเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวในกีฬาเทนนิส ไม่มีความแตกต่างกันทั้งสามกลุ่ม ในการทดลองครั้งที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทั้งสามกลุ่ม มีการพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในรูปแบบการตี แต่ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มการทดลอง การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวสำหรับแรงจูงใจพบว่ามีความแตกต่างกัน ระหว่างโปรแกรมใช้วีดีโอเทปและโปรแกรมการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต และไม่มีความแตกต่างระหว่างการใช้วีดีโอเทปทั้งสองกลุ่มจากผลการวิจัยได้ข้อสรุปดังนี้คือ

1.ประโยชน์จากการให้วีดีโอเทปในการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ไม่มีนัยสำคัญต่อการเรียนรู้ทักษะในกีฬาเทนนิส เช่นเดียวกันกับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต ถึงอย่างไรก็ตามเทคนิคที่ใช้ในการสอนไม่เป็นการขัดขวางผลการเรียนรู้

2.ความเร็วในการเรียนรู้ทักษะกีฬาเทนนิส ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญโดยการใช้ วีดีโอเทป เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต

3.รูปแบบของการปฏิบัติในทักษะเทนนิส ไม่มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยการเห็นจากวีดีโอเทป

4.แรงจูงใจของผู้ถูกทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทป

เบคเกอร์ (Baker ,1972 : 602 – A) ได้ศึกษาถึงผลของความแตกต่างของความเร็วของวีดีโอเทปในการให้ข้อมูลย้อนกลับ และระดับของความเร็วในการรับรู้ที่มีต่อความสามารถในการแสดงออกเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวแบบง่าย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 8 – 12 จำนวน 60 คน ก่อนทดลองมีการทดสอบความเร็วในการรับรู้ เพื่อแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้สูงและต่ำ งานที่ใช้ในการทดลองคือ การขันสกรู จากการวิจัยพบว่านักเรียนซึ่งมีคะแนนการรับรู้สูง มีการปฏิบัติมากกว่ากลุ่มที่มีคะแนนการรับรู้ต่ำและผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบช้าและแบบธรรมดา ปฏิบัติงานได้สูงกว่ากลุ่มควบคุม แต่ไม่มีความแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบช้าและแบบธรรมดา

บีเวอร์ลีย์ (Beverley , 1972: 3953 –A) ได้ศึกษาถึงผลของข้อมูลย้อนกลับจาก วีดีโอเทปที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะการยิงธนู โดยใช้อาสาสมัครหญิง จำนวน 90 คน ของมหาวิทยาลัยกลาสโบโรสเตท (Glass-Boro State College) ซึ่งเป็นนักเรียนศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการยิงธนูเบื้องต้น 3 กลุ่ม ใช้เวลาศึกษา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลา 75 นาที แต่ละกลุ่มจะถูกสุ่มเพื่อการสอน 3 โปรแกรมคือ

กลุ่มที่ 1 ใช้โปรแกรมการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต

กลุ่มที่ 2 ใช้โปรแกรมการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต และเสริมการให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทป ของแต่ละคนขณะที่ยิงธนู โดยเปิดให้ดูระหว่างช่วงเวลาเรียนทุกครั้งเพื่อการสังเกต การวิเคราะห์ และการแก้ไขให้ถูกต้อง

กลุ่มที่ 3 ได้รับโปรแกรมมาตรฐาน และให้ดูข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทปในช่วงเวลาเรียนอื่นทุกครั้ง

ผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 3 มีพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญในระดับของทักษะและรูปแบบของการยิงธนู การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยวีดีโอเทปพบว่าดีกว่าการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต ในเรื่องการพัฒนาระดับทักษะและรูปแบบของการยิงธนู การให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทปในกลุ่มที่ 2 ไม่แตกต่างไปจากกลุ่มที่ 3 ในการเรียนของทักษะ แต่การให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทปดีกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทปในกลุ่มที่ 3 ในการพัฒนารูปแบบของการยิงธนู

เฮดแมนน์ (Hegman , 1974: 4835-A) ได้ศึกษาถึงผลของการฝึกหัดดูวีดีโอเทปที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะเทนนิส เมื่อใช้วีดีโอเทปเป็นข้อมูลย้อนกลับเสริมโดยแบ่งกลุ่มดังนี้

1. ให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครูขณะที่เปิดวีดีโอเทป

2.ให้ข้อมูลย้อนกลับโดยวีดีโอเทป

ผู้ถูกทดลองเป็นนักศึกษาจากวิทยาลัย จำนวน 56 ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาเทนนิสเบื้องต้น 2 กลุ่ม ของมหาวิทยาลัยเทมเบิล และได้ทดสอบรูปแบบการเคลื่อนไหวของการตี การเสิร์ฟ แล้วแบ่ง

นักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเอ (ไม่มีการฝึกดู) กลุ่มบี (กลุ่มฝึกดู) ในแต่ละกลุ่มแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 14 คน (เอ 1, เอ 2, บี 1, บี 2) ตลอดระยะเวลา 6 สัปดาห์ นักศึกษาจะได้รับการสอนการตีลูกโฟร์แฮนด์ แบคแฮนด์ ก่อนที่จะถึงการดูข้อมูลย้อนกลับของตนเอง ซึ่งจะดูได้จากวีดีโอเทป 4 ครั้ง ผู้ถูกทดลองในกลุ่ม บี (กลุ่มฝึกหัด) จะได้รับการฝึกเทคนิคการดู ซึ่งออกแบบเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการสังเกตและการวิเคราะห์การตีการเสิร์ฟเสียก่อน ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทปนั้น กลุ่ม เอ 1 และกลุ่ม บี 1 จะได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับจากครู ซึ่งตรงกับการเคลื่อนไหวของแต่ละคน ส่วนกลุ่ม เอ 2 กลุ่ม บี 2 จะสังเกตจากวีดีโอเทปด้วยตนเอง การทดสอบครั้งหลังกระทำเมื่อสิ้นสุดการให้ข้อมูลย้อนกลับของแต่ละทักษะ จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ชี้ให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ระหว่างกลุ่มฝึกหัดและกลุ่มไม่ฝึกหัด ถึงอย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง จากคะแนนการเสิร์ฟจากการทดสอบครั้งหลังชี้ให้เห็นว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มฝึกหัดและกลุ่มไม่ฝึกหัด และไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อย ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยครู กับกลุ่มที่ไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับโดยครูในทักษะการตีเสิร์ฟจากคะแนนการสอนครั้งหลัง

สรุปได้ว่า การใช้วีดีโอเทปเป็นข้อมูลย้อนกลับเสริมในการสอนหรือการเรียนรู้ทักษะเทนนิสนั้น การฝึกหัดดูวีดีโอเทปเสียก่อน จะสามารถช่วยให้มีการพัฒนาการเคลื่อนไหวได้มากกว่าไม่มีการฝึกหัดดูและการให้ข้อมูลย้อนกลับเสริมโดยครู ระหว่างที่ผู้ถูกทดลองดูข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทปนั้น ไม่สามารถพัฒนาการเคลื่อนไหวได้ มากกว่าการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครูเลย

ไวท์เฮด (Whitehead ,1974: 4850-4851-A) ได้ศึกษาถึงผลการให้ข้อมูลย้อนกลับ 4 แบบ คือ แบบฝึกหัดในใจ การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบธรรมดา การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบธรรมดาและจากวีดีโอเทป และการให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทป จะมีผลอย่างไรก็ตาม การรับรู้และการกระทำในระยะเริ่มแรกของการเรียนทักษะ โดยใช้อาสาสมัครหญิงระดับ 7 จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ทำการฝึกทักษะที่ต้องอาศัยกล้ามเนื้อใหญ่ ๆ เช่น การกระโดด การพุ่งม้วน การให้ผลย้อนกลับที่แตกต่างกันฝึกเป็นเวลา 16 ครั้ง ครั้งแรกก่อนฝึกจะทำการทดสอบก่อน (Pre-test) และทำการฝึกทั้งหมด 15 ครั้ง นอกจากนี้ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ผลการกระทำของตนเองในครั้ง 1, 5, 10 และ 15 ด้วย ผลการทดลองปรากฏว่า

1. ผลการรับรู้ระหว่างกลุ่มทดลองที่ให้ข้อมูลย้อนกลับไม่แตกต่างกัน

2. ผลการรับรู้แตกต่างกันระหว่างการทดลองแต่ละครั้ง

3. ผลการฝึกจากการรับรู้ไม่แตกต่างระหว่างกลุ่มทดลอง

4. ผลการกระทำไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่ให้ข้อมูลย้อนกลับ

5. ผลการกระทำระหว่างครั้งของการทดลองแตกต่างกัน

6. ผลของการฝึก ทำให้ผลการกระทำแตกต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองที่ให้ข้อมูลย้อนกลับ

7. กลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ให้ข้อมูลย้อนกลับแบบธรรมดาและวีดีโอเทป มีความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ในครั้งที่ 10 และ 15

8. ผลการกระทำมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทั้ง 4 กลุ่ม

9. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ และการกระทำของกลุ่มที่ให้ข้อมูลย้อนกลับไม่มีนัยสำคัญ

10. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมัชฌิมาเลขคณิตของการรับรู้ และมัชฌิมาเลขคณิตของการกระทำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างกลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 3

แจ็คสัน (Jackson , 1974 : 5689 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องผลการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบในเทปโทรทัศน์บันทึกเสียง (Audio - Videotape) ที่มีต่อการจำทักษะทางกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายผิวดำชั้นปีที่ 1จำนวน 87 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนในโปรแกรมวิชาเลือกพลศึกษา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งได้จากการสุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มควบคุมไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับเลย กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทป และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มทดลองให้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทปบันทึกเสียง ทั้งสามกลุ่มใช้การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต ทำการฝึกเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ แล้วจะให้หยุดพักอีก 6 สัปดาห์ ช่วงที่หยุดนี้ผู้ถูกทดลองจะเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้สลับกันไปคือ วิ่งเหยาะๆ ยิงธนู ทรัมโพลีน ปาเป้า และการโยนเกือกม้า ผลการทดลองปรากฏว่า

1. ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากวีดีโอเทป จะมีผลทางบวก ต่อการเรียนรู้ทักษะ

2. ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากวีดีโอเทป จะมีผลทางบวก ต่อการเรียนรู้ทักษะ การส่งลูกวอลเล่ย์บอลกระทบผนัง

3. ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากวีดีโอเทป จะมีผลทางบวก ต่อการเรียนรู้ทักษะ การจำแบบทักษะกีฬา

4. ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากวีดีโอเทป จะมีผลทางบวก ต่อการเรียนรู้ทักษะ การขว้างลูกเทนนิสขึ้นในอากาศ และรับลูกบอลด้วยอีกมือหนึ่ง

จอห์น (John , 1976 : 7933 - A) ได้ศึกษาถึงผลการวิเคราะห์จากการเห็นด้วยตนเอง 2 วิธีในทักษะการโยนลูกเบสบอลโดยใช้นักศึกษาที่เล่นเป็นผู้โยน (Pitcher) จากทีมเบสบอลของมหาวิทยาลัยลาบาม่า จำนวน 18 คน ประกอบด้วยคนที่ถนัดมือขวา 9 คน ถนัดมือซ้าย 9 คน และได้รับการทดสอบครั้งแรกสำหรับการโยน เพื่อความเร็วและความแม่นยำโดยเครื่องมือซึ่งผู้ทดลองเป็นผู้ออกแบบและจะถูกสุ่มให้เข้ากลุ่มการทดลอง 3 กลุ่ม เท่ากัน

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยคนที่ถนัดมือขวา และมือซ้ายอย่างละ 3 คน ให้ดูการโยนของตนเองจากวีดีโอเทป ในขณะที่ดูนั้นผู้ถูกทดลองจะกรอกรายการ (Checklist) ซึ่งคิดขึ้นโดยผู้ทดลองและทำให้มีความแม่นตรง โดยสมาคมผู้ฝึกสอนการโยน ผู้ถูกทดลองจะได้รับการสอนล่วงหน้า ให้รู้จักการแก้ไขข้อบกพร่องการโยนของตนเอง

กลุ่มที่ 2 ใช้กล้องถ่ายภาพ (Sequence Cammera Pictures) วิเคราะห์ตนเองแทนการใช้วีดีโอเทป

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมทดสอบเฉพาะครั้งแรกกับครั้งสุดท้ายเท่านั้น การทดลองใช้เวลา 2 เดือน ผู้ถูกทดลองจะได้รับการทดสอบ และผลที่ได้จะถูกนำไปวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้การวัดของลินด์ควิสแบบที่ 3 (Lindquist Type 3) ผลจากการวิจัยพบว่า ในเรื่องของความเร็วจากคะแนนการ

ทดสอบ ครั้งแรกและครั้งหลังของผู้โยน ทั้งหมดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้โยนทั้งหมดมีพัฒนาการในเรื่องของความเร็วอย่างมีนัยสำคัญ จากคะแนนทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง กลุ่มที่ใช้วีดีโอเทปและกล้องถ่ายภาพมีพัฒนาการในเรื่องของความแม่นยำรวมทั้งกลุ่มที่ถนัดมือขวาทั้งหมด จากการทดสอบค่าที พบว่า กลุ่มที่ถนัดมือขวา และให้ข้อมูลย้อนกลับจากกล้องถ่ายภาพ มีการพัฒนาในเรื่องของความแม่นยำมากที่สุด

ต่อมาในปี ค.ศ. 1980 คูแสค (Cusack , 1980: 2496 – A) ได้ศึกษาถึงผลการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยวีดีโอเทปที่มีต่ออัตราความเร็ว และความแม่นยำในการโยนลูกเบสบอล กลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาชาย ในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยควีน จำนวน 36 คน เพื่อศึกษาถึงผลการใช้วีดีโอเทปที่นำมาเล่นในรูปของการให้ข้อมูลย้อนกลับเสริม ที่มีต่ออัตราความเร็ว และความแม่นยำ ในทักษะการโยนลูกเบสบอล ผู้ทดลองแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มเท่าๆกัน โดยใช้การทดลองดังนี้

1. ใช้บัตรแนะนำวีดีโอเทป
2. ใช้บัตรแนะนำ
3. กลุ่มควบคุม

ผู้ถูกทดลองแต่ละคนได้รับการฝึกปฏิบัติสัปดาห์ละ 3 ครั้ง เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ แต่ส่วนของการทดลองประกอบด้วย การอบอุ่นโดยการโยนลูกเบสบอล 10 ครั้ง และขว้างสำหรับความเร็วและความแม่นยำ 20 ครั้ง การขว้างแบ่งออกเป็น 2 เซท ๆ ละ 10 ครั้ง ระหว่างการสรุปทั้ง 2 เซท และระหว่างเซท กลุ่มที่ใช้วีดีโอเทปจะดูการขว้างของตนเอง กลุ่มที่ใช้บัตรแนะนำ กลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับเสริมคะแนนความเร็ว และความแม่นยำของแต่ละคนจะถูกบันทึกไว้ 5 ครั้ง คือ

1. ก่อนการใช้วีดีโอเทปและบัตรแนะนำ
2. ในตอนสรุปสัปดาห์แรกของการฝึก
3. ในตอนสรุปสัปดาห์ที่สามของการฝึก
4. ในตอนสรุปสัปดาห์สุดท้ายของการฝึก
5. หนึ่งสัปดาห์หลังจากการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ถูกทดลองที่ได้ข้อมูลย้อนกลับจากวีดีโอเทป และกลุ่มที่ใช้บัตรแนะนำอย่างเดียว มีการพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ถึงอย่างไรก็ตามกลุ่มที่ใช้วีดีโอเทปไม่ได้พัฒนาขึ้นแตกต่างไปจากกลุ่มที่ใช้บัตรแนะนำ ยิ่งไปกว่านั้นผลการทดสอบหลังจากสิ้นสุดการทดลองไปแล้ว 1 สัปดาห์ ไม่มีการพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ 3 กลุ่ม ข้อมูลสำหรับความแม่นยำแสดงให้เห็นการพัฒนาขึ้นในทุกกลุ่ม แต่ไม่มีความแตกต่างในระหว่างกลุ่ม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

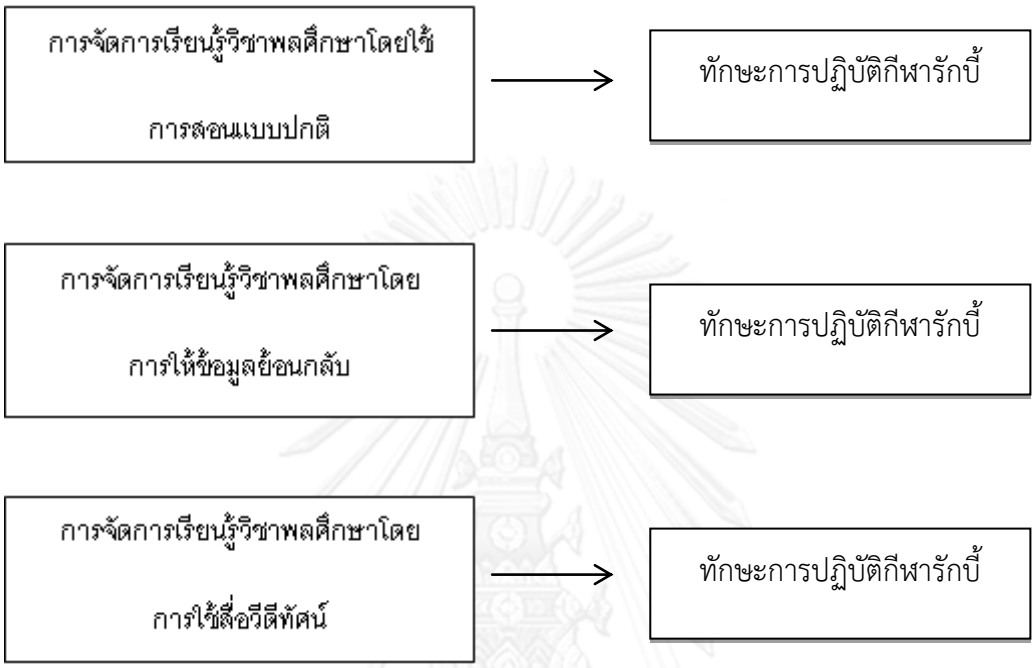

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับกับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับฉลาก มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3 สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชารักบี้ฟุตบอลโดยใช้โปรแกรมการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.3.2. แผนการจัดการเรียนรู้วิชารักบี้ฟุตบอลโดยใช้โปรแกรมการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์

1.3.3. แบบทดสอบทักษะขั้นพื้นฐานวิชารักบี้ฟุตบอล

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 กำหนดแบบแผนการทดลอง

2.2 ติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.3 ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

3.2 สถิติที่ใช้

สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังแผนภาพที่ 2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนภาพที่ 2 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

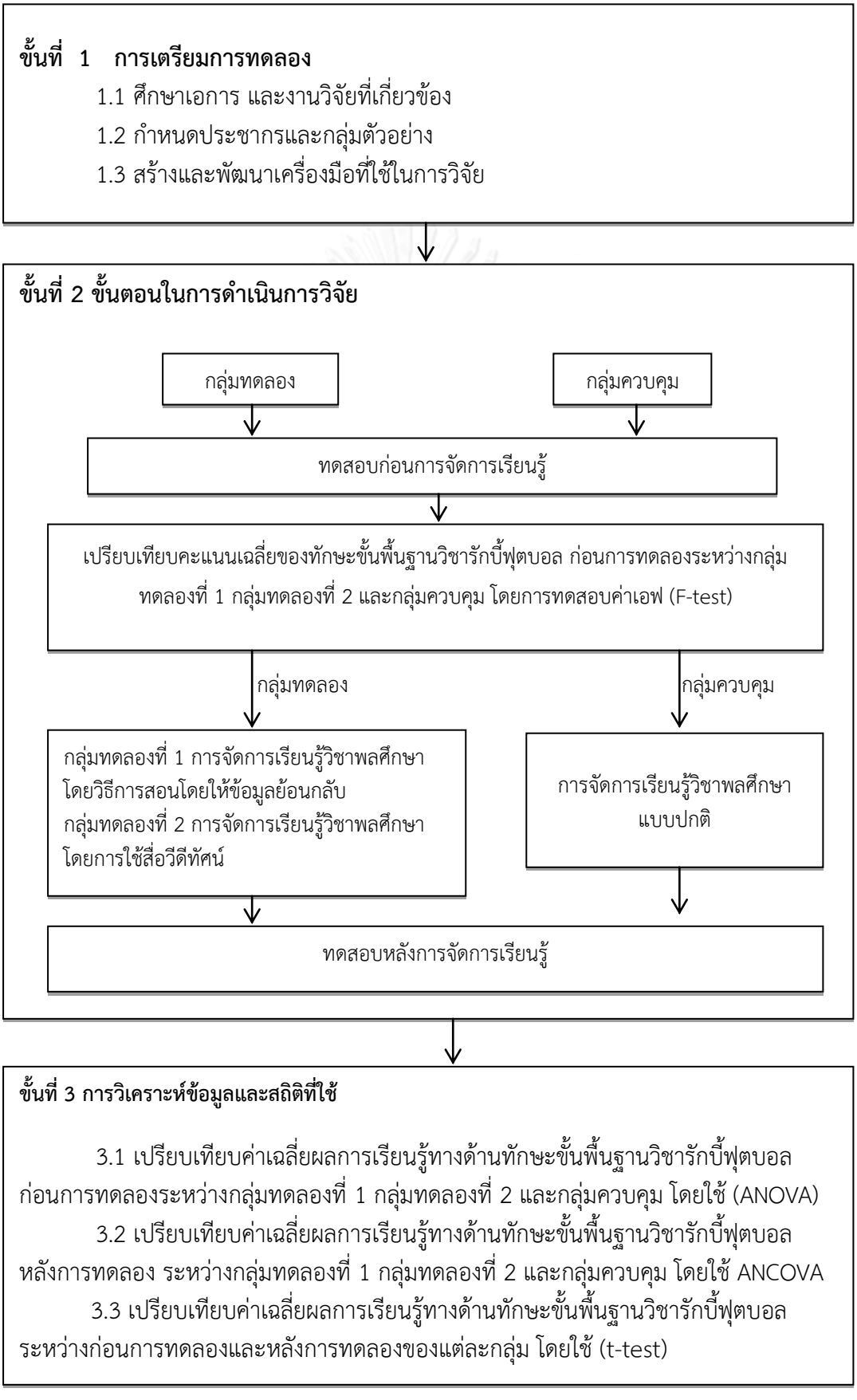

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์

1.1.2 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนสุขศึกษาและพลศึกษา

1.1.3 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวกับ รักบี้ฟุตบอล

1.1.4 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.1.5 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้โดยการใช้สื่อวีดีทัศน์

1.2 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมตอนต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 31,201 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 60 คน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1.2.2.1 การเลือกโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เป็นโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1) เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร และ อาจารย์ให้ความร่วมมือในการทดลองการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ ที่มีต่อผลทางการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2) เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่นๆไม่แตกต่างจากโรงเรียนอื่น ๆ ในสังกัดเดียวกัน

3) เลือกชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เน้นการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานเพื่อการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

1.2.2.2 สุ่มนักเรียน จาก 1.2.2 ออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 20 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

1.2.2.3 สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลาก เพื่อเข้ารับการทดลองดังนี้

1) กลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

2) กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 20 คน ด้วยวิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ

3) กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 20 คน ด้วยวิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์

ขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 3.1

แผนภาพที่ 3 แผนภูมิขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

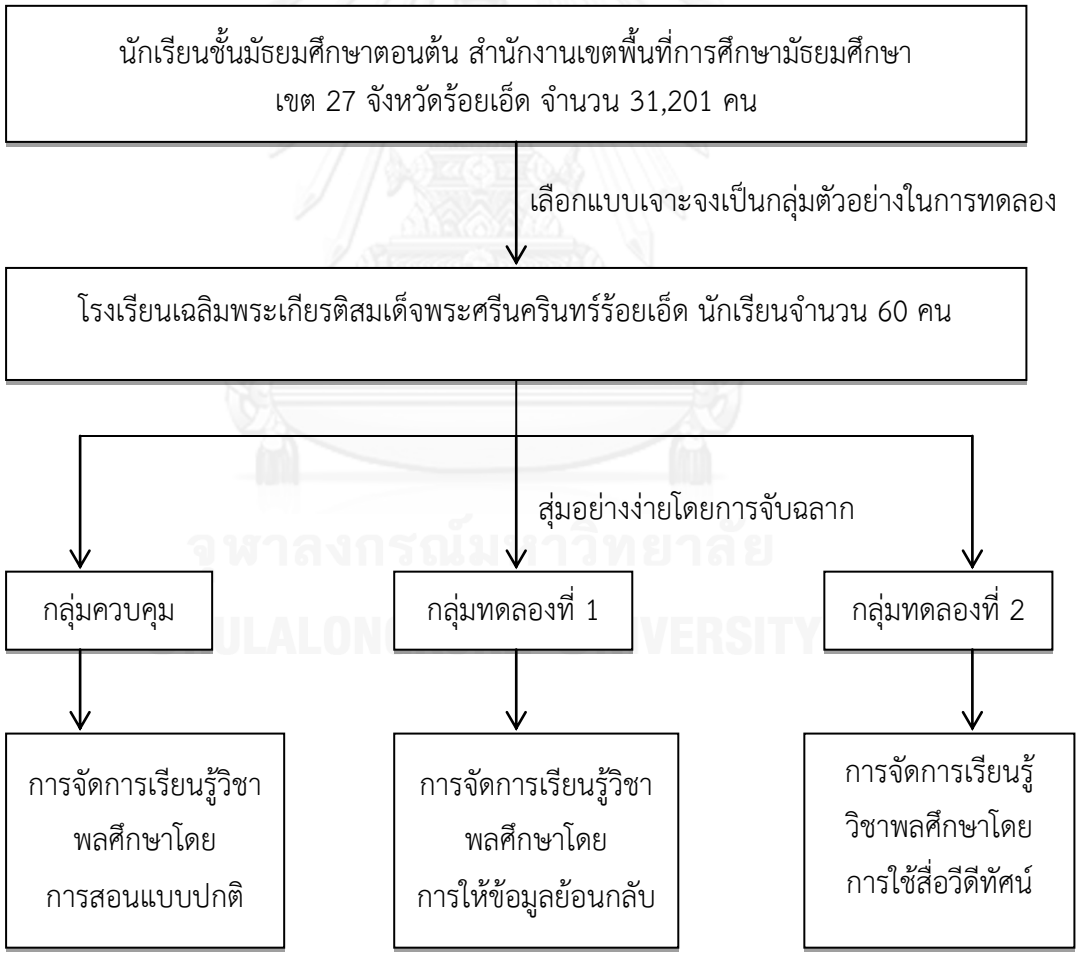

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ ตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อนำมากำหนดสาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

2) ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะปฏิบัติ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3) ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ของกลุ่มการให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะปฏิบัติ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มละ 8 แผน การจัดการเรียนรู้ และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบความตรง (Validity) นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะครั้งนี้เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล เฉลิมชัย สินธุอารีย์ , (2545: 104-116)

ซึ่งแบบทดสอบนี้มีจำนวน ทั้งหมด 4 รายการ จำแนกเป็น

3.1 รายการทักษะการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล

มีความเชื่อถือได้(Reliability) เท่ากับ .94

มีความเป็นปรนัย(Objectivity) เท่ากับ .91

3.2 รายการทักษะการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล

มีความเชื่อถือได้(Reliability) เท่ากับ .82

มีความเป็นปรนัย(Objectivity) เท่ากับ 1.00

3.3 รายการทักษะการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

มีความเชื่อถือได้(Reliability) เท่ากับ .95

มีความเป็นปรนัย(Objectivity) เท่ากับ .92

3.4 รายการทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

มีความเชื่อถือได้(Reliability) เท่ากับ .84

มีความเป็นปรนัย(Objectivity) เท่ากับ 1.00

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi – Experimental Research) แบบ 2 กลุ่มมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest-Posttest Control Group Design) ดังแบบแผนการทดลอง (Campbell and Stanley, 1969 อ้างถึงในดวงกมล ไตรคุณวิจิตร, 2541) ดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การวัดก่อนการทดลอง		การวัดหลังการทดลอง
E_1 , E_2	O_1	X	O_2
C	O_1		O_2

E1 = กลุ่มทดลอง สอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ

E2 = กลุ่มทดลอง สอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์

C = กลุ่มควบคุม

O1 = ค่าสังเกตหรือผลที่วัดได้ก่อนการทดลอง

O2 = ค่าสังเกตหรือผลที่วัดได้หลังการทดลอง

X = ตัวแปรที่จัดกระทำ (การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยการให้ผลย้อนกลับโดยครูผู้สอนและการใช้สื่อวีดีทัศน์)

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การวัดและประเมินผลแก่ผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน และร่วมกันกำหนดตารางเวลาการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการก่อนทดลอง การเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีผลต่อทักษะปฏิบัติ ดังนี้

2.3.1.1 ทำการทดสอบทักษะปฏิบัติ ก่อนการทดลอง (Pre-test) โดยผู้วิจัยทำการทดสอบการทดสอบการปฏิบัติ ในสัปดาห์แรกก่อนทำการทดลอง

2.3.1.2 นำผลการการทดสอบ มาหาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่า (F-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุมมีคะแนน ทักษะปฏิบัติ แตกต่างกันหรือไม่

2.3.2 การดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

2.3.2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 จัดการเรียนการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ รวม 8 สัปดาห์

2.3.2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ รวม 8 สัปดาห์

2.3.2.3 กลุ่มควบคุม จัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบแบบปกติ โดยอาจารย์ประจำของโรงเรียน รวม 8 สัปดาห์

2.3.3 การดำเนินงานหลังการทดลอง

2.3.3.1 ทดสอบทักษะปฏิบัติ หลังการทดลอง (Post-test) ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดทักษะปฏิบัติเดียวกันกับแบบวัดก่อนเรียน

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อนำมาเปรียบเทียบดังรายละเอียดต่อไปนี้ ดังนี้

3.1.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของแต่ละกลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.1.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.1.3 เปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยทักษะปฏิบัติหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กับกลุ่มทดลอง 1 และกลุ่มทดลอง 2 โดยการทดสอบค่าเอฟ ANCOVA

3.2 สถิติที่ใช้

3.2.1 วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดทักษะปฏิบัติเพื่อหาค่าความเที่ยงด้วยคอมพิวเตอร์

3.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลคำนวณค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทักษะปฏิบัติ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

3.2.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที (t-test)

3.2.4 สถิติที่ใช้ในการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ANOVA)

3.2.5 สถิติที่ใช้ในการทดสอบ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะก่อนการทดสอบ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนการทดลอง การฝึกทักษะทางการเรียนรักบี้ฟุตบอลของนักเรียน มาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม แล้วบันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในแต่ละกลุ่มดังรายละเอียดต่อไปนี้

ระยะทดลอง

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 จัดการเรียนการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ ทำการสอนทุกวันจันทร์ เวลา 16.00-17.00 นาที รวม 8 สัปดาห์

2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ รวม 8 สัปดาห์ ทำการสอนทุกวันอังคาร เวลา 16.00-17.00 นาที รวม 8 สัปดาห์

2.3 กลุ่มควบคุม จัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบแบบปกติ โดยอาจารย์ประจำของโรงเรียน รวม 8 สัปดาห์

ระยะหลังทดลอง

ทดสอบทักษะปฏิบัติ หลังการทดลอง (Post-test) ทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดทักษะปฏิบัติเดียวกันกับแบบวัดก่อนเรียน

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลการเปรียบเทียบผลของการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีผลต่อทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หลังการฝึก 8 สัปดาห์ โดยเสนอเป็นรูปแบบตารางประกอบความเรียง สามารถแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่สอนแบบใช้สื่อวีดีทัศน์

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์

ตอนที่ 4 กราฟแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์

ตอนที่ 5 กราฟแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่สอนแบบใช้สื่อวีดีทัศน์

ตอนที่ 6 กราฟแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ สถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ t-test

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้านการฝึกทักษะการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์

กลุ่มตัวอย่าง	Pre-test		Post-test		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
กลุ่มควบคุม	18.75	1.372	24.50	.946	-14.264*	.000
กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ	18.40	1.392	24.60	.995	-14.126*	.000
กลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์	18.95	1.317	24.40	.995	-11.808*	.000

*p<.05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ด้านการฝึกทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์

กลุ่มตัวอย่าง	Pre-test		Post-test		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
กลุ่มควบคุม	19.40	1.231	24.70	1.031	-16.716*	.000
กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ	19.55	1.317	24.60	1.231	-15.774*	.000
กลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์	19.25	1.118	24.30	1.031	-18.296*	.000

*p<.05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ด้านการฝึกทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์

กลุ่มตัวอย่าง	Pre-test		Post-test		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
กลุ่มควบคุม	19.40	1.237	24.70	1.031	-16.716*	.000
กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ	19.55	1.317	24.60	1.231	-15.774*	.000
กลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์	19.25	1.118	24.30	1.031	-18.296*	.000

*p<.05

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล ของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ด้านการฝึกทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์

กลุ่มตัวอย่าง	Pre-test		Post-test		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
กลุ่มควบคุม	17.55	1.669	23.45	1.504	-18.231*	.000
กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ	19.05	1.701	24.25	1.333	-16.190*	.000
กลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์	19.25	1.118	24.30	1.031	-18.296*	.000

*p<.05

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ด้านการฝึกทักษะปฏิบัติโดยรวม ก่อนทดลองและหลังการทดลอง ในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์

กลุ่มตัวอย่าง	Pre-test		Post-test		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
กลุ่มควบคุม	18.78	.843	24.34	.515	-31.322*	.000
กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ	19.14	1.052	24.51	.825	-24.739*	.000
กลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์	19.18	.847	24.33	.689	-28.339*	.000

*p<.05

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะปฏิบัติโดยรวม ของกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์ ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 7 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบทักษะปฏิบัติกีฬารักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

กลุ่ม / จำนวน (คน)		จับ – ถือ		รับ – ส่ง		วาง – เก็บ		เตะ		รวม	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
กลุ่มควบคุม	20	18.75	1.372	19.40	1.231	19.40	1.237	17.55	1.669	18.78	.843
กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ	20	18.40	1.392	19.55	1.317	19.55	1.317	19.05	1.701	19.14	1.052
กลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์	20	18.95	1.117	19.25	1.118	19.25	1.118	19.25	1.118	19.18	.847

จากตารางที่ 7 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนน การทดสอบทักษะก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ โดยแยกตามทักษะการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล คือ 18.75, 18.40 และ 18.95 คะแนน ทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล คือ 19.40 , 19.55 และ 19.25 คะแนน ทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล คือ 19.40 , 19.55 และ 19.25 คะแนน และทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล คือ 17.55 , 19.05 และ 19.25 คะแนน ตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยคะแนนรวมแต่ละทักษะ กลุ่มควบคุม 18.78 คะแนน กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ 19.14 คะแนน และกลุ่มการใช้สื่อดีทีทัศน์ 19.18 คะแนน

ตารางที่ 8 แสดงการทดสอบความแตกต่างของผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	3.100	1.500	.837	.438
ภายในกลุ่ม	57	105.500	1.851		

จากตารางที่ 8 พบว่าค่า F เท่ากับ .837 และ p-value เท่ากับ .438 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในทักษะปฏิบัติการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 9 แสดงการทดสอบความแตกต่างของผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	.900	.450	.300	.742
ภายในกลุ่ม	57	85.500	1.500		

จากตารางที่ 9 พบว่าค่า F เท่ากับ .300 และ p-value เท่ากับ .742 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในทักษะปฏิบัติการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 10 แสดงการทดสอบความแตกต่างของผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	.900	.450	.300	.742
ภายในกลุ่ม	57	85.500	1.500		

จากตารางที่ 10 พบว่าค่า F เท่ากับ .300 และ p-value เท่ากับ .742 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในทักษะปฏิบัติการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 11 แสดงการทดสอบความแตกต่างของผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	34.533	17.267	7.461*	.001
ภายในกลุ่ม	57	131.650	2.310		

*p<.05

จากตารางที่ 11 พบว่าค่า F เท่ากับ 7.461 และ p-value เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในทักษะปฏิบัติการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ แตกต่างกันอย่างน้อย 1 กลุ่ม ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จึงใช้วิธีการเปรียบเทียบเชิงซ้อนของ Scheffe ผลการเปรียบพบว่า กลุ่มควบคุมและกลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่ง p-value เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนแตกต่างกัน กลุ่มควบคุมและกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ ซึ่ง p-value เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 12 แสดงการทดสอบความแตกต่างของผลการทดสอบทักษะปฏิบัติโดยรวม ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	1.952	.976	1.155	.322
ภายในกลุ่ม	57	48.184	.845		

จากตารางที่ 12 พบว่าค่า F เท่ากับ 1.155 และ p-value เท่ากับ .322 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในทักษะปฏิบัติโดยรวม ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ สถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ANCOVA

Chulalongkorn University

ตารางที่ 13 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบทักษะปฏิบัติกีฬารักบี้ฟุตบอล หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

กลุ่ม		จับ – ถือ		รับ – ส่ง		วาง – เก็บ		เตะ		รวม	
จำนวน (คน)		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
กลุ่มควบคุม	20	24.50	.946	24.70	1.031	24.70	1.031	23.45	1.504	24.34	.515
กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ	20	24.60	.995	24.60	1.231	24.60	1.231	23.45	1.504	24.51	.825
กลุ่มใช้สื่อวีดีทัศน์	20	24.40	.995	24.30	1.031	24.30	1.031	24.30	1.031	24.33	.689

จากตารางที่ 13 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ โดยแยกตามทักษะการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล คือ 24.50, 24.60และ 24.40 คะแนน ทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล คือ 24.70, 24.60และ 24.30 คะแนน ทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล คือ 24.70, 24.60และ 24.30 คะแนน และทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล คือ 23.45, 23.45 และ 24.30คะแนน ตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยคะแนนรวมแต่ละทักษะ กลุ่มควบคุม 24.34 คะแนน กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ 24.51 คะแนน และกลุ่มการใช้สื่อดีทีทัศน์ 24.33 คะแนน

ตารางที่ 14 แสดงการทดสอบความแตกต่างของผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	.034	.017	.020	.980
ภายในกลุ่ม	56	47.222	.843		

จากตารางที่ 14 พบว่าค่า F เท่ากับ .020 และ p-value เท่ากับ .980 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในทักษะปฏิบัติการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 15 แสดงการทดสอบความแตกต่างของผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	1.290	.645	.580	.563
ภายในกลุ่ม	56	62.294	1.112		

จากตารางที่ 15 พบว่าค่า F เท่ากับ .580 และ p-value เท่ากับ .563 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในทักษะปฏิบัติการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 16 แสดงการทดสอบความแตกต่างของผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	1.290	.645	.580	.563
ภายในกลุ่ม	56	62.294	1.112		

จากตารางที่ 16 พบว่าค่า F เท่ากับ .580 และ p-value เท่ากับ .563 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในทักษะปฏิบัติการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 17 แสดงการทดสอบความแตกต่างของผลการทดสอบทักษะปฏิบัติการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	.109	.055	.004	.957
ภายในกลุ่ม	56	69.281	1.237		

จากตารางที่ 17 พบว่าค่า F เท่ากับ .004 และ p-value เท่ากับ .957 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในทักษะปฏิบัติการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 18 แสดงการทดสอบความแตกต่างของผลการทดสอบทักษะปฏิบัติโดยรวม หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	.430	.215	.561	.574
ภายในกลุ่ม	56	21.435	.383		

จากตารางที่ 18 พบว่าค่า F เท่ากับ .561 และ p-value เท่ากับ .574 ซึ่งมากกว่า .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในทักษะปฏิบัติโดยรวม หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้สื่อวีดีทัศน์ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตอนที่ 4 กราฟแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์

กราฟที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาการฝึกทักษะการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง

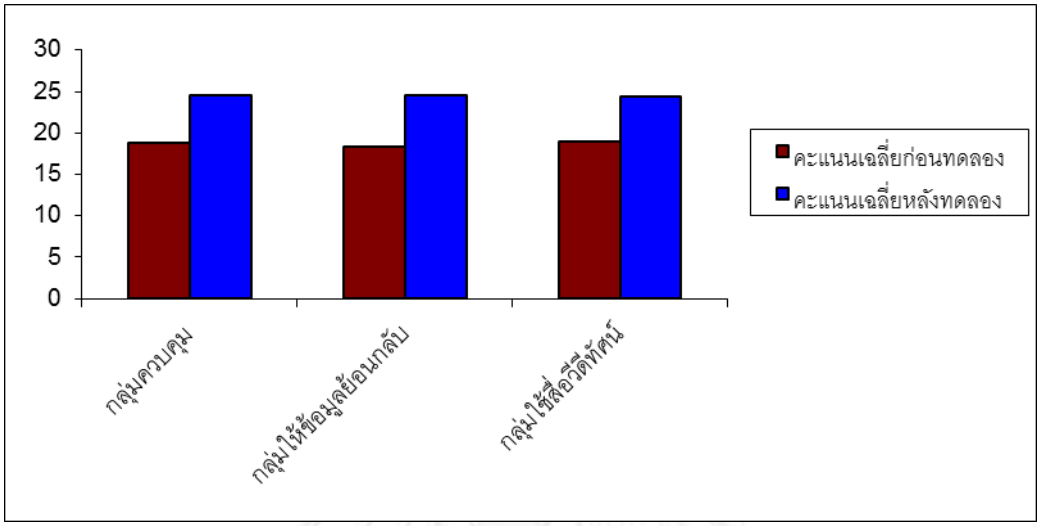

กราฟที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การฝึกทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง

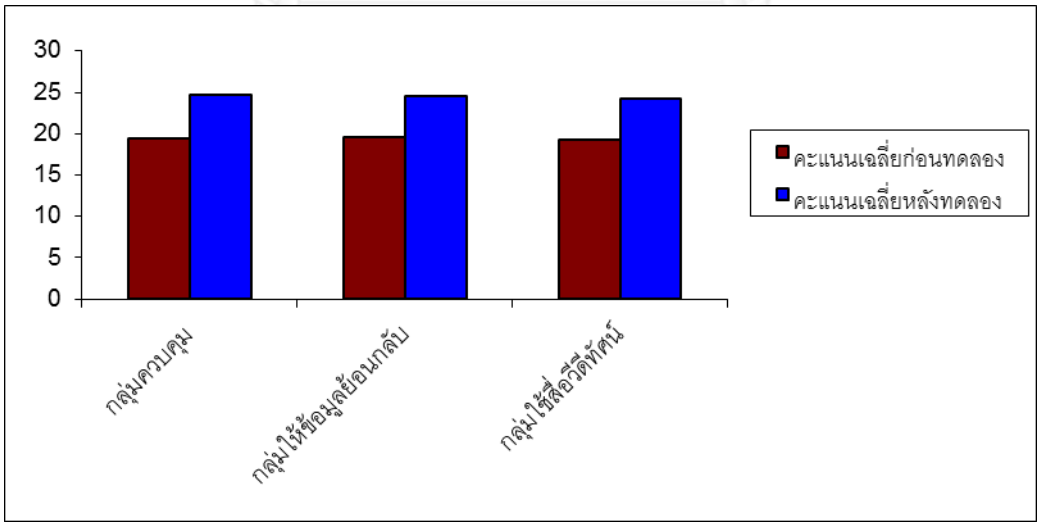

กราฟที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การฝึกทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง

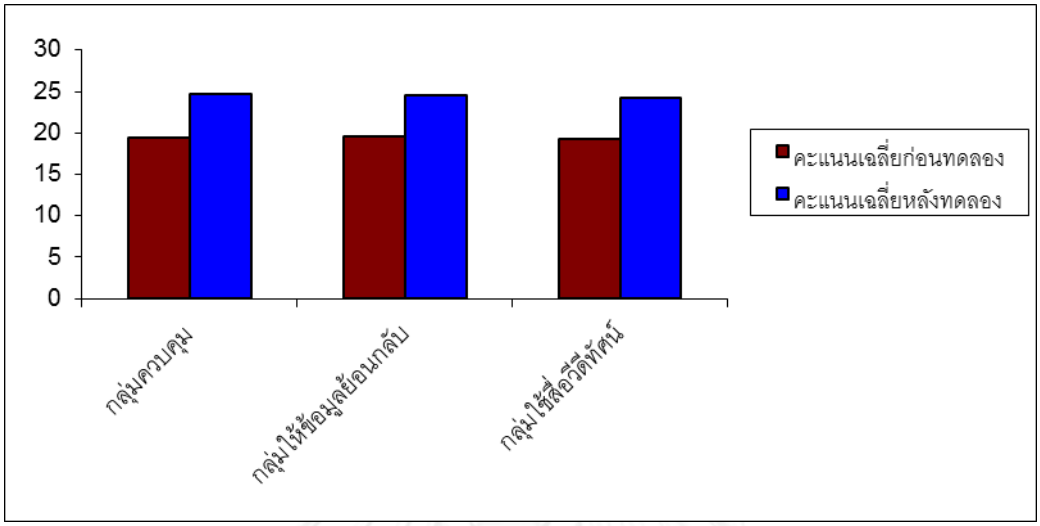

กราฟที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การฝึกทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง

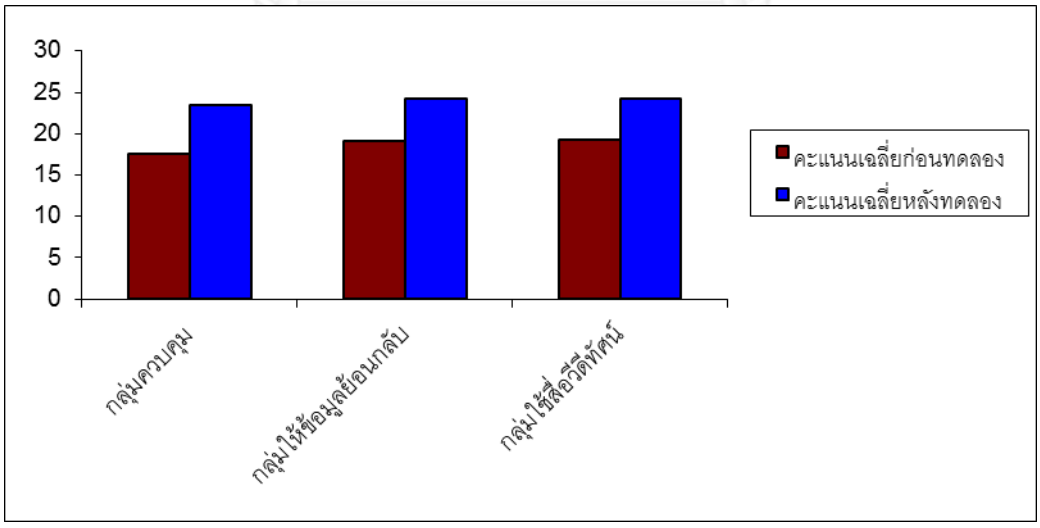

กราฟที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา การฝึกทักษะปฏิบัติโดยรวม ระหว่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง

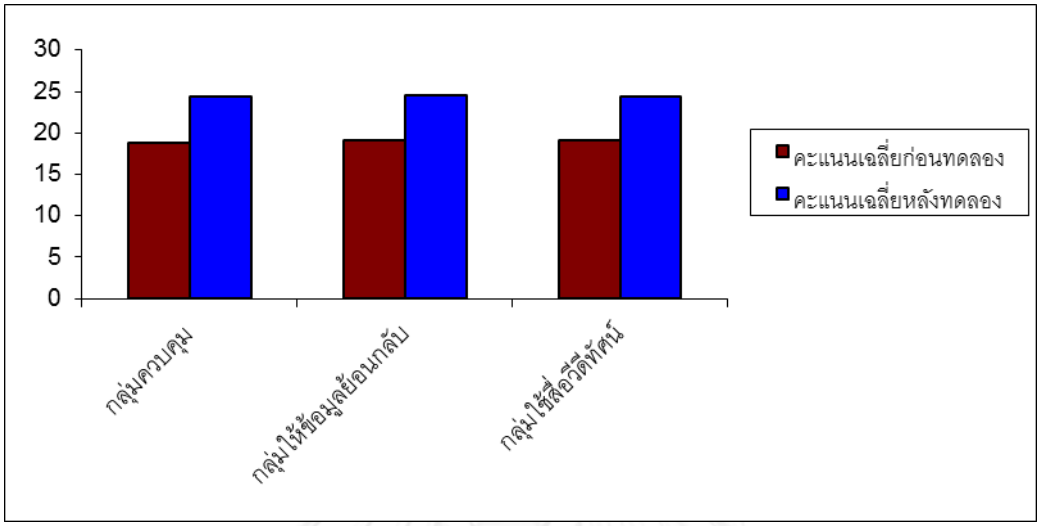

กราฟที่ 6 กราฟเปรียบเทียบคะแนนทักษะก่อนและหลังการทดลอง ทั้ง 4 ทักษะ

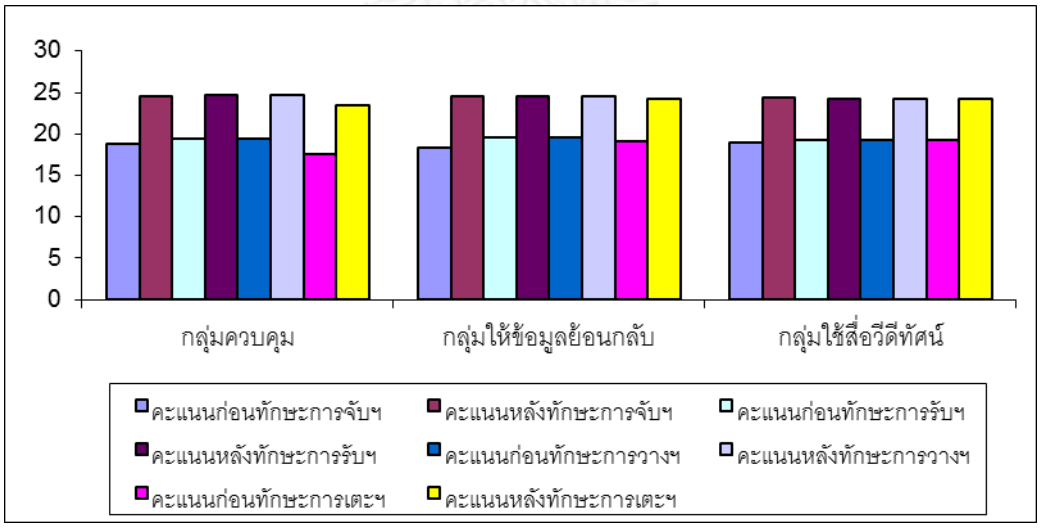

กราฟที่ 7 กราฟเปรียบเทียบคะแนนทักษะก่อนและหลังการทดสอบ ทั้ง 4 ทักษะ และทักษะโดยรวม

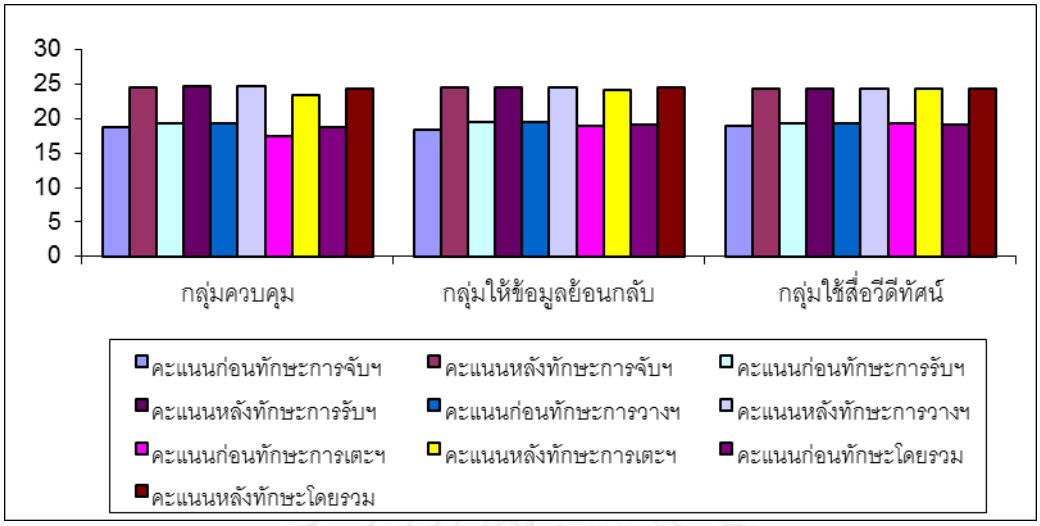

ตอนที่ 5 กราฟแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่สอนแบบใช้สื่อวีดีทัศน์

กราฟที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่สอนแบบใช้สื่อวีดีทัศน์

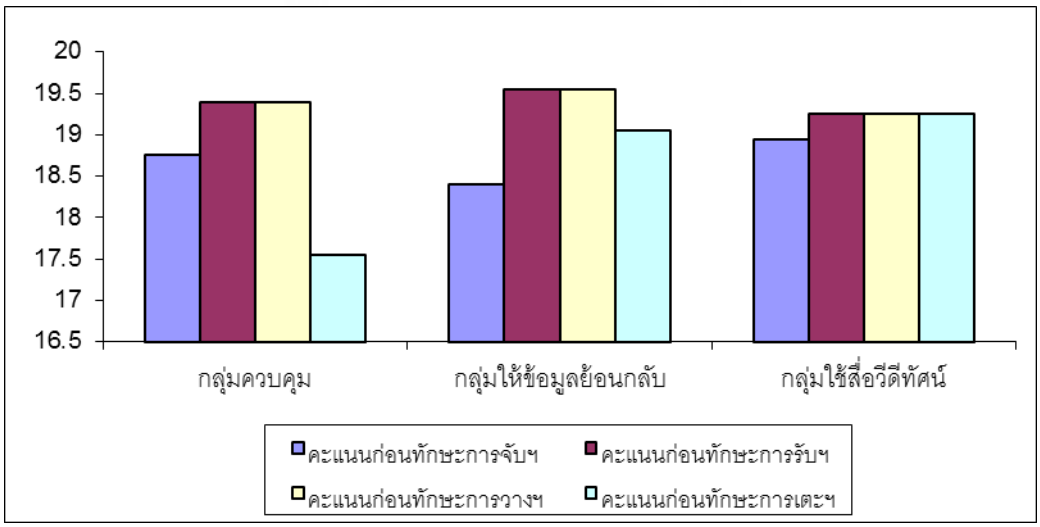

ตอนที่ 6 กราฟแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์

กราฟที่ 9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์

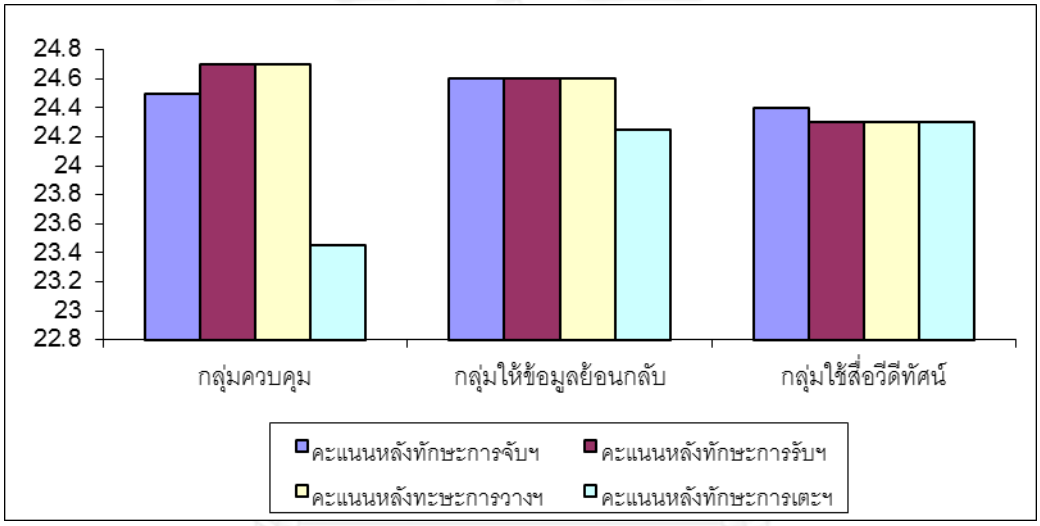

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อธิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติก่อนและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ วิธีการสอนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ และวิธีการสอนแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ 2. ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้พลศึกษา ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 60 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 20 คน เป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยกำหนดวิธีการสอนแต่ละกลุ่ม ดังนี้คือ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มควบคุม จัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบปกติ กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จัดการเรียนรู้แบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 จัดการเรียนรู้แบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ โดยการสุ่มอย่างแบบง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แต่ละกลุ่ม และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ค่า t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มก่อนการทดลองโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) เนื่องจากค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มก่อนทดลองต่างกัน และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มหลังการทดลองโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance ANCOVA)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลด้วยวิธีการสอนโดยแบบปกติ แบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ และแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งทุกกลุ่มมีพัฒนาการดีขึ้น

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มการให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มการใช้สื่อวีดีทัศน์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอธิปรายผลการวิจัย

การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการฝึกทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลด้วยวิธีการสอนแบบปกติ การสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และการสอนแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ มีผลในการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น อาจจะเป็นเพราะว่า

1. ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มมีพัฒนาการด้านทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลดีขึ้น พิจารณาจาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนฝึกทักษะก่อนเรียนกับหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังส่วนที่1 คือ ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มใช้วิธีสอนแบบให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มใช้วิธีสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทุกกลุ่มมีการพัฒนาทักษะดีขึ้น เนื่องจากผู้ที่ได้รับการฝึกเป็นประจำ ฝึกซ้ำๆอยู่เสมอ จะเกิดการเปรียบเทียบและแก้ไขไปเรื่อยๆ จนเกิดความชำนาญและถูกต้อง ทำให้เกิดการเรียนรู้ในทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล จึงทำให้ผู้รับการฝึกทักษะนั้นมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามหลักการฝึกทักษะ อนันต์ อัตชู (อัดสำเนา) กล่าวไว้ว่า หลักการฝึกทักษะ คือ ทักษะจะเกิดขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่กระทำพร้อมกับการกระทำบ่อยๆ และความตั้งใจในการฝึกซ้อม นอกจากนี้ Cecco and Grawrord (1968 อ้างถึงใน ไพบูลย์ ศรีสมศักดิ์, 2524) ได้ให้ความเห็นคือ ทักษะกีฬาเป็นทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ และเป็นทักษะที่เกี่ยวกับการใช้อวัยวะในการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องรู้ถึงสิ่งที่เรียนรู้ เปรียบเทียบสิ่งที่มีอยู่เดิมกับเหตุการณ์ใหม่ ประสานงานและลำดับเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้อง และเกิดการฝึกปฏิบัติอย่างชำนาญการเรียนรู้สังเกตได้จากพฤติกรรมที่แสดงออก จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฝึกทักษะก่อนเรียนและการฝึกทักษะหลังเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนของแต่ละกลุ่มจึงต่ำกว่าหลังเรียนผ่านไป 8 สัปดาห์ นอกจากนี้ อนันต์ อัตชู (อ้างถึงใน ไพบูลย์ ศรีสมศักดิ์, 2524) กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีทักษะต่างๆนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องอาศัยการฝึกที่ดีที่ถูกต้อง และเมื่อฝึกบ่อยๆจึงจะเกิดเป็นทักษะ ซึ่งหมายถึงการกระทำและพฤติกรรมที่แสดงออกมาอย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีความรวดเร็วและแม่นยำ

2. การที่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลระหว่างกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังส่วนที่ 2 คือตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่สอนแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ และส่วนที่ 3 คือตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติ หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ ทำให้ผลไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจจะเป็นเพราะว่าแต่ละกลุ่มได้รับการฝึกทักษะการเรียนรู้แบบการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ใกล้เคียงกัน ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์อาจจะไม่เพียงพอต่อการสังเกตผล อาจจะไม่สามารถบอกถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่สอนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับกับกลุ่มที่การใช้สื่อวีดีทัศน์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ไพบูลย์ ศรีสมศักดิ์ (2524) ได้วิจัย “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาแบดมินตันระหว่างวิธีสอน แบบใช้เทปบันทึกภาพ แบบใช้สไลด์เทปเสียง และแบบบรรยายประกอบการสาธิต” ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาแบดมินตันระหว่างวิธีสอน แบบใช้เทปบันทึกภาพ แบบ

ใช้สไลด์เทปเสียง และแบบบรรยายประกอบการสาธิตไม่มีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตาม วณี รัตนวงค์ (2513) ได้วิจัย เปรียบเทียบผลการสอนสังคมศึกษาโดยใช้วีดีโอเทปกับการสอนแบบไม่ได้ใช้วีดีโอเทป ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ เฉลิม คิดชัย (2515) ได้วิจัยทดลองสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์เป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เทปเสียง ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังเช่น สมคิด เมตไตรพันธุ์ (2516) ได้วิจัย ทดลองสอนวิชาการถ่ายรูปเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เทปเสียงกับการสอนแบบบรรยายเป็นกลุ่ม พบว่า ผลการเรียนไม่แตกต่างกัน รวมทั้ง สุเทพ อ่อนระยับ ได้วิจัย โดยใช้ภาพยนตร์แบบตลับ และสไลด์เทปเสียงประกอบการสอนวิชาช่างไฟฟ้า ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนทั้งสามวิธีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานหลายเรื่อง ดังเช่น ไซร์ (Tsai , 2006) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของรูปแบบผลย้อนกลับที่หลากหลายระหว่างการฝึกฝนกับวิดีโอที่เพิ่มการตัดสินใจในผู้ตัดสินไอซ์ฮอกกี้” ผลการวิจัยพบว่า การให้ผลย้อนกลับด้วยวีดิโอมีส่วนทำให้ประสิทธิภาพในการตัดสินใจและสร้างความเชื่อมั่นแก่การตัดสินใจของผู้ตัดสินไอซ์ฮอกกี้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อาทิเช่น พโยม จันทนฤมาน (2536) ได้วิจัย การเปรียบเทียบการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยสื่อวีดีทัศน์กระจกเงา และครูผู้สอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทักษะกระปี่กระบองของนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาผลการวิจัยพบว่า การสอนกระบี่กระบองที่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการใช้วีดีทัศน์กระจกเงาและโดยครูผู้สอน ทำให้นักศึกษามีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในทุกทักษะ โดยที่การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครูทำให้มีทักษะดีที่สุด 7 ทักษะจาก 10 ทักษะ ยกเว้น การรำไม้รำและการลงพรหมที่การใช้กระจกเงาทำให้มีทักษะดีที่สุด และทักษะลำดับการแสดงที่การใช้วีดีทัศน์ทำให้มีทักษะดีที่สุด

3. การที่ผลการวิจัยในครั้งนี้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยการสอนแบบปกติ แบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ และแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์ จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ทักษะแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนในกลุ่มควบคุม สอนโดยอธิบาย สาธิต และให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทบทวนเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ทำให้พัฒนาทักษะได้ เช่นเดียวกับการสอนโดยครูให้ข้อมูลย้อนกลับ ย่อมทำให้ผู้เรียนรับรู้ข้อบกพร่องและพยายามแก้ไขทักษะให้ถูกต้อง ตลอดระยะเวลาของการเรียน 8 สัปดาห์ ซึ่งทำให้สามารถพัฒนาทักษะให้ดีขึ้นได้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้การสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์ ก็สามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะแก้ไขทักษะให้ถูกต้องได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น ผลของการสอนด้วย 3 วิธีนี้ จึงทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางทักษะดีขึ้นและผลของการสอนทั้ง 3 วิธี ได้ผลไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆที่ได้ศึกษามาก่อนหน้านี้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ครูผู้สอนจึงควรใช้วิธีการสอนที่หลากหลายผสมผสานกัน ทั้งการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการใช้สื่อวีดีทัศน์ควบคู่กันไป เพราะจะช่วยพัฒนาความสามารถในทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักเรียน อาจจะสอนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งใน 3 วิธีนี้ ก็ได้ คือ การสอนแบบปกติ การสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือการใช้สื่อวีดีทัศน์ เพราะจะช่วยพัฒนาทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลให้มีความสามารถและมีประสิทธิภาพได้ผลดีมากขึ้นเช่นกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีศึกษาและเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬาชนิดอื่นๆ ที่มีลักษณะของทักษะคล้ายกันกับรักบี้ฟุตบอล และที่มีลักษณะของทักษะต่างไปจากรักบี้ฟุตบอล

2. ควรจะมีการศึกษาและเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ ที่มีต่อทักษะปฏิบัติกีฬารักบี้ฟุตบอล โดยเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างเป็นระดับอุดมศึกษาหรือระดับทีมชาติ

3. ควรจะมีการศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้การสอน โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ กับการใช้สื่อวีดีทัศน์ มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. ควรจะมีการเพิ่มระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายการอ้างอิง

Armstrong Wayne Jackson. (April.1972). *The Effects of Video Tape Instant Visual Feedback on Learning Specific Gross Motor Skills in Tennis.* (Dissertation Abstracts International 32: 5587 – A)

Baker Normal Allison. (August 1972). *The Effects of Differing Speeds Of Video Tape Feedback on Levels of Perceptual Speeds on Psychomotor Performance.* (Dissertation Abstracts International 36: 602 – A)

Beverley Leah. (January 1974). *The Effects of Instant Video Tape Feedback in Learning Target Archery.* (Dissertation Abstracts International 3 : p. 3953 – A)

Cecco John P De (1968). *The Psychology of Learning and Instruction Educational Psychology*. New York McGraw-Hill.

Cusack Joseph Michael. (December 1980). *The Effect of Video Tape Instant Replay as a Form of Augmented Feedback Upon Velocity and Accuracy of the Acquisition of the Motor Skill of Pitching a Baseball.* (Dissertation Abstracts International 41: 2496 – A)

David. (1961). *Wong's clinical Manual of Pediatric Nursing*: St. Louis, Mo: Mosby.

Deese, & Hulse. (1958). *The Psychology of Learning*: New York McGraw-Hill.

Gagne Robert M. (1957). *The Conditions of Learning*. USA: Holt Rinehart and Winston.

Hegman Edward Henry. (February 1974). *The Effects of video Tape Timing Training on Learning Tennis Skills When Utilizing Video Tape Replay for Feedback.* (Dissertation Abstracts International. 34:4835 – A)

Jackson Charles Lee. (March 1974). *The Effects of Video Tape Feedback upon the Acquisition and Retention of Sport Type Motor Skill.* (Dissertation Abstracts International. 34: 5689-A)

John Shollenberger Barry. (June 1976). *The Effects of Two Methods of Video Self Analysis on Selected Pitching Variables.* (Dissertation Abstracts International. 34: 7933 –A)

Kalish. (1981). *Behavioral science to Behavioral Modification*: New York: McGraw-Hill Co. H.I.

Kazdin. (1984). *Behavior Modification in Applied Setting*: Illinois: Dorsey Press.

Malina. (1969). *Effects of varied information feedback practice conditions on throwing speed and Accuracy.* (Dissertation Abstracts International. 40:134-143)

McLalen John David. (September 1971). *The Effectiveness of Video Tape Replay in Teaching the High Jump.* (Dissertation Abstracts International. 32 : 1321 –A)

Pierson, & Resch. (1964). Position versus multiple positions in Isometric exercise. *American Journal of Physical Medicine, 43*, 313-315.

CHULALONGKORN UNIVERSITY

Polvino Geraldine joyce. (September 1971). *The Relative Effectiveness of Video Tape Analysis in Learning a Selected Sport Skill.* (Dissertation Abstracts International. 32 : 1322-A.)

Tsai H. (2006). *The effects of various feedback modes during video practice to enhance the decision making of beginning ice hockey referees.* (Doctoral dissertation), Northern Colorado.

Whitehead Robert Keith. (February 1974). *The Effect of Four Feedback Treatments on Performance during The Early Learning of a Gross Motor Skill.* (Dissertation Abstracts International. 34: 4850-4851 – A)

กิดานันท์ มลิทอง. (2531). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณิต เขียววิชัย. (2521). ผลของย้อนกลับจากครูต่อการเรียนรู้ทางกีฬาเทคนิส. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.), กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จำลอง ทะคำสอน. (2517). ผลของข้อมูลย้อนกลับจากครูและจากวีดีโอเทป ต่อการเรียนรู้ทักษะวอลเลย์บอล. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพ.

เฉลิม คิดชัย. (2515). วิจัยทดลองสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์เป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เทปเสียง. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เฉลิมชัย สินธุอารีย์. (2545). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ศศ.ม. พลศึกษา), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชัชวาล วิริยบุล. (2527). ผลของการสาธิตโดยเทปโทรทัศน์ที่เสนอภาพซ้ำด้วยความเร็วต่าง ๆ ที่มีต่อทักษะการเล่นฟุตบอลของนักเรียนศึกษาชั้นปีที่ *3* วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยครูนครปฐม. (ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

ทิศนา แขมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชู ใจซื่อกุล. (2526). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปัจจุบันพยาบาลจากการสาธิตด้วยเทปโทรทัศน์โดยวิธีทบทวนแบบต่างๆ. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พโยม จันทนฤมาน. (2536). การเปรียบเทียบการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยสื่อวีดีทัศน์กระจกเงา และครูผู้สอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทักษะกระปี่กระบองของนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูรย์ บุญวัฒนวิบูลย์. (2517). ผลของเวลาและการตรวจแบบฝึกหัดต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา.บทคัดย่อ. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ไพบูลย์ ศรีสมศักดิ์. (2524). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาแบดมินตันระหว่างวิธีสอน แบบใช้เทปบันทึกภาพ แบบใช้สไลด์เทปเสียง และแบบบรรยายประกอบการสาธิต. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วชิระ อินทร์อุดมุ. (ม.ป.ป.). ทฤษฎีหลักการและการออกแบบ.เอกสารประกอบการสอน. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วณี รัตนวงค์. (2513). เปรียบเทียบผลการสอนสังคมศึกษาโดยใช้วีดีโอเทปกับการสอนแบบไม่ได้ใช้วีดีโอเทป. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์. (2547). ทบทวนแนวการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. นครราชสีมา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต1.

วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ศราวุธ ไทยสงวนวรกุล. (2550). ผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อเปอร์เซ็นต์เสิร์ฟแรกของนักกีฬาเทนนิส. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต วท.ม.วิทยาศาสตร์การกีฬา), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิลปชัย สุวรรณธาดา. (2523). การเรียนรู้ทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมคิด เมตไตรพันธุ์. (2516). วิชาการถ่ายรูปเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เทปเสียงกับการสอนแบบบรรยายเป็นกลุ่ม. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุเทพ อ่อนระยับ. (2518). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในวิชาช่างไฟฟ้าจากการใช้ภาพยนตร์ตลับ *8* ม.ม สไลด์ และวิธีการสอนแบบสาธิต. กรุงเทพฯ

สุประวีณ์ ทัดภูธร. (2548). ผลของการใช้เทคนิคการสอนโดยการสนร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแมงมุม ควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย. (สารนิพนธ์ กศม. จิตวิทยาการศึกษา), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวนีย์ ตันติพัฒนานันท์. (2523). ข้อมูลย้อนกลับ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาโรงเรียนพยาบาล คณะแพทย์ศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี.

อนันต์ อัตชู. (2527). สรีรวิทยาการออกกำลังกาย.อัดสำเนา. กรุงเทพ: ไทยวัฒนาพานิช.

อรุณ แสนโกสิก (2556). [ทักษะสำคัญกีฬารักบี้ฟุตบอล.สัมภาษณ์].

อุดม พิมพา. (ม.ป.ป.). การสอนพลศึกษา.เอกสารประกอบการสอนวิชาการพลศึกษา. กรุงเพทฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รายนามผู้ทรงวุฒิ

1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานิต โกศลอินทรีย์
อาจารย์ประจำ โรงงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ ฝ่ายประถม

2. รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย
อาจารย์ประจำ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทิย์
อาจารย์ประจำ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธนะ ติงศภัทิย์
อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา
อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ที่ ศธ 0512.6(2771)/56-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานิต โกศลอินทรีย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายปิยณัฐ ศรีชะตา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครูกับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมี รองศาตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)
รองคณบดี
ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2681-82 ต่อ 612

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ที่ ศธ 0512.6(2771)/56-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายปิยณัฐ ศรีชะตา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครูกับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมี รองศาตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)
รองคณบดี
ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2681-82 ต่อ 612

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ที่ ศธ 0512.6(2771)/56-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ถมยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายปิยณัฐ ศรีชะตา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระหวางการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครูกับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนตน” โดยมี รองศาตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)
รองคณบดี
ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2681-82 ต่อ 612

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ที่ ศธ 0512.6(2771)/56-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายปิยณัฐ ศรีชะตา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระหวางการให้ข่อมูลย่อนกลับโดยครูกับการใช่สื่อวีดีทัศนที่มีตอทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนตน” โดยมี รองศาตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)
รองคณบดี
ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2681-82 ต่อ 612

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ที่ ศธ 0512.6(2771)/56-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.จุฑา ติงศภัทิย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายปิยณัฐ ศรีชะตา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยครูกับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมี รองศาตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)
รองคณบดี
ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2681-82 ต่อ 612

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ที่ ศธ 0512.6(2771)/56-

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอใช้สถานที่ในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติฯ ร้อยเอ็ด

ด้วยนายปิยณัฐ ศรีชะตา นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรูพลศึกษาระหวางการใหขอมูลยอนกลับโดยครูกับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะกีฬารักบี้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนตน” โดยมี รองศาตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องขอใช้สถานที่ในการเก็บข้อมูลวิจัย โดยได้ประสานงานในรายละเอียดกับ ครูจักรพงศ์ ศรีจำนงศ์ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ใช้สถานที่และอุปกรณ์ดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จุฑารัตน์ วิบูลผล)
รองคณบดี
ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 612

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สื่อวีดีทัศน์
3. แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬารักบี้ฟุตบอล
4. เกณฑ์การให้คะแนนทักษะปฏิบัติกีฬารักบี้ฟุตบอล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

โครงการจัดการเรียนการสอนระยะยาว

แผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ

สัปดาห์ที่	เนื้อเรื่อง	หมายเหตุ
1-2	**แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑-๒** **<u>ประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล / มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล / การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล / การจับ หรือการถือลูกรักฟุตบอล</u>** - ประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล - มารยาทและหลักความปลอดภัยในกีฬารักบี้ฟุตบอล - การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล **<u>การจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ประกอบด้วย</u>** 1. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่ 2. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ 3. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียวโดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 4. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือโดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 5. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียวโดยการวิ่งแบบซิกแซก 6. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือโดยการวิ่งแบบซิกแซก	
3-4	**แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓-๔** **<u>การวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล</u>** 1. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่ 2. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากกากลิ้ง 3. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากการโยน 4. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากการเตะ 5. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง 6. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิธีนอนเก็บ	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สัปดาห์ที่	เนื้อเรื่อง	หมายเหตุ
5-6	**แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕-๖** **<u>การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลและการรับลูกรักบี้ฟุตบอล</u>** 1. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่ 2. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืนส่ง-รับระยะไกล 3. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเดิน 4. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิ่งเหยาะๆ 5. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 6. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลให้เร็วที่สุด	
7-8	**แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗-๘** **<u>การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล</u>** 1. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกลอย 2. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกพร้อม 3. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกวางอยู่บนพื้น 4. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเลียด 5. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง 6. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

การจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑-๒

รายวิชา รักบี้ฟุตบอล **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1**

เรื่อง ประวัติกีฬารักบี้ / มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่น รักบี้ฟุตบอล /การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล / การจับ หรือ ถือลูกรักบี้ฟุตบอล **เวลา 1 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจ ทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาทักษะปฏิบัติเป็นประจำวันอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพการกีฬา

1. สาระสำคัญ

รักบี้ฟุตบอล (Rugby football) มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “Rugby” เป็นกีฬาที่เล่นเป็นชุด โดยให้แข่งขันในสนามรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เช่นเดียวกับการเล่นฟุตบอลแต่ใช้ผู้เล่นมากกว่า การเล่นแบ่งเป็น 2 ฝ่ายๆ ละ 15 คน แต่ละฝ่ายจะต้องพาลูกเข้าไปในเขตของฝ่ายตรงข้าม เพื่อทำคะแนนให้ได้มากกว่าอีกฝ่ายหนึ่งแต่รักบี้ฟุตบอลก็มีลักษณะที่แตกต่างตรงกันข้ามกับฟุตบอล ในวิธีเล่นหลายอย่างรวมทั้งงบลูกบอลซึ่งเป็นรูปรี การนำพาลูกด้วยมือตลอดจนเตะลูกทำประตู ซึ่งต้องเตะให้ข้ามคานประตู ไม่ใช่เตะลอดคานคานประตูอย่างฟุตบอลและไม่มีผู้รักษาประตูอย่างกีฬาฟุตบอล

มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล เกมการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นเกมที่รุนแรงต้องใช้แรงปะทะกันตลอดตามลักษณะเกมการเล่น เล่นต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ มีความอดทน อันเป็นผลต่อมารยาท และหลักความปลอดภัย

สมรรถภาพทางกายของนักกีฬานั้น มีความสำคัญต่อการเล่นกีฬาเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ต้องมีการปะทะกันระหว่างผู้เล่น และเล่นกันเป็นทีม ที่ต้องใช้เวลาการเล่นนาน ลักษณะทางกายของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลจะต้องดีเยี่ยมในหลายๆด้าน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการเล่นและเป็นเรื่องที่ผู้ฝึกสอนจะต้องรับผิดชอบในการเสริมสร้างพอๆกับการเสริมสร้างทางด้านทักษะตลอดจนแบบแผนทางด้านการเล่นไปพร้อมๆกัน

การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลนั้น ผู้เล่นจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา เพื่อที่จะส่งผ่านบอลให้แก่ผู้เล่นภายในทีมได้นำลูกบอลเคลื่อนที่ไปยังจุดหมาย โดยอาศัยทักษะการจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลเพื่อที่จะส่งหรือรับลูกรักบี้ฟุตบอลของผู้เล่น ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักในการเล่น รักบี้ฟุตบอลหากทีมใดมีทักษะในการรับส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ดีส่งผลให้ทีมได้ครองบอล และนำลูกรักบี้ฟุตบอลไปยังจุดหมายสำเร็จ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 พัฒนาสมรรถภาพทางกาย

2.2 บอกประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล มารยาทและความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลได้

2.3 บอกหลักการจับ หรือถือลุกรักบี้ฟุตบอล

2.4 มีทักษะในการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

3. สาระการเรียนรู้

3.1 ขั้นตอนและวิธีการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล

3.2 การฝึกปฏิบัติการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

4. อุปกรณ์ / สื่อ / แหล่งเรียนรู้

4.1 นาฬิกาจับเวลา

4.2 ลูกรักบี้ฟุตบอลจำนาน 1 ลูก

4.3 สื่อวีดีทัศน์

4.4 กรวยจราจร

4.5 เทปวัดระยะทาง 1 เทป ขนาด 50 เมตร

4.6 แบบฝึกการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑

เรื่อง ประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล/มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล/การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล/การจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1.ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 10 คน นั่งเป็นหน้าแถวกระดาน เพื่อฟังคำอธิบาย 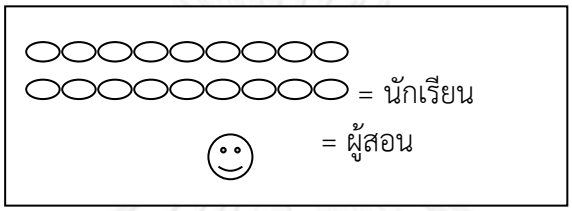 2.ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1.ครูให้นักเรียนวิ่งเหยาะๆ ไป-กลับ จากเส้นข้างของสนาม และให้ตัวแทนนักเรียน ออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆของร่างกาย แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน ครูกล่าวคำชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้อง และแนะนำนักเรียนที่ทำไม่ถูก แล้วให้ปฏิบัติใหม่ให้ถูกต้อง	1.นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพและสามารถเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1.ครูเล่าเรื่องประวัติความเป็นมาและคุณค่าของกีฬารักบี้ฟุตบอล ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และให้นักเรียนช่วยกันบอกชื่อทีมรักบี้ฟุตบอลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนรู้จัก 2.ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกเรื่องมารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นรักบี้ฟุตบอล และครูสรุป 3.ครูอธิบายและสาธิต วิธีการจับหรือการถือลูกบอลที่ถูกต้อง โดยต้องจับหรือถือลูกบอลให้นิ้วมือทาบลงไปตามแนวความยาวหรือตามแนวตะเข็บของลูกบอล และให้กางนิ้วโดยรอบลูกบอล นิ้วก้อยทั้งสองเกือบชิดกันทางด้านหลังของลูกบอลให้ถือบอลในแนวตั้ง หรือเอียงทำมุมกับพื้นสนามก็ได้ โดยให้นิ้วมือทุกนิ้วชี้ลงพื้นสนาม และยกลูกบอลให้สูงขึ้นระดับเอว หรือ	1.นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องรักบี้ฟุตบอล มารยามและหลักความปลอดภัย

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) ท้องน้อย ข้อมือและข้อศอกพับเกือบเป็นมุมฉากกับพื้นสนาม ถ้าพื้นสนามแฉะ หรือลูกบอลเปียกลื่นต้องถือลูกบอลให้นิ้วและฝ่ามือต่ำลงไปทางด้านล่างของลูกบอลและให้นักเรียนทำตาม ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่องการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้องนักเรียนให้ปฏิบัติตาม 1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนเป็นแถวหน้ากระดาน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลให้เพื่อนคนข้างๆ เริ่มจากซ้ายมือ จนถึงท้ายแถว แล้ววนกลับมาขวามือ ครูเดินสำรวจ บอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 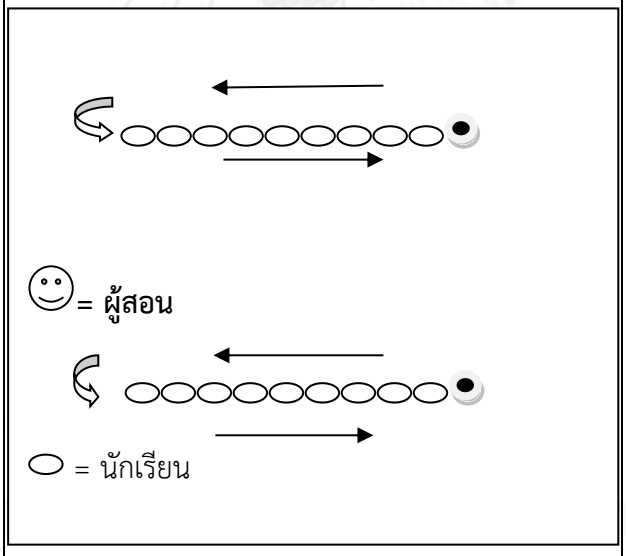 2.แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มวิ่งเหยาะๆ ถือลูกรักบี้ฟุตบอลสองมือ อ้อมกรวยที่เตรียมไว้ จากนั้นก็ยื่นต่อให้กับเพื่อนร่วมกลุ่ม ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติถูกต้อง และแนะนำนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอลและสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 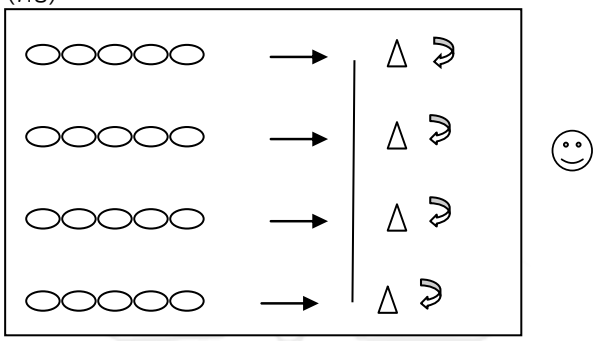 ⬭ = นักเรียน Δ = กรวย ☺= ผู้สอน 3.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนแถวตอน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง ฝั่งละ 5 คน ให้แต่ละแถววิ่งเหยาะๆถือลูกรักบี้ฟุตบอลสองมือ ไปยื่นให้เพื่อนที่อยู่ฝั่งตรงข้าม แล้วให้ไปต่อท้ายแถว ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติถูกต้อง และแนะนำนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง 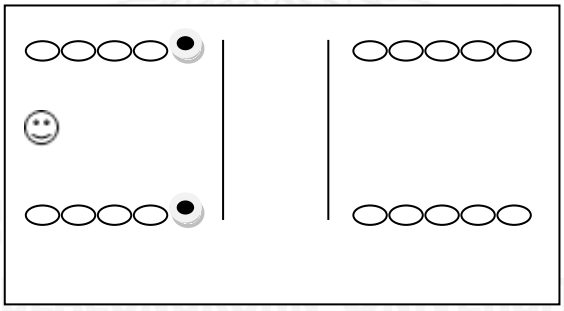 ● = ผู้เริ่มเล่น ⬭ = นักเรียน ☺ = ผู้สอน	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนแถวตอน ให้แต่ละกลุ่มแข่งขัน การจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ครูให้นักเรียนสังเกต การฝึกจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม โดยยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลจากหัวแถว ไปท้ายแถว แล้ววนกลับมายังหัวแถว โดยการยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลสลับบน-ล่าง ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติถูกต้อง และแนะนำนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง 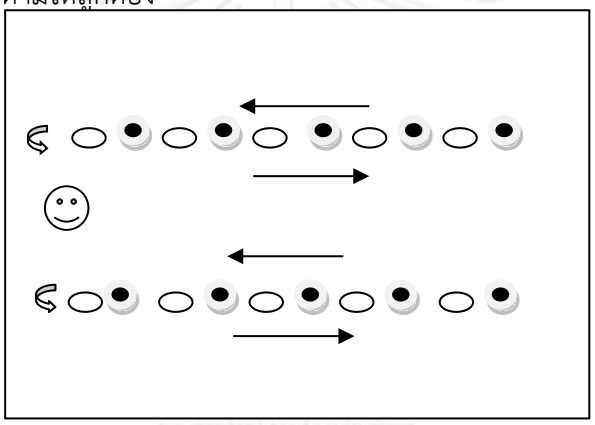 ☺=ผู้สอน ●= นักเรียน ⬭= นักเรียน 2.แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มวิ่งด้วยความเร็วถือลูกรักบี้ฟุตบอลสองมือ วิ่งจากเส้นเริ่ม ไปกรวย 1 แล้ววิ่งกลับตัวมายังเส้นเริ่ม จากนั้นก็ให้วิ่งกลับตัวไปยังกรวย 2 แล้ววิ่งกลับตัวมา ณ เส้นเริ่มเหมือนเดิม แล้วยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลให้เพื่อนร่วมกลุ่ม ทำจนครบทุกคน กลุ่มใดทำเสร็จก่อน เป็นกลุ่มชนะ ให้เพื่อนปรบมือให้กับกลุ่มที่ชนะ ครูสังเกตให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติถูกต้อง และแนะนำนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 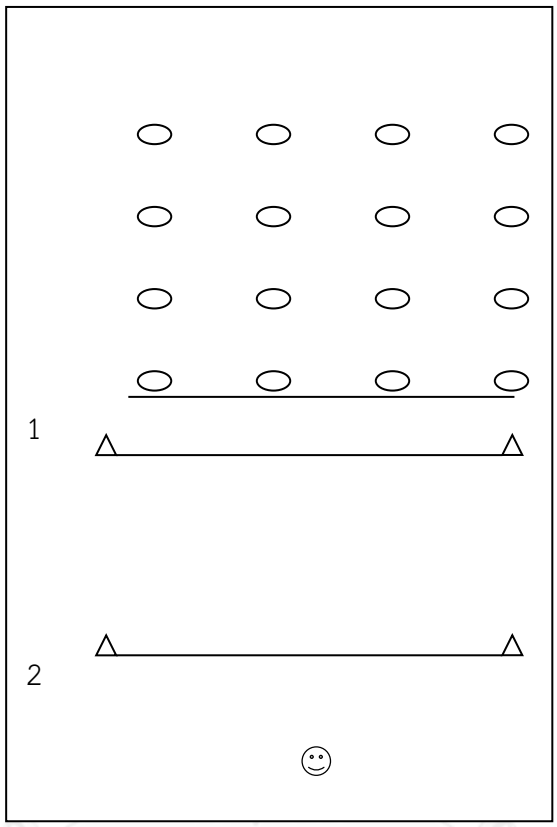 ⬭ = นักเรียน △1-2 = กรวย ☺ = ผู้สอน	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอลและสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1.ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2.จากนั้น ครูสุ่มนักเรียน ให้สรุปเรื่องประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล/มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล/การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล และให้แต่ละแถว ยืนทำท่าทางการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง แล้วปรบมือให้กับแถวที่ออกมาทำ 3.ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล/มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล/การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล และให้แต่ละแถว ยืนทำท่าทางการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒
เรื่อง การจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1.ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 10 คน นั่งเป็นหน้าแถวกระดาน เพื่อฟังคำอธิบาย 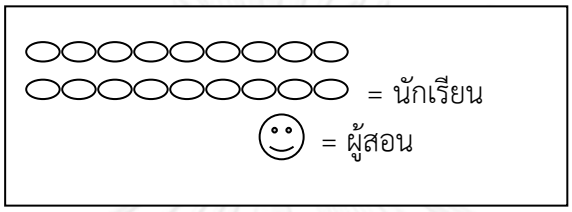 2.ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1.ครูให้นักเรียนวิ่งเหยาะๆ ไป-กลับ จากเส้นข้างของสนาม และให้ตัวแทนนักเรียน ออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆของร่างกาย แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน ครูกล่าวคำชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้อง และแนะนำนักเรียนที่ทำไม่ถูก แล้วให้ปฏิบัติใหม่ให้ถูกต้อง	1.นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพและสามารถเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1.ครูอธิบายและสาธิต วิธีการจับหรือการถือลูกบอลที่ถูกต้อง โดยต้องจับหรือถือลูกบอลให้นิ้วมือทาบลงไปตามแนวความยาวหรือตามแนวตะเข็บของลูกบอล และให้กางนิ้วโดยรอบลูกบอล นิ้วก้อยทั้งสองเกือบชิดกันทางด้านหลังของลูกบอลให้ถือบอลในแนวตั้ง หรือเอียงทำมุมกับพื้นสนามก็ได้ โดยให้นิ้วมือทุกนิ้วชี้ลงพื้นสนาม และยกลูกบอลให้สูงขึ้นระดับเอว หรือท้องน้อย ข้อมือและข้อศอกพับเกือบเป็นมุมฉากกับพื้นสนาม ถ้าพื้นสนามแฉะ หรือลูกบอลเปียกลื่น ต้องถือลูกบอลให้นิ้วและฝ่ามือต่ำลงไปทางด้านล่างของลูกบอลและให้นักเรียนทำตาม ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่องการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้องนักเรียนให้ปฏิบัติตาม	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอลและสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือโดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนเป็นแถวตอน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว วิ่งแบบซิกแซก ไปตามกรวยที่กำหนด แล้ววิ่งกลับมาส่งลูกรักบี้ให้เพื่อนคนต่อไป ครูเดินสำรวจ บอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือ โดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2. ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนเป็นแถวตอน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ วิ่งแบบซิกแซก ไปตามกรวยที่กำหนด แล้ววิ่งกลับมาส่งลูกรักบี้ให้เพื่อนคนต่อไป ครูเดินสำรวจ บอกข้อบกพร่องของนักเรียน และแนะนำการจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 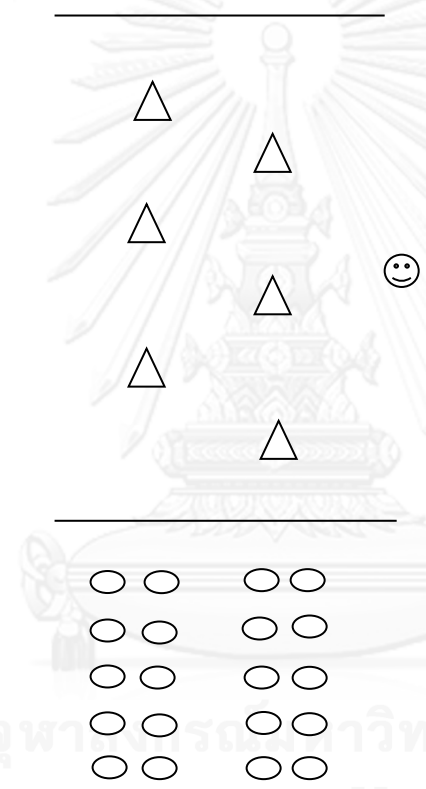 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน △ = กรวย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือ โดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนแถวตอน ให้แต่ละกลุ่มแข่งขัน การจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ครูให้นักเรียนสังเกต การฝึกจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว วิ่งแบบซิกแซก ไปตามกรวยที่กำหนด แล้ววิ่งกลับมาส่งลูกรักบี้ให้เพื่อนคนต่อไป นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ จับแล ถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ครูเดินสำรวจ บอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 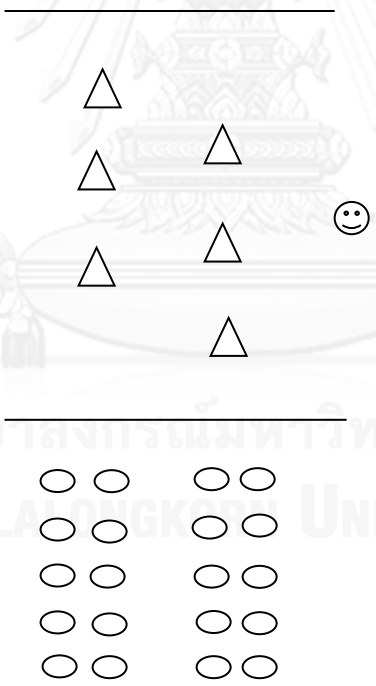 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน △ = กรวย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือโดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนแถวตอน ให้แต่ละกลุ่มแข่งขัน การจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ครูให้นักเรียนสังเกต การฝึกจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ วิ่งแบบซิกแซก ไปตามกรวยที่กำหนด แล้ววิ่งกลับมาส่งลูกรักบี้ให้เพื่อนคนต่อไป นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ จับแล ถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ครูเดินสำรวจ บอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 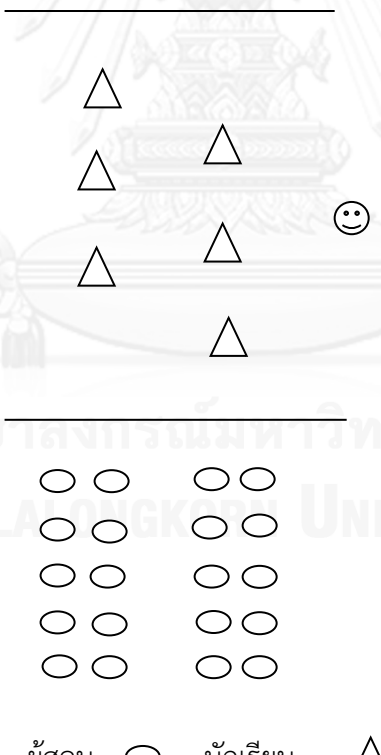 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน △= กรวย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือ โดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1.ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2.จากนั้น ครูสุ่มนักเรียน ให้สรุปเรื่อง การถือลูกรักบี้ฟุตบอล แบบมือเดียว และแบบสองมือ โดยการวิ่งแบบซิกแซก ได้อย่างถูกต้อง แล้วปรบมือให้กับแถวที่ออกมาทำ 3.ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือ โดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓-๔

รายวิชา รักบี้ฟุตบอล **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1**
เรื่อง การวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล **เวลา 1 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาที่ปฏิบัติเป็นประจำวันอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมใน สุนทรียภาพการกีฬา

1. สาระสำคัญ

การวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวางลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกวิธีและไม่ผิดกติกา สามารถที่จะช่วยทีมให้ทีมเล่นลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างต่อเนื่อง โดยที่ผู้ที่เข้ามาเก็บและเล่นที่วางลูกรักบี้ฟุตบอล ควรจะมีการฝึกที่ถูกต้องและหลักการที่ถูกวิธีจะเป็นการลดปัญหาการบาดเจ็บจากการเล่นได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 พัฒนาสมรรถภาพทางกาย

2.2 บอกหลักการวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล ได้ทั้ง 2 แบบ

2.2.1 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่บนพื้น

2.2.2 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น

2.3 มีทักษะการวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล ได้ทั้ง 2 แบบ

2.3.1 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่บนพื้น

2.3.2 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3. สาระการเรียนรู้

1. การวางลูกรักบี้ฟุตบอล

ผู้วางลูกรักบี้บอลต้องกดลูกรักบี้ฟุตบอลลงพื้นสนามสองข้างหรือข้างเดียวก็ได้ โดยต้องก้มโน้มลำตัวพร้อมกับวางลูกรักบี้ฟุตบอลแล้วแนบมือติดกับลูกรักบี้ฟุตบอลแล้วกดกับพื้นสนาม ให้ลูกรักบี้ฟุตบอลนิ่งอยู่กับที่ชั่วขณะหนึ่ง แล้วจึงปล่อยลูกรักบี้ฟุตบอลได้

2. วิธีการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล 2 วิธี

2.1 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่บนพื้น

2.2 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น

4. อุปกรณ์ / สื่อแหล่งเรียนรู้

4.1 นาฬิกาจับเวลา

4.2 ลูกรักบี้ฟุตบอลจำนาน 4 ลูก

4.3 นกหวีด

4.4 สื่อวีดีทัศน์

4.5 เทปวัดระยะทาง 1 เทป ขนาด 50 เมตร

4.6 แบบฝึกการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓
เรื่อง การวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน นั่งเป็นแถวตอน เพื่อฟังคำอธิบาย 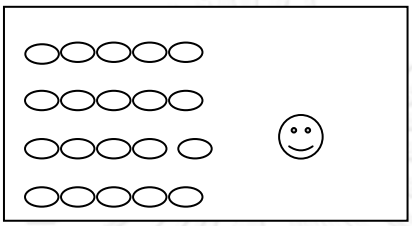 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2. ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1. ครูให้นักเรียนวิ่งอยู่กับที่ ช้า – เร็ว เป็นเวลา 2 นาที และให้นักเรียนลุกนั่ง 20 ครั้ง 2 เซต 2. ให้ตัวแทนนักเรียน ออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆของบร่างกายแล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติถูกต้อง และแนะนำนักเรียนที่ทำท่ากายบริหารไม่ถูกต้อง ให้ทำท่ากายบริการในท่าทางที่ถูกต้อง	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย และสามารถเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1. ครูอธิบายและสาธิต วิธีการวางลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม โดยสลับกันวางทีละคน ครูเดินสำรวจ และบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการวางลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 2. ครูอธิบายและสาธิต การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง แบบการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางบนพื้น และให้นักเรียนทำตาม โดยสลับการเก็บที่ละคนครูเดินสำรวจ ชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้อง และบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการวางลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 3. ครูอธิบายและสาธิต การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น และให้นักเรียนทำตาม โดยสลับกันเก็บทีละคน ครูเดินสำรวจ ชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้อง และบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการวางลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน เข้าแถวตอนให้ฝึกการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบที่วางอยู่กับพื้น โดยให้นักเรียนวิ่งตามกันวิ่งห่างกันคนละ 2-3 เมตร คนวิ่งนำถือลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งไปข้างหน้าวางลูกลงพื้นสนามคนที่วิ่งตามก้าวข้ามลูกรักบี้ฟุตบอลแล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวทำต่อเนื่องสลับกัน วางลูกและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถว **ครูสังเกต ชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้อง และบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง ให้ปฏิบัติใหม่ให้ถูกต้อง** 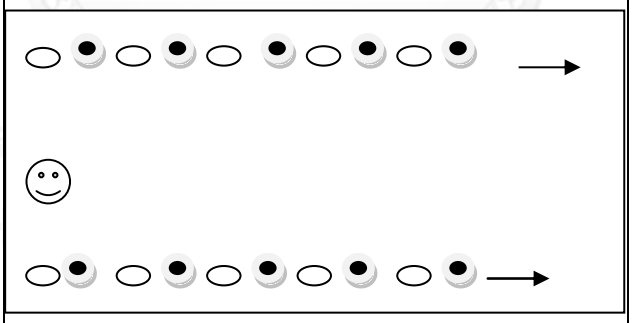 **= ผู้สอน = คนที่วางลูก = คนที่เก็บลูก**	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิตวิธีการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน เข้าแถวตอน ให้ฝึกการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่อยู่บนพื้น โดยให้คนแรกของแถว ยืนอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับแถวตัวเอง เพื่อทำการกลิ้งลูกรักบี้ฟุตบอลไปข้างหน้าให้เพื่อนที่อยู่ในแถว ให้วิ่งออกมาเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะลูกรักบี้ฟุตบอลกลิ้งอยู่ นักเรียนคนใดเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการกลิ้งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ดีและถูกต้อง ให้เพื่อนปรบมือให้ ครูแนะนำนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ให้ปฏิบัติใหม่ให้ถูกต้อง 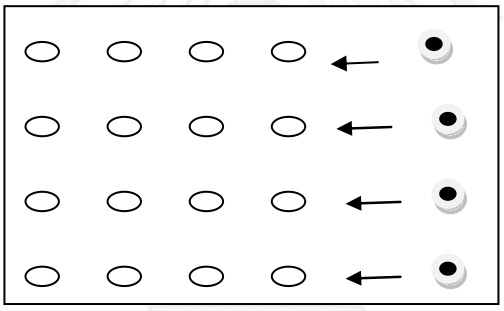 ☺ =ผู้สอน ● = คนกลิ้งลูก ○ = คนเก็บลูก 3. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ยืนเป็นแถวตอน โดยให้วิ่งตามกัน ห่างกันคนละ 2-3 เมตร คนวิ่งนำถือลูกรักบี้ฟุตบอล วิ่งไปข้างหน้า 2-3 ก้าว แล้วให้นอนยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลออกมาข้างหน้า คนที่วิ่งตามก้มเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแล้วก้าวข้ามคนที่นอนอยู่แล้ววิ่งต่อไป 2-3 ก้าว แล้วให้นอนยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลอีก คนแรกซึ่งนอนวางลูกรักบี้ฟุตบอลแล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวสลับกัน วางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล จนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถว ครูเดินสำรวจ ชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้อง และบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการวางลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง ให้เพื่อนปรบมือให้เพื่อนคนที่ปฏิบัติถูกต้อง	นักเรียนสามารถมีทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 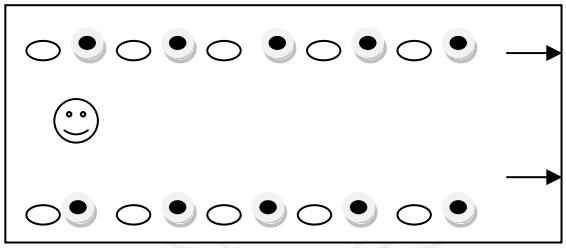 ☺ = ผู้สอน ● = คนกลิ้งลูก ○= คนเก็บลูก	นักเรียนสามารถมีทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ยืนเป็นแถวตอนยืนแถวตอน แบ่งเป็น 2 ฝั่งๆ ละ 5 คน ให้แข่งขันกันวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบบอลให้ได้เร็วและถูกต้องที่สุด ให้ฝั่งซ้ายมือครูเป็นผู้เริ่ม โดยให้กลิ้งลูกรักบี้ฟุตบอลไปให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ฝั่งตรงข้ามที่อยู่ฝั่งขวามือของครู วิ่งเข้าไปเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล แล้วนำลูกรักบี้ฟุตบอลไปวางข้างหน้าเพื่อนฝั่งตรงข้าม ทำวนไปจนครบทุกคน ทีมใดทำได้เร็วและถูกต้องที่สุดเป็นทีมชนะ ครูเดินสำรวจ ชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้อง และบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำนักเรียนที่เก็บลูกรักบี้ฟุตบอลไม่ได้ แล้วนำให้ปฏิบัติใหม่ให้ถูกต้อง ให้เพื่อนปรบมือให้เพื่อนคนที่ปฏิบัติใหม่ได้ถูกต้อง 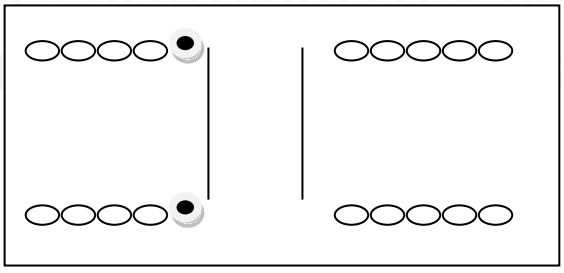 ● = ผู้เริ่มเล่น ○ = นักเรียน ☺ = ผู้สอน	นักเรียนสามารถมีทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ยืนเป็นแถวตอนยืนแถวตอน แต่ละคนยืนห่างกันคนละ 1 เมตร เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้คนแรกของแต่ละแถววางลูกรักบี้ฟุตบอลไว้ข้างหน้า จากนั้นคนที่ 2 ของแต่ละแถวรีบเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขึ้นมา แล้วส่งต่อให้เพื่อนคนที่อยู่ถัดไป จนถึงคนสุดท้าย แล้วให้คนสุดท้ายวางลูกรักบี้ฟุตบอล ให้คนแรกที่วางงลูกรักบี้ฟุตบอลไปต่อท้ายแถว เพื่อรอเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการวางลูกของเพื่อนคนสุดท้าย แถวใดที่ทำเสร็จก่อนเป็นฝ่ายชนะ 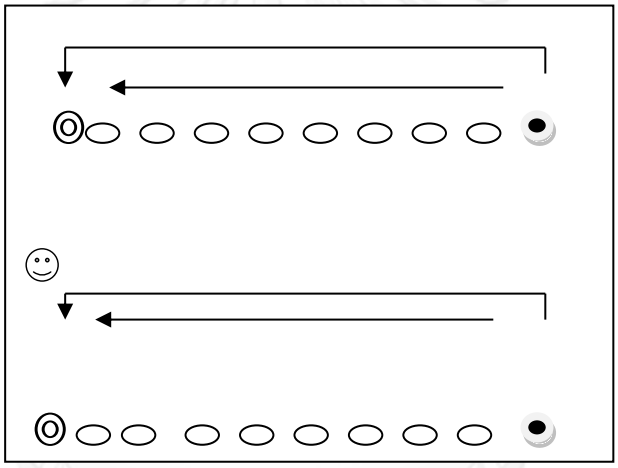 ☺ = ผู้สอน ● = คนเริ่ม ⬭ = นักเรียน	นักเรียนสามารถแสดงทักษะการวางลูกและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1. ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียนนำ ยืดเหยียดกล้าม เนื้อส่วนต่างๆ 2. หลังจากนั้น ครูสุ่มนักเรียน ออกมาแสดงทักษะการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล แล้วครูชี้จุดที่ควรระวังในการฝึกและสรุปบทเรียนพร้อมให้นักเรียนปรบมือให้กับเพื่อนที่ออกมาสาธิต 3. ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในทักษะการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล และสามารถวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔
เรื่อง การวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บ

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ละ 5 คน นั่งเป็นแถวตอน เพื่อฟังคำอธิบาย 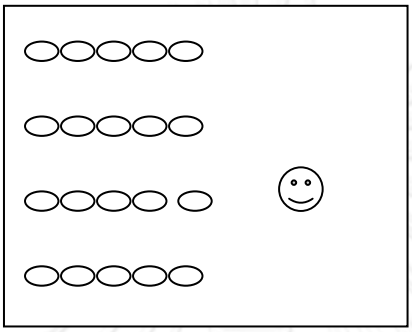 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2. ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1. ครูให้นักเรียนวิ่งอยู่กับที่ ช้า – เร็ว เป็นเวลา 2 นาที และให้นักเรียนลุกนั่ง 20 ครั้ง 2 เซต 2. ให้ตัวแทนนักเรียน ออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆของบร่างกายแล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติถูกต้อง และแนะนำนักเรียนที่ทำท่ากายบริหารไม่ถูกต้อง ให้ทำท่ากายบริการในท่าทางที่ถูกต้อง	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถสมรรถภาพทางกาย และสามารถเสริมสร้างภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1. ครูอธิบายและสาธิต วิธีการวางลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม โดยสลับกันวาง ทีละคน ครูเดินสำรวจ และบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการวางลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บที่ถูกต้อง 2. ครูอธิบายและสาธิต การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บที่ถูกต้องให้นักเรียนทำตาม โดยสลับการเก็บที่ละคนครูเดินสำรวจ ชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้อง และบอก	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) ข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการวางลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บที่ถูกต้อง 3. ครูอธิบายและสาธิต การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม โดยสลับกันเก็บทีละคน ครูเดินสำรวจ ชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้อง และบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการวางลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บที่ถูกต้อง 1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน เข้าแถวตอน ให้ฝึกการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่ง โดยให้นักเรียนวิ่ง เข้าเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการเตะของครูผู้สอน โดยวิ่งเก็บตามทิศทางของลูกรักบี้ฟุตบอล แล้ววางลูกรักบี้ฟุตบอลให้นิ่ง แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวทำต่อเนื่องสลับกัน วางลูกและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง จนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถว ครูสังเกต ชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้อง และบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง ให้ปฏิบัติใหม่ให้ถูกต้อง 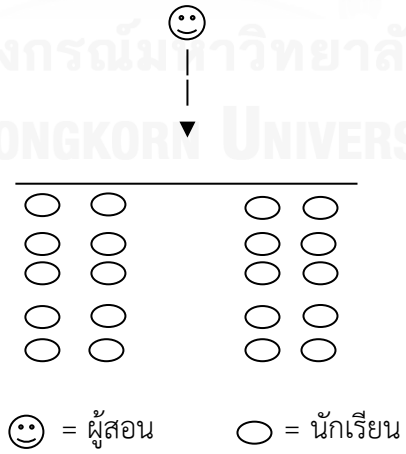 	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิตวิธีการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง ให้ฝึกการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิธีนอนเก็บ โดยให้นักเรียนวิ่ง เข้าเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล โดยวิ่งเข้ามาสไลด์ตัวนอนเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่ตรงกลาง แล้ววางลูกรักบี้ฟุตบอลให้นิ่ง แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวทำต่อเนื่องสลับกัน วางลูกและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง จนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถว ครูสังเกต ชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้อง และบอกข้อบกพร่องของนักเรียน และแนะนำการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้องให้ปฏิบัติใหม่ให้ถูกต้อง 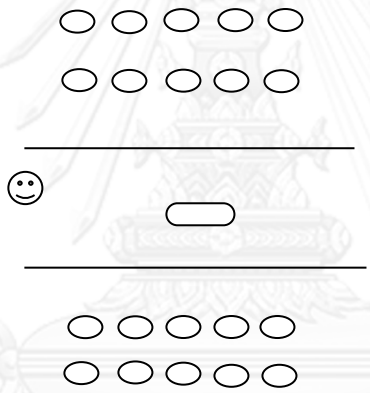 = ผู้สอน = นักเรียน = ลูกรักบี้ฟุตบอล	นักเรียนสามารถมีทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน เข้าแถวตอน ให้แข่งขันการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่ง ให้นักเรียนยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด โดยให้นักเรียนวิ่ง เข้าเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการเตะของครูผู้สอน โดยวิ่งเก็บตามทิศทางของลูกรักบี้ฟุตบอล แล้ววางลูกรักบี้ฟุตบอลให้นิ่งแล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวทำต่อเนื่องสลับกัน วางลูกและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง จนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถวนับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่งไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ วางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่งไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้ง ใน 1 นาที ทีมใดทำถูกต้องที่สุดเป็นทีมชนะ ครูเดินสำรวจ ชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้องและบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำนักเรียนที่เก็บลูกรักบี้ฟุตบอลไม่ได้ แล้วนำให้ปฏิบัติใหม่ให้ถูกต้อง ให้เพื่อนปรบมือให้เพื่อนคนที่ปฏิบัติใหม่ได้ถูกต้อง 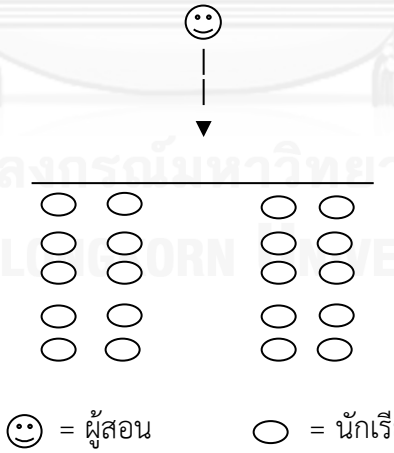 	นักเรียนสามารถมีทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง ให้แข่งขันการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิธีนอนเก็บ ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด โดยให้นักเรียนวิ่ง เข้าเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล โดยวิ่งเข้ามาสไลด์ตัวนอนเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่ตรงกลาง แล้ววางลูกรักบี้ฟุตบอลให้นิ่ง แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวทำต่อเนื่องสลับกัน วางลูกและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง จนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถว นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีวางและเก็บลูกรักบี้ ด้วยวิธีการนอนไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ วางและเก็บลูกรักบี้ ด้วยวิธีการนอน ไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ทีมใดทำได้เร็วและถูกต้องที่สุดเป็นทีมชนะ ครูเดินสำรวจ ชมเชยนักเรียนที่ทำถูกต้องและบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำนักเรียนที่เก็บลูกรักบี้ฟุตบอลไม่ได้ แล้วนำให้ปฏิบัติใหม่ให้ถูกต้อง ให้เพื่อนปรบมือให้เพื่อนคนที่ปฏิบัติใหม่ได้ถูกต้อง 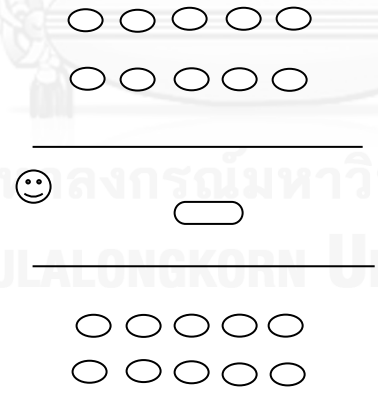 	นักเรียนสามารถแสดงทักษะการวางลูกและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1. ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียนนำ ยืดเหยียดกล้าม เนื้อส่วนต่างๆ 2. หลังจากนั้น ครูสุ่มนักเรียน ออกมาแสดงทักษะการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บ แล้วครูชี้จุดที่ควรระวังในการฝึกและสรุปบทเรียนพร้อมให้นักเรียนปรบมือให้กับเพื่อนที่ออกมาสาธิต 3. ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในทักษะการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลและสามารถวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕-๖

รายวิชา รักบี้ฟุตบอล **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**
เรื่อง การรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล **เวลา 1 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำวันอย่างสม่ำเสมอ มี วินัยเคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

1. สาระสำคัญ

การเล่นรักบี้ฟุตบอลนั้น ผู้เล่นจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา เพื่อที่จะส่งผ่านบอลให้แก่ผู้เล่นภายในทีมได้นำลูกบอลเคลื่อนที่ไปยังจุดหมาย โดยอาศัยทักษะการจับหรือถือบอลเพื่อที่จะส่งบอลหรือรับบอลของผู้เล่น ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักในการเล่น รักบี้ฟุตบอล หากทีมใดมีทักษะในการรับส่งบอลที่ดีส่งผลให้ทีมได้ครองบอล จะสามารถนำบอลไปยังจุดหมายได้สำเร็จ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 พัฒนาสมรรถภาพทางกาย

2.2 บอกหลักการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ได้ทั้ง 2 แบบ

1.การส่งลูกบอลอยู่กับที่

2. การส่งลูกบอลขณะที่วิ่งด้วยความเร็ว

2.3 มีทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ได้ทั้ง 2 แบบ

1.การส่งลูกบอลอยู่กับที่

2. การส่งลูกบอลขณะที่วิ่งด้วยความเร็ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3. สาระการเรียนรู้

การส่งลูกรักบี้ฟุตบอล มีอยู่ 2 แบบ

1.การส่งลูกบอลอยู่กับที่ ถือบอล โดยให้ลูกบอลสูงระดับเอว ถ้าจะส่งลูกบอลไปทางซ้ายมือต้องถือบอลให้คล้ายไปทางสะโพกขวา หัวไหล่ แขน และมือขวาออกแรงเหวี่ยงลูกไปทางขวามือ โดยใช้มือซ้ายพยุงลูกบอล และช่วยบังคับให้ลูกบอลลอยตรงไปทิศทางที่ต้องการ ในขณะที่ส่งลูกบอลนั้น ให้น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าขวา สำหรับการส่งลูกบอลไปทางขวาให้ปฏิบัติตรงข้าม การส่งลูกบอลให้ผู้รับนั้นจะต้องหันหน้าไปทางผู้รับ การเหวี่ยง และผลักลูกบอลต้องออกแรงผลักให้แรงและเร็ว และจะต้องให้ลูกลอยผ่านหน้าคนรับเสมอ อย่ากระดกข้อมือช่วยในการส่งลูก เพราะจะทำให้ลูกบอลสะบัดพลิ้วและลอยสูงเกินไป ทำให้รับยาก

2. การส่งลูกบอลขณะที่วิ่งด้วยความเร็ว การส่งลูกแบบนี้ ผู้รับและผู้ส่งจะต้องวิ่งตามกันไป โดยผู้รับจะต้องอยู่ต่ำกว่าผู้ส่งเสมอ คือ ผู้รับจะวิ่งตามผู้ส่งห่างประมาณ 2-5 เมตร และห่างจากผู้ส่งออกไป

ทางด้านข้าง ส่วนจะห่างเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับสภาพสนาม ถ้าสนามไม่เปียกแฉะ ก็ห่างได้มาก ถ้าสนามเปียกแฉะลูกบอลลื่นต้องอยู่ใกล้ การส่งลูกบอล ให้ผู้รับทางซ้ายมือในขณะที่วิ่งด้วยความเร็วให้ก้าวเท้าขวานำพร้อมกับบิดลำตัว ให้แก่ผู้รับ ให้ลูกบอลลอยผ่านหน้าผู้รับในระยะที่สามารถวิ่งขึ้นมารับลูกได้ทัน อย่าส่งลูกบอลย้อนหลัง หรือตรงตัวผู้รับเพราะจะทำให้ความเร็วช้าลง และรับลูกบอลยาก เมื่อผู้ส่งได้ส่งลูกบอลให้ผู้รับต้องวิ่งซ้อนผู้รับด้วยสำหรับการส่งลูกบอลไปทางขวามือให้ปฏิบัติตรงข้าม

4. อุปกรณ์ / สื่อ / แหล่งเรียนรู้

4.1 นาฬิกาจับเวลา
4.2 ลูกรักบี้ฟุตบอลจำนวน 4 ลูก
4.3 นกหวีด
4.4 สื่อวีดีทัศน์
4.5 เทปวัดระยะทาง 1 เทป ขนาด 50 เมตร
4.6 แบบฝึกทักษะการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล
4.7 แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕
เรื่อง การรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆละ 5 คน เข้าแถวตอน เพื่อฟังคำอธิบาย 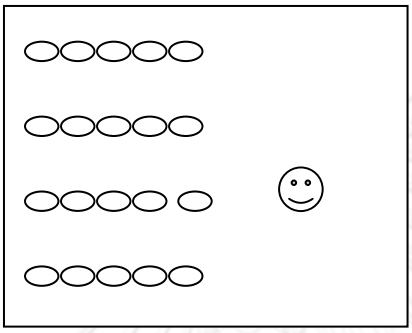 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2. ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1. ครูให้นักเรียนวิ่ง 30 เมตร 3 เที่ยว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน ออกมานำกายบริหาร ด้วยท่าดันพื้น 10 ครั้ง 2 เซต และท่าหมุนหัวไหล่ข้างหน้า 10 ครั้ง ข้างหลัง 10 ครั้ง แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน ครูเดินสังเกต บอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำท่ากายบริหารที่ถูกต้อง	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1. ครูอธิบายและสาธิต วิธีการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม ครูเดินสำรวจ ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง และบอกข้อบกพร่อง - แนะนำของนักเรียนที่ปฏิบัติการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ไม่ถูกต้อง ให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง 2. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นการเคลื่อนไหวร่างกายในการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม ครูสังเกตให้คำชมเชยนักเรียนที่แสดงความคิดเห็น 3.ครูอธิบายและสาธิต การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบการส่งลูกบอลอยู่กับที่ให้ถูกต้อง และให้นักเรียนทำ	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) ตาม ครูเดินสำรวจและบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 4. ครูอธิบายและสาธิต การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่งด้วยความเร็วให้ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม ครูเดินสำรวจและบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 1.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้เข้าแถวตอน แล้วให้ฝึกการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่ โดยให้เริ่มส่งลูกจากทางด้านซ้ายมือก่อน ทำจนถึงคนทุกท้าย แล้วเปลี่ยนให้มารับและส่งทางด้านขวามือ ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 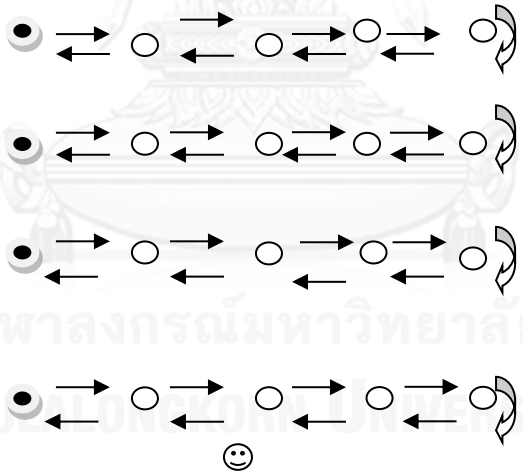 = จุดเริ่มต้น = ผู้สอน 2.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เข้าเป็นแถวตอน ให้แถวที่ 1 , 2 , 3 อยู่ที่เส้นเริ่ม แล้วให้แถวที่ 4 อยู่ที่เส้นกลับตัว ให้ฝึกการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งด้วยความเร็ว โดยให้เริ่มส่งลูกจากทางด้านซ้ายมือก่อน ส่งจนถึงคนทุกท้ายของแถวที่ 1 แล้วให้ส่งลูกรักบี้ฟุตบอล	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) ให้กับคนแรกของแถวที่ 4 รับลูก และให้ส่งลูกกลับไปที่เส้นเริ่ม ส่งให้แถวต่อไป ทำจนครบทุกแถว แล้วค่อยเปลี่ยนการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลจากทางด้านขวามือ ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 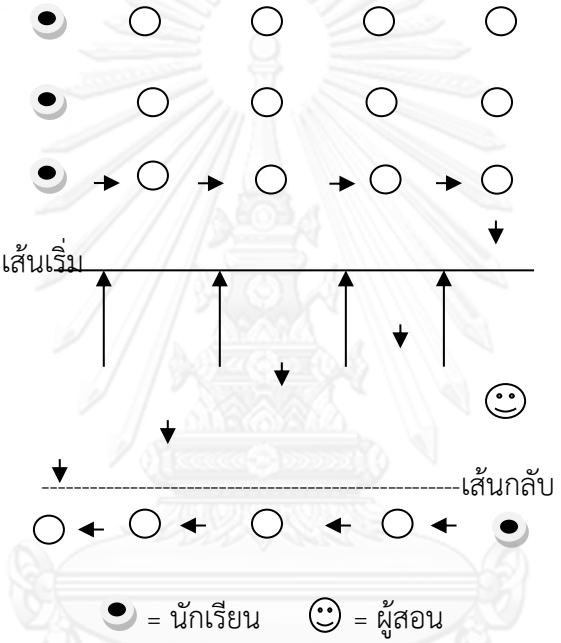 3. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ยืนเป็นแถวหน้ากระดาน ให้วิ่งส่งลูกรักบี้ฟุตบอล โดยเริ่มส่งจากทางซ้ายมือ ให้คนแรกที่ทำการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล เมื่อส่งลูกรักบี้ฟุตบอลให้กับคนที่ 2 แล้วให้วิ่งไปรอรับลูกรักบี้ฟุตบอลกับคนสุดท้ายของแถว สลับกันจนครบ จากนั้นให้คนสุดท้าย ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลกลับทางขวามือ ทำในลักษณะเดิม จนครบทุกแถว ขวามือ ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 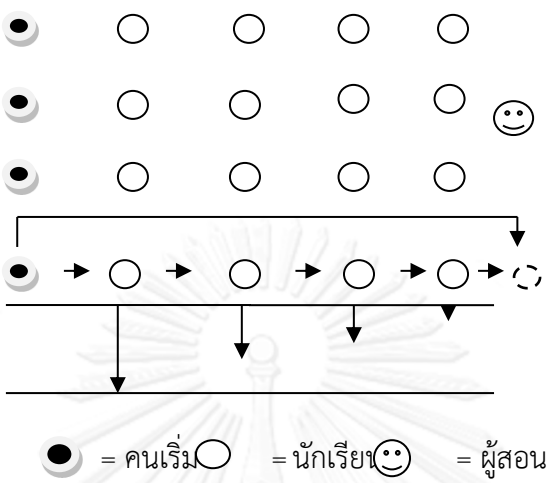 	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้อง
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ยืนหลังกรวยที่เตรียมไว้ ให้แข่งขันการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล โดยให้เริ่มส่งลูกไปทางด้านซ้ายมือก่อน เริ่มส่งลูกรักบี้ฟุตบอลให้กับแถวที่อยู่ด้านซ้ายมือของตัวเอง แล้วให้วิ่งเข้าไปรับลูก จากนั้นก็ให้ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลให้กับแถวที่อยู่ตรงข้ามกับแถวตัวเอง แล้วไปต่อท้ายแถวที่อยู่ตรงข้าม คนที่รับลูกส่งตอนแรกก็วิ่งมารับลูกต่อจากการส่ง แล้วส่งลูกรักบี้ฟุตบอลไปยังแถวต่อไป วนให้ครบทุกคน หลังจากนั้นก็ให้กลับมารับ-ส่งลูกบี้ฟุตบอลทางด้านขวามือ ครูเดินสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติถูกต้อง ให้เพื่อนปรบมือให้กับกลุ่มที่ถูกต้อง 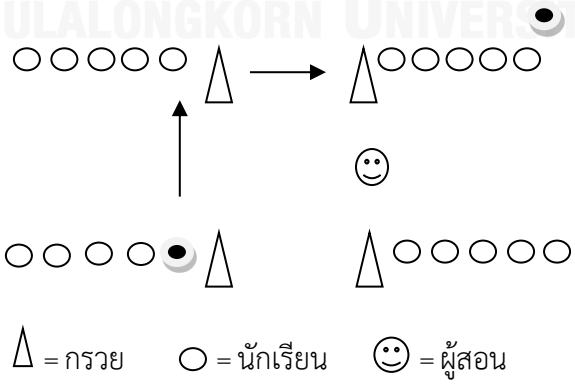 	นักเรียนสามารถปฏิบัติการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้อง

Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ให้แต่ละกลุ่ม จัดแถวตอน แบ่งคนเป็น 2 แถว แต่ละแถวมี 4 คน ระยะห่างของ 2 แถวประมาณ 2-3 เมตร และในแถวแต่ละคนจะยืนห่างกันประมาณ 1 เมตร อีก 2 คนที่เหลือ จะยืนอยู่ตรงกลางระหว่างแถว ก และแถว ข จากนั้นจะมีการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล เริ่มจากคนที่ 1 แถว ก ไปทางขวามือ ไปจนถึงคนที่ 1 แถว ข จากนั้น 2 คนกลางต้องวิ่งไปอยู่ตรงกลางของคนที่ 2 ระหว่างแถว ก และแถว ข และส่งลูกรักบี้ฟุตบอลเช่นเดิม ไปจนถึงคนที่ 4 ของแถว ก และแถว ข เมื่อครบทุกคนแล้ว ให้สองคนตรงกลางวิ่งย้อนกลับไป ณ จุดเริ่มต้น โดยมีการรับ-ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลเช่นเดิม แต่จะส่งไปทางซ้ายมือ ทำเช่นนี้ตั้งแต่คนที่ 4 ของแถว ก และแถว ข ไปจนถึงคนที่ 1 ของแถว ก และแถว ข เมื่อครบแล้ว ให้ 2 คนตรงกลาง มายืนแทนตำแหน่ง ของคนที่ 1 ของแต่ละแถว แล้วคนต่อๆ ไปก็ทำเช่น 2 คนตรงกลางที่กล่าวมา จะถือว่าเป็น 1 รอบ ครูเดินสำรวจ ให้คำชมเชยกับนักเรียนที่ปฏิบัติการรับและการส่งที่อย่างถูกต้อง พร้อมให้เพื่อนปรบมือให้กับกลุ่มที่ปฏิบัติถูกต้อง 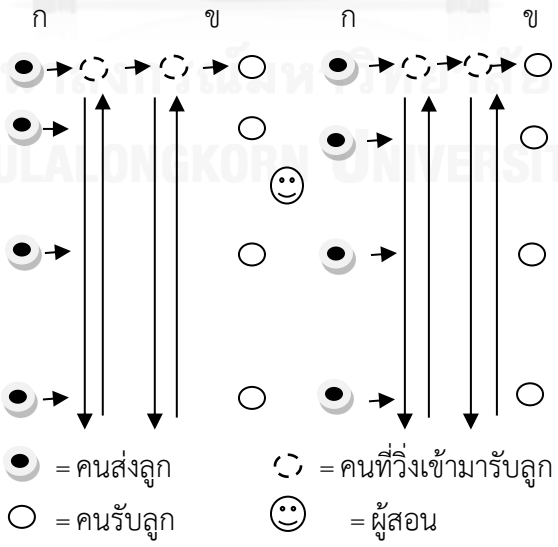 	นักเรียนสามารถปฏิบัติการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1.ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2.หลังจากนั้น ครูทบทวนบทเรียนและข้อบกพร่องที่พบ แล้วให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น 3.ให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่ายกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖
เรื่อง การรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆละ 5 คน เข้าแถวตอน เพื่อฟังคำอธิบาย 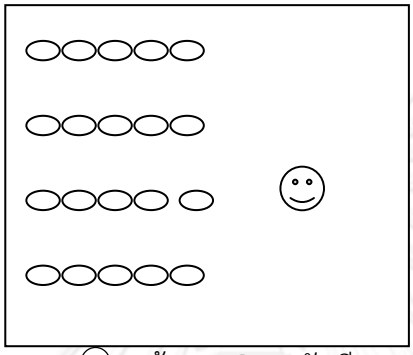 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2. ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1. ครูให้นักเรียนวิ่ง 30 เมตร 3 เที่ยว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน ออกมานำกายบริหาร ด้วยท่าดันพื้น 10 ครั้ง 2 เซต และท่าหมุนหัวไหล่ข้างหน้า 10 ครั้ง ข้างหลัง 10 ครั้ง แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน ครูเดินสังเกต บอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำท่ากายบริหารที่ถูกต้อง	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1. ครูอธิบายและสาธิต วิธีการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็ว ที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม ครูเดินสำรวจ ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง และบอกข้อบกพร่อง - แนะนำของนักเรียนที่ปฏิบัติการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ไม่ถูกต้อง ให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง 2. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นการเคลื่อนไหวร่างกายในการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และ	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็ว ได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) แบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็วที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่แสดงความคิดเห็น 3.ครูอธิบายและสาธิต การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบการเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็วให้ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม ครูเดินสำรวจและบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 1.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน แล้วให้ฝึกการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบการเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว โดยให้เริ่มส่งลูกจากทางด้านซ้ายมือก่อน โดยการส่งลูกรักบี้ขณะวิ่งด้วยความเร็ว พร้อมกับ รับ-ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลให้รวดเร็ว และคนที่อยู่ด้านขวามือวิ่งออกมารับลูกรักบี้ จากการส่งคนซ้ายมือ ทำการรับ-ส่ง สลับกัน จนถึงจุดที่กำหนด แล้วรับ-ส่งกลับยังจุดเริ่มต้น ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 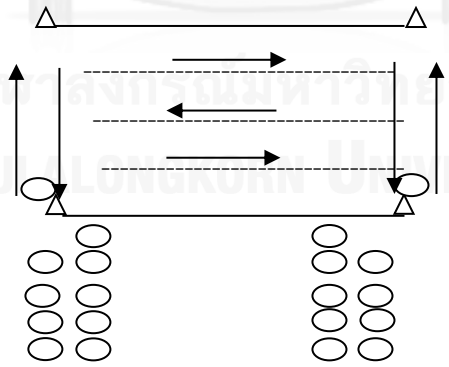 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน ----- = การรับ และส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ไป-กลับ △ = กรวย	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็วได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน เข้าแถวเป็นวงกลม ห่างกัน 1 เมตร แล้วให้ฝึกการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืน ส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลให้เร็วที่สุด เริ่มจากการส่งไปด้านซ้ายมือ ไปถึงคนสุดท้าย ให้ส่งกลับมา ที่คนเริ่มรับ-ส่ง ด้วยความเร็ว ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 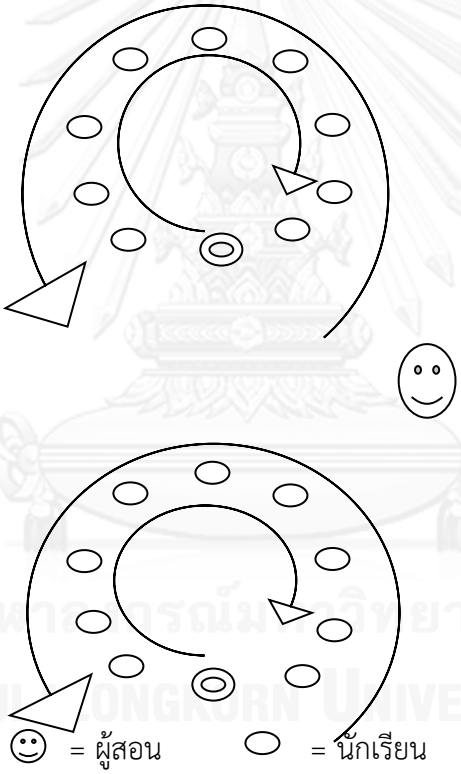 	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็วและแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็ว ได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน แล้วให้แข่งขันการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบการเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว โดยให้เริ่มส่งลูกจากทางด้านซ้ายมือก่อน โดยการส่งลูกรักบี้ขณะวิ่งด้วยความเร็ว พร้อมกับ รับ-ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลให้รวดเร็ว และคนที่อยู่ด้านขวามือวิ่งออกมารับลูกรักบี้ จากการส่งคนซ้ายมือ ทำการรับ-ส่ง สลับกัน จนถึงจุดที่กำหนด แล้วรับ-ส่งกลับยังจุดเริ่มต้น ไป-กลับ นับเป็น 1 ครั้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีลูกรักบี้ตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ ลูกรักบี้ตกพื้นได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 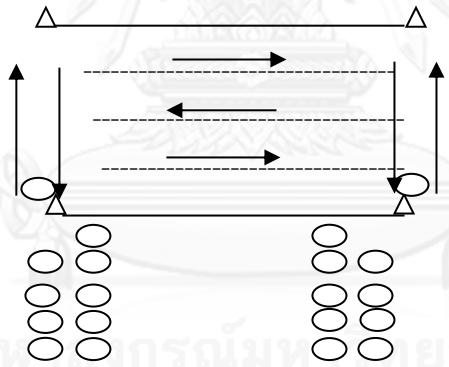 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน ----- = การรับ และส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ไป-กลับ △ = กรวย	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็วและแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็วได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน เข้าแถวเป็นวงกลม ห่างกัน 1 เมตร ให้แข่งขันการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืน ส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลให้เร็วที่สุด เริ่มจากการส่งไปด้านซ้ายมือ ไปถึงคนสุดท้าย ให้ส่งกลับมา ที่คนเริ่มรับ-ส่ง ด้วยความเร็ว ไป-กลับ นับเป็น 1 ครั้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีลูกรักบี้ตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ ลูกรักบี้ตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่องของนักเรียนและแนะนำการรับ-การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง 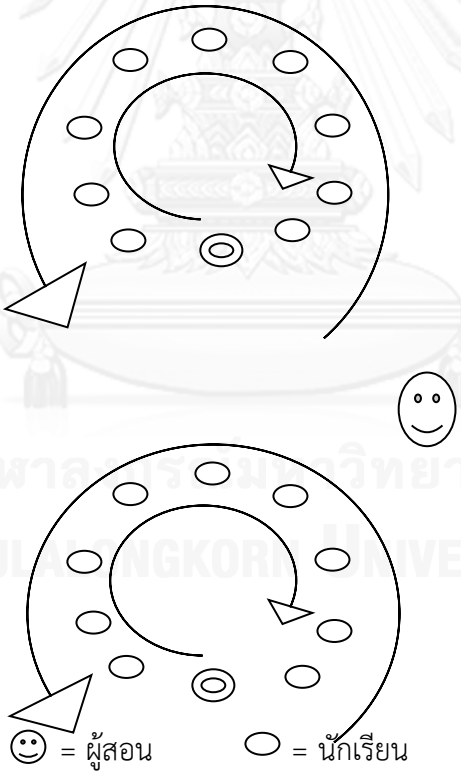 	นักเรียนสามารถปฏิบัติการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็วได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1.ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2.หลังจากนั้น ครูทบทวนบทเรียนและข้อบกพร่องที่พบ แล้วให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น 3.ให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่ายกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗-๘

รายวิชา รักบี้ฟุตบอล **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1**
เรื่อง การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล **เวลา 1 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจ ทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาที่ปฏิบัติเป็นประจำวันอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพการกีฬา

1. สาระสำคัญ

การเริ่มเล่นและการเล่นในเกมรักบี้ฟุตบอลนั้น ผู้เล่นจำเป็นต้องมีทักษะในการเตะลูกแบบต่างๆ การฝึกทักษะการเตะที่ดีจะช่วยให้เกมการแข่งขันดำเนินไปได้อย่างดี และทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้

2. จุดประสงค์ในการเรียนรู้

2.1 พัฒนาการสมรรถภาพทางกาย

2.2 บอกหลักการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ

- 2.2.1 การเตะลูกลอย
- 2.2.2 การเตะลูกพร้อม
- 2.2.3 การเตะลูกกวางบนพื้น
- 2.2.4 การเตะลูกเลียด

2.3 มีทักษะในการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ

- 2.3.1 การเตะลูกลอย
- 2.3.2 การเตะลูกพร้อม
- 2.3.3 การเตะลูกวางบนพื้น
- 2.3.4 การเตะลูกเลียด

3. สาระการเรียนรู้

การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ได้แบ่งออกเป็น 4 แบบ

1. การเตะลูกลอย ลักษณะการเตะลูกลอย เป็นการปล่อยลูกรักบี้ฟุตบอลหรือกดลูกลงจากระดับที่ถืออยู่และก่อนที่ลูกจะตกถึงพื้นให้ใช้เท้าเตะให้ลอยขึ้นบนอากาศ หลักในการเตะลูกลอย แตะตามแนวนอนของลูกบอล หรือขวางตามความยาวของลูกรักบี้ฟุตบอลก็ได้ โดยไม่โยนลูกบอลให้ลอย ตามองดูลูกตลอดเวลาถือลูกให้ได้แนวที่จะใช้หลังเท้ากระทบตรงกลางหลังเท้า

2. การเตะลูกพร้อม เป็นการเตะลกกระดอนจากพื้น โดยการที่ผู้เตะปล่อยลูกรักบี้ฟุตบอลในลักษณะเดียวกับการเตะลูกลอย แต่ปล่อยให้ลูกถึงพื้นก่อน และในจังหวะเดียวกันนั้นก็ให้เตะลูกบอลลอยขึ้น หลักการเตะลูกพร้อม การปล่อยลูกบอลลงกระทบพื้นสนามนั้นต้องพยายามปล่อยลูกให้ส่วนแหลมของลูกบอลกระทบพื้นสนาม และกระดอนขึ้นเอียงเข้าหาลำตัวผู้เตะได้ดีที่สุด
3. การเตะลูกวางบนพื้น เป็นลักษณะที่ผู้เตะวางลูกไว้บนพื้นสนาม โดยตั้งส่วนยาวของลูกขึ้น แล้วจึงเตะลูกให้สูงขึ้น การวางลูกให้ใช้ส้นเท้าทำเป็นหลุมเพื่อตั้งลูก การตั้งลูกให้คุกเข่าในการตั้งโดยชันเข่าข้างใดข้างหนึ่งขึ้น หลักการเตะ การเตะลูกวางต้องเตะด้วยหลังเท้า และให้หลังเท้าถูกบริเวณใต้ลูกรักบี้ฟุตบอล เพื่อจะได้เตะลูกลอยสูงขึ้นได้
4. การเตะลูกเลียด เป็นการบังคับลูกรักบี้ฟุตบอลให้ลอยไปกับพื้นสนาม ใช้มากในการเตะลูกด้านข้างสนามนอกเขต 22 เมตร เพราะลูกจะได้เลียดสัมผัสพื้นสนามหรือใช้เตะเพื่อให้ลูกเลียดผ่านแนวการชาร์จของฝ่ายตรงข้ามเพื่อตนหรือผู้เดียวกันจะได้วิ่งเล่นลูกนั้นต่อไปได้ หรือเพื่อเตะลูกเข้าในเขตทรัยแล้ววิ่งไปเตะในเขตประตู หลักการเตะ ผู้เตะจะต้องก้มหน้า ข้อเท้าตึง และงุ้มปลายเท้าให้มากๆ การเหวี่ยงเท้าจะต้องไม่ให้สูงกว่าระดับเอว

4. อุปกรณ์ / สื่อและแหล่งเรียนรู้

4.1 กรวยพลาสติก
4.2 ลูกรักบี้ฟุตบอล
4.3 นกหวีด
4.4 แบบฝึกทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗
เรื่อง การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ผลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน นั่งเป็นแถวหน้ากระดาน เพื่อฟังคำอธิบาย 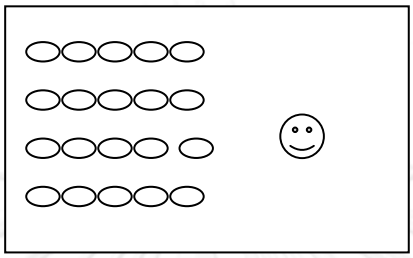 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2. ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1. ครูให้นักเรียนวิ่งรอบสนาม 2 รอบ และให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆของร่างกาย โดยเน้นกล้ามเนื้อส่วนขาและข้อต่อให้มาก แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้องและแนะนำให้นักเรียนที่ทำท่ากายบริหารที่ไม่ถูกต้องทำในท่าทางที่ถูกต้อง	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้อย่างถูกต้อง
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1. ครูอธิบายและสาธิต วิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบบอลทั้ง 4 แบบ 1. การเตะลูกลอย 2. การเตะลูกพร้อม 3. การเตะลูกวางบนพื้น 4. การเตะลูกเลียด ที่ถูกต้อง และให้นักเรียนฝึกตามกลุ่ม ครูเดินสำรวจหากนักเรียนทำไม่ถูกต้อง ครูแนะนำนักเรียนให้ปฏิบัติอย่างถูกต้อง 2. ครูอธิบายทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายในการเตะลูกทั้ง 4 แบบ 1. การเตะลูกลอย 2. การเตะลูกพร้อม 3. การเตะลูกวางบนพื้น 4. การเตะลูกเลียด ให้นักเรียนฝึกตามกลุ่มครูเดินสำรวจ หากนักเรียนทำไม่ถูกต้อง ครูแนะนำนักเรียนให้ปฏิบัติถูกต้อง	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลทั้ง 4 แบบ

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ผลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 3. ครูอธิบายและสาธิตลักษณะการเตะลูกกรักบี้ฟุตบอล ทั้ง 4 แบบ 1. การเตะลูกลอย 2. การเตะลูกพร้อม 3. การเตะลูกวางบนพื้น 4. การเตะลูกเลียด ให้นักเรียนฝึกตามกลุ่มครูเดินสำรวจ หากนักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้อง ครูแนะนำนักเรียนให้ปฏิบัติอย่างถูกต้อง 1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน ให้เข้าแถวตอน โดยให้ยืนหันหน้าเข้าหากัน และห่างกันตามความเหมาะสม ให้ตรงกับคนรับให้เล่นเกมรับ-เตะลูกรักบี้ฟุตบอล โดยคนที่เตะต้องเตะให้ตรงกับคนรับ คนที่รับต้องรับให้ได้ แล้วเตะลูกกลับไปกลับมา ใช้ฝึกทั้ง 4 แบบ คือ 1. การเตะลูกลอย 2. การเตะลูกพร้อม 3. การเตะลูกวางบนพื้น 4. การเตะลูกเลียด 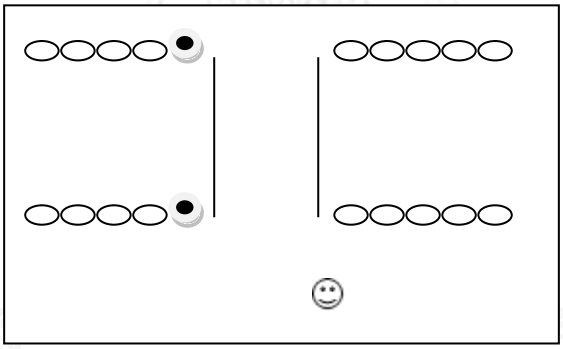 = ผู้เริ่มเล่น = นักเรียน = ผู้สอน ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง และแนะนำให้นักเรียนทราบในข้อบกพร่องการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลทั้ง 4 แบบ ใหม่ให้ถูกต้อง	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีกรเตะลูกรักบี้ฟุตบอลทั้ง 4 แบบนักเรียนสามารถเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ คือ 1. การเตะลูกลอย 2. การเตะลูกพร้อม 3. การเตะลูกวางบนพื้น 4. การเตะลูกเลียด

Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ผลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4.ขั้นนำไปใช้ **(20-25 นาที)**	1. การเตะลูกลอยให้แบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง ให้ยืนอยู่ตรงไหนก็ได้ภายในโซนของตัวเอง ให้เตะลูกรักบี้ฟุตบอลไปยังฝั่งตรงข้าม และถ้าฝั่งตรงข้ามรับลูกไม่ได้ให้ออกจากการแข่งขัน ผู้เล่นทีมใดหมดก่อนเป็นฝ่ายแพ้ ครูสังเกต ให้คำชมเชยฝ่ายชนะ ครูบอกข้อบกพร่อง และแนะนำนักเรียนที่เตะไม่ถูกต้องให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ☺ 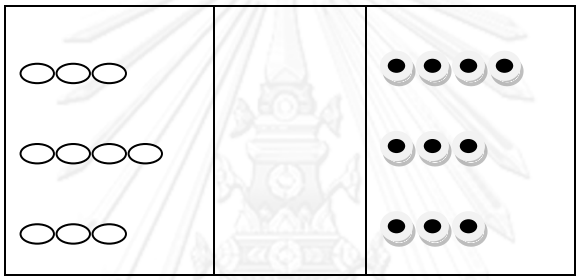 ● + ⬭ = นักเรียน ☺ = ผู้สอน 2.การเตะลูกพร้อม ให้แบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง ให้ยืนอยู่ตรงไหนก็ได้ภายในโซนของตัวเอง ให้เตะลูกพร้อมไปยังฝั่งตรงข้าม และถ้าฝั่งตรงข้ามรับลูกไม่ได้ให้ออกจากการแข่งขัน ผู้เล่นทีมใดหมดก่อนเป็นฝ่ายแพ้ครูสังเกต ให้คำชมเชยฝ่ายชนะ ครูบอกข้อบกพร่อง และแนะนำนักเรียนที่เตะไม่ถูกต้องให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ☺ 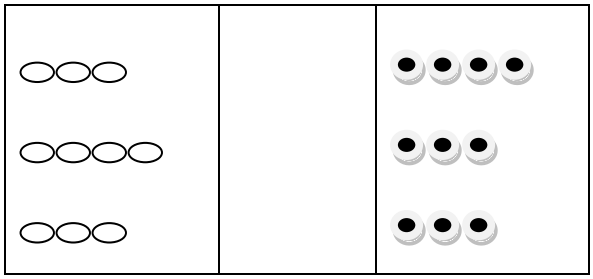 ● + ⬭ = นักเรียน ☺ = ผู้สอน	นักเรียนสามารถเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ คือ 1. การเตะลูกลอย 2. การเตะลูกพร้อม 3. การเตะลูกวางบนพื้น 4. การเตะลูกเลียด

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ผลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 3. การเตะลูกบนพื้น ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ให้แข่งเตะลูกบนพื้นให้เข้าประตูรักบี้ฟุตบอล กลุ่มใดเตะทำคะแนนได้มากที่สุด เป็นฝ่ายชนะ ให้เพื่อนปรบมือให้ ครูสังเกต ให้คำชมเชยฝ่ายชนะ ครูบอกข้อบกพร่อง และแนะนำนักเรียนที่เตะไม่ถูกต้องให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง 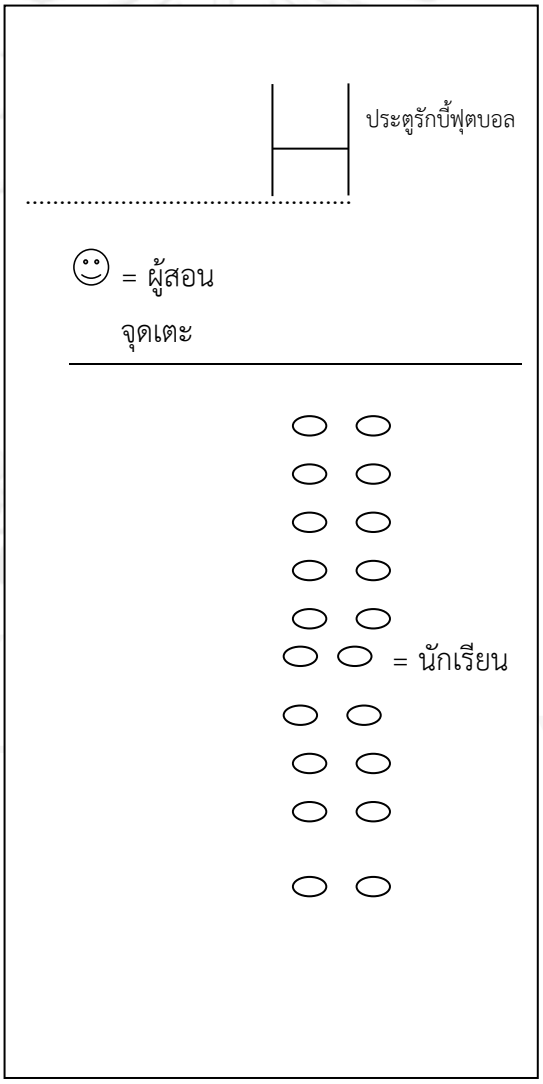 	นักเรียนสามารถเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ คือ 1. การเตะลูกลอย 2. การเตะลูกพร้อม 3. การเตะลูกวางบนพื้น 4. การเตะลูกเลียด

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ผลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ **(5-10 นาที)**	1. ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2. หลังจากนั้น ครูให้นักเรียนรวมกลุ่มสรุปบทเรียนและให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยต่างๆ 3. ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องหมายแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลทั้ง 4 แบบ ได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘
เรื่อง การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ผลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน นั่งเป็นแถวหน้ากระดาน เพื่อฟังคำอธิบาย 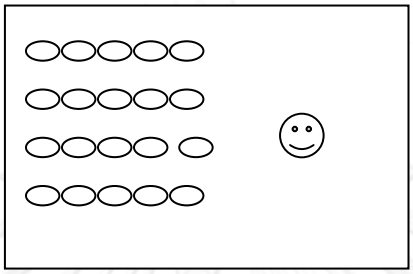 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2. ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1. ครูให้นักเรียนวิ่งรอบสนาม 2 รอบ และให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆของร่างกาย โดยเน้นกล้ามเนื้อส่วนขาและข้อต่อให้มาก แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้องและแนะนำให้นักเรียนที่ทำท่ากายบริหารที่ไม่ถูกต้องทำในท่าทางที่ถูกต้อง	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้อย่างถูกต้อง
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1. ครูอธิบายและสาธิต วิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และแบบลูกเด้งที่ถูกต้อง และให้นักเรียนฝึกตามกลุ่ม ครูเดินสำรวจ หากนักเรียนทำไม่ถูกต้อง ครูแนะนำนักเรียนให้ปฏิบัติอย่างถูกต้อง 2. ครูอธิบายทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายในการเตะแบบลูกโด่ง และแบบลูกเด้ง ให้นักเรียนฝึกตามกลุ่ม ครูเดินสำรวจ หากนักเรียนทำไม่ถูกต้อง ครูแนะนำนักเรียนให้ปฏิบัติถูกต้อง 3. ครูอธิบายและสาธิตลักษณะการเตะลูกกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และแบบลูกเด้ง	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และลูกเด้งสามารถเตะลูกโด่งและลูกเด้งได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ผลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ)ให้นักเรียนฝึกตามกลุ่มครูเดินสำรวจ หากนักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้อง ครูแนะนำนักเรียนให้ปฏิบัติอย่างถูกต้อง 1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน โดยให้นักเรียนเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง ให้ข้ามคานเสาที่กำหนด สลับกันเตะจนครบทุกคน เตะคนละ 3 ครั้ง ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้องและแนะนำให้นักเรียนทราบในข้อบกพร่องการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง ใหม่ให้ถูกต้อง 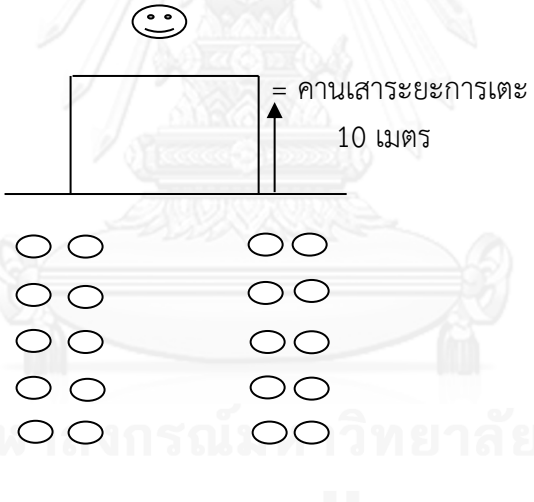 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน = คานเสา	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และลูกเด้งสามารถเตะลูกโด่งและลูกเด้งได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ผลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน ให้นักเรียนเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง โดยให้เตะลูกรักบี้ฟุตบอลเด้งลงพื้นที่ที่กำหนด แล้วให้ลูกเด้งออกนอกสนาม นับจำนวนครั้งที่ทำได้ สลับกันเตะจนครบทุกคน เตะคนละ 3 ครั้ง ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง และแนะนำให้นักเรียนทราบในข้อบกพร่องการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง ใหม่ให้ถูกต้อง 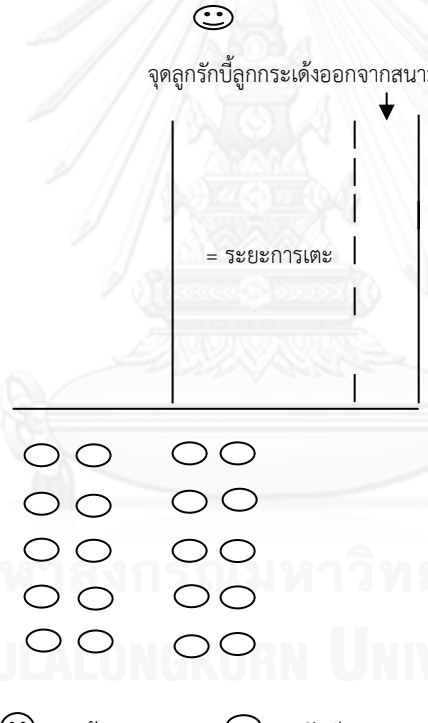 	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และลูกเด้งสามารถเตะลูกโด่งและลูกเด้งได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ผลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน โดยให้นักเรียนทำการแข่งขัน การเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้นักเรียนเตะลูกรักบี้ข้ามคานเสาที่กำหนด นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีเตะลูกโด่งไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้ง ใหม่ เตะลูกโด่งไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาทีครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้องและแนะนำให้นักเรียนทราบในข้อบกพร่องการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง ใหม่ให้ถูกต้อง 	นักเรียนสามารถเตะลูกโด่ง และลูกเด้งได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ผลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน ให้นักเรียนทำการแข่งขัน การเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง โดยให้เตะลูกรักบี้ฟุตบอลเด้งลงพื้นที่ที่กำหนด เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้นักเรียนเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีเตะลูกเด้งไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ เตะลูกเด้งไม่ได้ ไม่เกิน3 ครั้งใน 1 นาที ครูสังเกต ให้คำชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้องและแนะนำให้นักเรียนทราบในข้อบกพร่องการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง ใหม่ให้ถูกต้อง 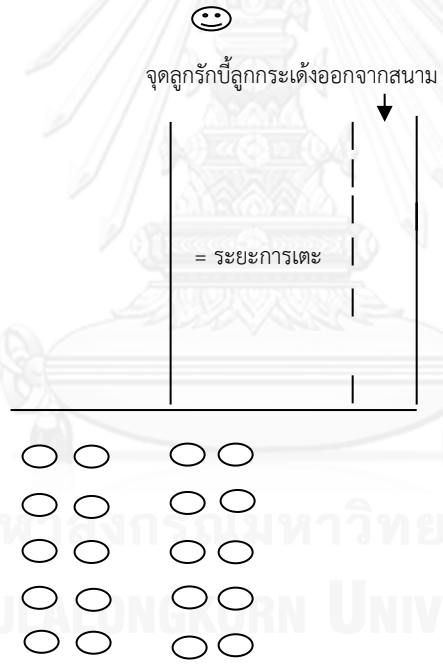 	นักเรียนสามารถเตะลูกโด่ง และลูกเด้งได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยให้ผลย้อนกลับ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1. ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2. หลังจากนั้น ครูให้นักเรียนรวมกลุ่มสรุปบทเรียน และให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยต่างๆ 3. ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องหมายแต่งกาย	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และสามารถเตะลูกโด่งได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

โครงการจัดการเรียนการสอนระยะยาว
แผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์

สัปดาห์ที่	เนื้อเรื่อง	หมายเหตุ
1-2	**แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑-๒** **<u>ประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล / มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล / การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล / การจับ หรือการถือลูกรักฟุตบอล</u>** - ประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล - มารยาทและหลักความปลอดภัยในกีฬารักบี้ฟุตบอล - การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล **<u>การจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ประกอบด้วย</u>** 1. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่ 2. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ 3. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียวโดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 4. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือโดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 5. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียวโดยการวิ่งแบบซิกแซก 6. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือโดยการวิ่งแบบซิกแซก	
3-4	**แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓-๔** **<u>การวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล</u>** 1. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่ 2. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากกากลิ้ง 3. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากการโยน 4. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากการเตะ 5. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง 6. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิธีนอนเก็บ	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สัปดาห์ที่	เนื้อเรื่อง	หมายเหตุ
5-6	**แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕-๖** **<u>การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลและการรับลูกรักบี้ฟุตบอล</u>** 1. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่ 2. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืนส่ง-รับระยะไกล 3. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเดิน 4. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิ่งเหยาะๆ 5. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 6. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลให้เร็วที่สุด	
7-8	**แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗-๘** **<u>การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล</u>** 1. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกลอย 2. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกพร้อม 3. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกวางอยู่บนพื้น 4. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเลียด 5. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง 6. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

การจัดการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบการใช้สื่อวีดีทัศน์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑-๒

รายวิชา รักบี้ฟุตบอล **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1**

เรื่อง ประวัติกีฬารักบี้ / มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่น รักบี้ฟุตบอล /การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล / การจับ หรือ ถือลูกรักบี้ฟุตบอล **เวลา 1 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจ ทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาทักษะปฏิบัติเป็นประจำวัน อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพการกีฬา

1. สาระสำคัญ

รักบี้ฟุตบอล (Rugby football) มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “Rugby” เป็นกีฬาที่เล่นเป็นชุด โดยให้แข่งขันในสนามรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เช่นเดียวกับการเล่นฟุตบอลแต่ใช้ผู้เล่นมากกว่า การเล่นแบ่งเป็น 2 ฝ่ายๆ ละ 15 คน แต่ละฝ่ายจะต้องพาลูกเข้าไปในเขตของฝ่ายตรงข้าม เพื่อทำคะแนนให้ได้มากกว่าอีกฝ่ายหนึ่งแต่รักบี้ฟุตบอลก็มีลักษณะที่แตกต่างตรงกันข้ามกับฟุตบอล ในวิธีเล่นหลายอย่างรวมทั้งงบลูกบอลซึ่งเป็นรูปรี การนำพาลูกด้วยมือตลอดจนเตะลูกทำประตู ซึ่งต้องเตะให้ข้ามคานประตู ไม่ใช่เตะลอดคานคานประตูอย่างฟุตบอลและไม่มีผู้รักษาประตูอย่างกีฬาฟุตบอล

มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล เกมการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นเกมที่รุนแรงต้องใช้แรงปะทะกันตลอดตามลักษณะเกมการเล่น เล่นต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ มีความอดทน อันเป็นผลต่อมารยาท และหลักความปลอดภัย

สมรรถภาพทางกายของนักกีฬานั้น มีความสำคัญต่อการเล่นกีฬาเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ต้องมีการปะทะกันระหว่างผู้เล่น และเล่นกันเป็นทีม ที่ต้องใช้เวลาการเล่นนาน ลักษณะทางกายของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลจะต้องดีเยี่ยมในหลายๆด้าน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการเล่น และเป็นเรื่องที่ผู้ฝึกสอนจะต้องรับผิดชอบในการเสริมสร้างพอๆกับการเสริมสร้างทางด้านทักษะตลอดจนแบบแผนทางด้านการเล่นไปพร้อมๆกัน

การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลนั้น ผู้เล่นจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา เพื่อที่จะส่งผ่านบอลให้แก่ผู้เล่นภายในทีมได้นำลูกบอลเคลื่อนที่ไปยังจุดหมาย โดยอาศัยทักษะการจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลเพื่อที่จะส่งหรือรับลูกรักบี้ฟุตบอลของผู้เล่น ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักในการเล่น รักบี้ฟุตบอลหากทีมใดมีทักษะในการรับส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ดีส่งผลให้ทีมได้ครองบอล และนำลูกรักบี้ฟุตบอลไปยังจุกหมายสำเร็จ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 พัฒนาสมรรถภาพทางกาย

2.2 บอกประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล มารยาทและความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลได้

2.3 บอกหลักการจับ หรือถือลุกรักบี้ฟุตบอล

2.4 มีทักษะในการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

3. สาระการเรียนรู้

3.1 ขั้นตอนและวิธีการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล

3.2 การฝึกปฏิบัติการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

4. อุปกรณ์ / สื่อ / แหล่งเรียนรู้

4.1 นาฬิกาจับเวลา

4.2 ลูกรักบี้ฟุตบอลจำนาน 1 ลูก

4.3 สื่อวีดีทัศน์

4.4 กรวยจราจร

4.5 เทปวัดระยะทาง 1 เทป ขนาด 50 เมตร

4.6 แบบฝึกการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑
เรื่อง ประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล/มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล/การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล/การจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1.ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 10 คน นั่งเป็นหน้าแถวกระดาน เพื่อฟังคำอธิบาย 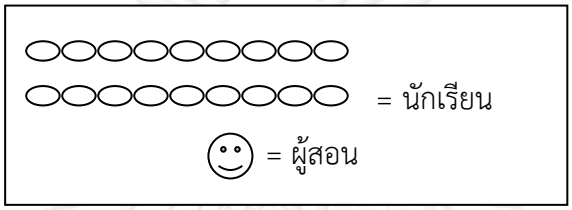 2.ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1.ครูให้นักเรียนวิ่งเหยาะๆ ไป-กลับ จากเส้นข้างของสนาม ครูให้นักเรียนดูรูปภาพท่ากายบริหารแบบต่างๆ และให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆของร่างกาย แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพและสามารถเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1.ครูให้นักเรียนดูสื่อวีดีทัศน์ และแจกใบความรู้ เรื่องประวัติความเป็นมาและคุณค่าของกีฬารักบี้ฟุตบอลทั้งในประเทศและต่างประเทศ และให้นักเรียนช่วยกันบอกชื่อทีมรักบี้ฟุตบอลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนรู้จัก 2.ครูสุ่มให้นักเรียนบอกเรื่องมารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นรักบี้ฟุตบอล หลังจากดูสื่อวีดีทัศน์ เพราะกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นเกมที่รุนแรงต้องปะทะกันตลอดตามลักษณะเกมการเล่น ผู้เล่นจึงต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ มีความอดทน อันจะเป็นผลต่อมารยาท และหลักความปลอดภัย 3.ครูให้ดูสื่อวีดีทัศน์ วิธีการจับหรือการถือลูกบอลที่ถูกต้อง โดยต้องจับหรือถือลูกบอลให้นิ้วมือทาบลงไปตามแนวความยาวหรือตามแนวตะเข็บของลูกบอล และให้กางนิ้วโดยรอบลูกบอล นิ้วก้อยทั้งสองเกือบชิดกันทางด้านหลังของลูกบอล	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องรักบี้ฟุตบอล มารยามและหลักความปลอดภัย

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) ให้ถือบอลในแนวตั้ง หรือเอียงทำมุมกับพื้นสนามก็ได้ โดยให้นิ้วมือทุกนิ้วชี้ลงพื้นสนาม และยกลูกบอลให้สูงขึ้นระดับเอว หรือท้องน้อยข้อมือและข้อศอกพับเกือบเป็นมุมฉากกับพื้นสนาม ถ้าพื้นสนามแฉะ หรือลูกบอลเปียกลื่น ต้องถือลูกบอลให้นิ้วและฝ่ามือต่ำลงไปทางด้านล่างของลูกบอลและให้นักเรียนทำตาม ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่องการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้องนักเรียนให้ปฏิบัติตาม 1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนเป็นแถวหน้ากระดาน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลให้เพื่อนคนข้างๆ เริ่มจากซ้ายมือ จนถึงท้ายแถว แล้ววนกลับมาขวามือ ครูให้นักเรียนสังเกตการฝึกจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม 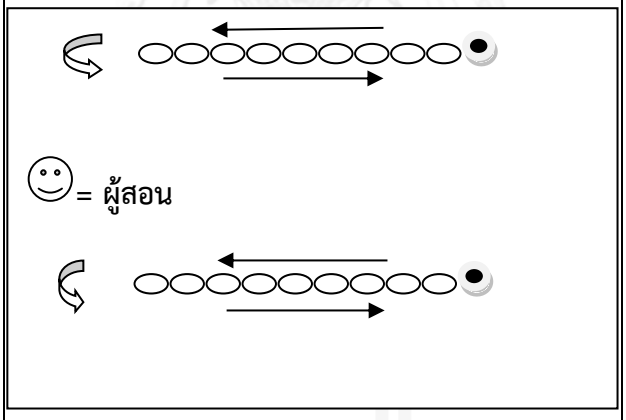 2.แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มวิ่งเหยาะๆ ถือลูกรักบี้ฟุตบอลสองมือ อ้อมกรวยที่เตรียมไว้ จากนั้นก็ยื่นต่อให้กับเพื่อนร่วมกลุ่ม ครูให้นักเรียนสังเกต การฝึกจากนักรักบี้ฟุตบอล แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องรักบี้ฟุตบอล มารยามและหลักความปลอดภัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 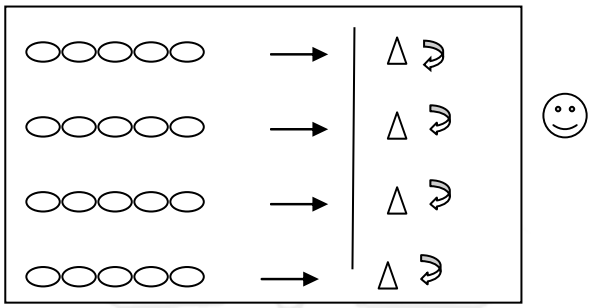 ⬭ = นักเรียน Δ = กรวย ☺= ผู้สอน 3.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนแถวตอน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง ฝั่งละ 5 คน ให้แต่ละแถววิ่งเหยาะๆถือลูกรักบี้ฟุตบอลสองมือ ไปยื่นให้เพื่อนที่อยู่ฝั่งตรงข้าม แล้วให้ไปต่อท้ายแถว ครูให้นักเรียนสังเกต การฝึกจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง 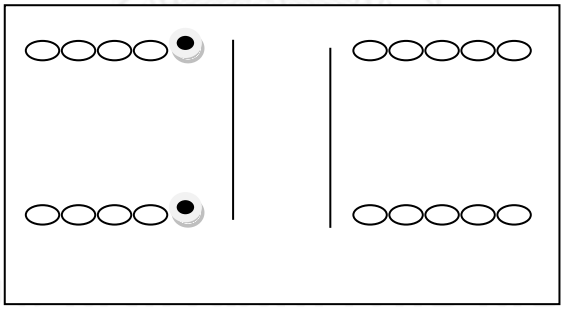 ● = ผู้เริ่มเล่น ⬭ = นักเรียน ☺ = ผู้สอน	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอลและสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนแถวตอน ให้แต่ละกลุ่มแข่งขัน การจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ครูให้นักเรียนสังเกต การฝึกจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม โดยยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลจากหัวแถว ไปท้ายแถว แล้ววนกลับมายังหัวแถว โดยการยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลสลับบน-ล่าง ครูให้นักเรียนสังเกต การฝึกจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม กลุ่มใดที่ทำเวลาได้เร็วเป็นฝ่ายชนะ ให้เพื่อนปรบมือให้ฝ่ายที่ชนะ	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอลและสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 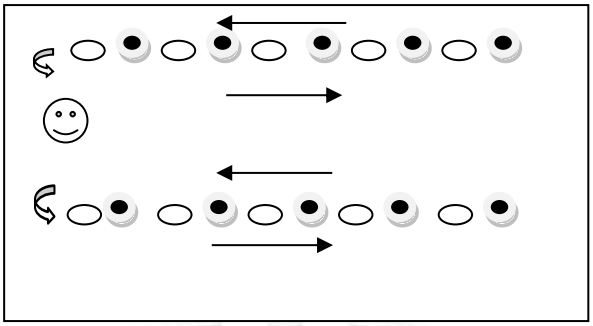 ☺= ผู้สอน ●= นักเรียน ⬭= นักเรียน 2.แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มวิ่งด้วยความเร็วถือลูกรักบี้ฟุตบอลสองมือ วิ่งจากเส้นเริ่ม ไปกรวย 1 แล้ววิ่งกลับตัวมายังเส้นเริ่ม จากนั้นก็ให้วิ่งกลับตัวไปยังกรวย 2 แล้ววิ่งกลับตัวมา ณ เส้นเริ่มเหมือนเดิม แล้วยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลให้เพื่อนร่วมกลุ่ม ทำจนครบทุกคน กลุ่มใดทำเสร็จก่อน เป็นกลุ่มชนะ ให้เพื่อนปรบมือให้กับกลุ่มที่ชนะ ครูให้นักเรียนสังเกต การฝึกจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม 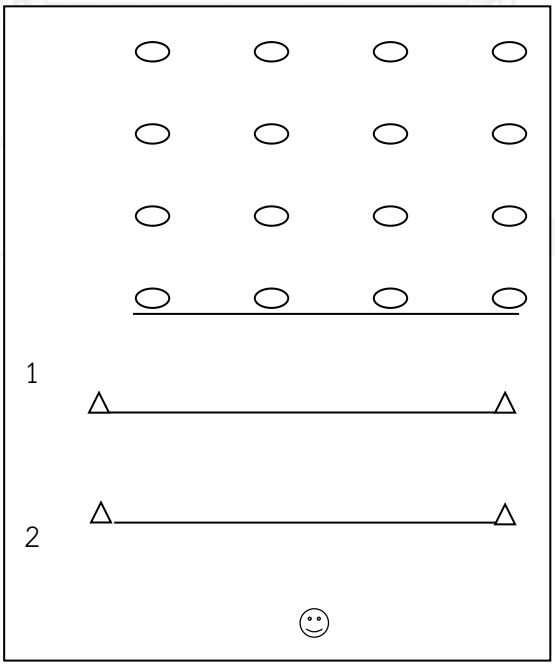 ⬭ = นักเรียน Δ1-2 = กรวย ☺ = ผู้สอน	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1.ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2.หลังจากนั้น ครูสุ่มนักเรียน ให้สรุปเรื่องประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล/มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล/การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล และให้แต่ละแถว ยืนทำท่าทางการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง แล้วปรบมือให้กับแถวที่ออกมาทำ 3.ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล/มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล/การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล และให้แต่ละแถว ยืนทำท่าทางการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒
เรื่อง การจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1.ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มๆละ 10 คน นั่งเป็นหน้าแถวกระดาน เพื่อฟังคำอธิบาย 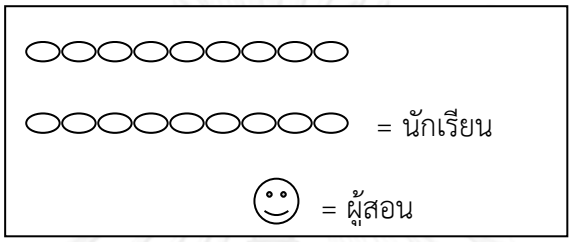 2.ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1.ครูให้นักเรียนวิ่งเหยาะๆ ไป-กลับ จากเส้นข้างของสนาม ครูให้นักเรียนดูรูปภาพท่ากายบริหารแบบต่างๆ และให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆของร่างกาย แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพและสามารถเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1.ครูให้นักเรียนดูสื่อวีดีทัศน์ วิธีการจับหรือการถือลูกบอลที่ถูกต้อง โดยต้องจับหรือถือลูกบอลให้นิ้วมือทาบลงไปตามแนวความยาวหรือตามแนวตะเข็บของลูกบอลและให้กางนิ้วโดยรอบลูกบอล นิ้วก้อยทั้งสองเกือบชิดกันทางด้านหลังของลูกบอลให้ถือบอลในแนวตั้ง หรือเอียงทำมุมกับพื้นสนามก็ได้ โดยให้นิ้วมือทุกนิ้วชี้ลงพื้นสนาม และยกลูกบอลให้สูงขึ้นระดับเอวหรือท้องน้อย ข้อมือและข้อศอกพับเกือบเป็นมุมฉากกับพื้นสนาม ถ้าพื้นสนามแฉะ หรือลูกบอลเปียกลื่นต้องถือลูกบอลให้นิ้วและฝ่ามือต่ำลงไปทางด้านล่างของลูกบอลและให้นักเรียนทำตาม ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่องการจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้องนักเรียนให้ปฏิบัติตาม	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอลและสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือโดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนเป็นแถวตอน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว วิ่งแบบซิกแซก ไปตามกรวยที่กำหนด แล้ววิ่งกลับมาส่งลูกรักบี้ให้เพื่อนคนต่อไป ครูให้นักเรียนดูการสาธิต การจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว วิ่งแบบซิกแซกที่ถูกต้อง จากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล 	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอลและสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือโดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2. ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนเป็นแถวตอน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ วิ่งแบบซิกแซก ไปตามกรวยที่กำหนด แล้ววิ่งกลับมาส่งลูกรักบี้ให้เพื่อนคนต่อไป ครูให้นักเรียนดูการสาธิต การจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ วิ่งแบบซิกแซกที่ถูกต้อง จากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล 	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือ โดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนแถวตอน ให้แต่ละกลุ่มแข่งขัน การจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ครูให้นักเรียนสังเกต การฝึกจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว วิ่งแบบซิกแซก ไปตามกรวยที่กำหนด แล้ววิ่งกลับมาส่งลูกรักบี้ให้เพื่อนคนต่อไป นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ จับแล ถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ครูเดินสำรวจ แล้วให้นักเรียนปรบมือชมเชย ให้กับกลุ่มที่ทำได้เร็วแล้วถูกต้องที่สุด 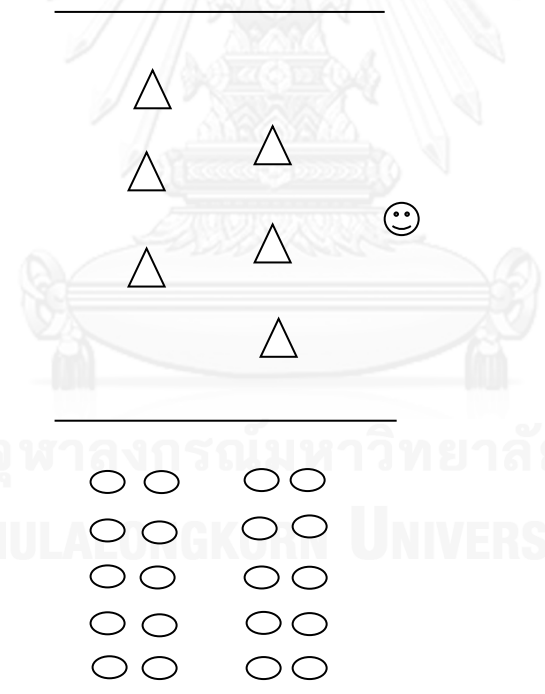 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน △ = กรวย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือ โดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนแถวตอน ให้แต่ละกลุ่มแข่งขัน การจับและการถือลูกรักบี้ฟุตบอล ครูให้นักเรียนสังเกต การฝึกจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ วิ่งแบบซิกแซก ไปตามกรวยที่กำหนด แล้ววิ่งกลับมาส่งลูกรักบี้ให้เพื่อนคนต่อไป นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ จับแล ถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ครูเดินสำรวจ แล้วให้นักเรียนปรบมือชมเชย ให้กับกลุ่มที่ทำได้เร็วแล้วถูกต้องที่สุด 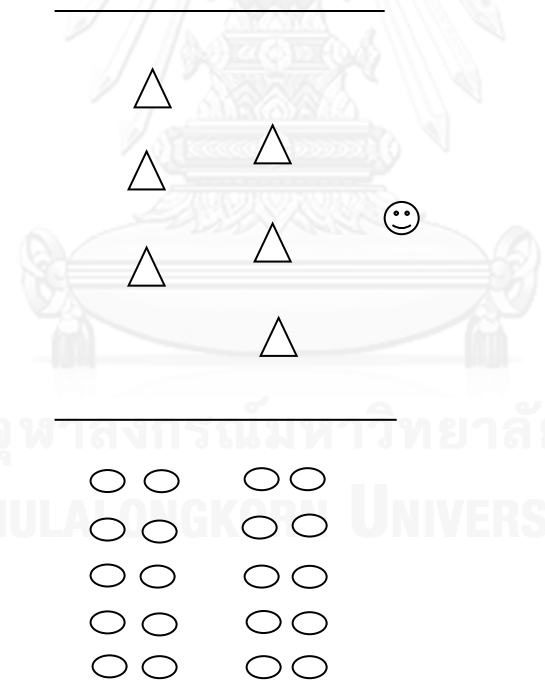 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน △= กรวย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือ โดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1.ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2.จากนั้น ครูสุ่มนักเรียน ให้สรุปเรื่อง การถือลูกรักบี้ฟุตบอล แบบมือเดียว และแบบสองมือ โดยการวิ่งแบบซิกแซก ได้อย่างถูกต้อง แล้วปรบมือให้กับแถวที่ออกมาทำ 3.ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรักบี้ฟุตบอล และสามารถจับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว และแบบสองมือ โดยการวิ่งซิกแซกได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓-๔

รายวิชา รักบี้ฟุตบอล **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1**
เรื่อง การวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล **เวลา 1 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาที่ปฏิบัติเป็นประจำวันอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมใน สุนทรียภาพการกีฬา

1. สาระสำคัญ

การวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล การวางลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกวิธีและไม่ผิดกติกา สามารถที่จะช่วยทีมให้ทีมเล่นลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างต่อเนื่อง โดยที่ผู้ที่เข้ามาเก็บและเล่นที่วางลูกรักบี้ฟุตบอล ควรจะมีการฝึกที่ถูกต้องและหลักการที่ถูกวิธีจะเป็นการลดปัญหาการบาดเจ็บจากการเล่นได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 พัฒนาสมรรถภาพทางกาย

2.2 บอกหลักการวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล ได้ทั้ง 2 แบบ

2.2.1 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่บนพื้น

2.2.2 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น

2.3 มีทักษะการวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล ได้ทั้ง 2 แบบ

2.3.1 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่บนพื้น

2.3.2 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3. สาระการเรียนรู้

1. การวางลูกรักบี้ฟุตบอล

ผู้วางลูกรักบี้บอลต้องกดลูกรักบี้ฟุตบอลลงพื้นสนามสองข้างหรือข้างเดียวก็ได้ โดยต้องก้มโน้มลำตัวพร้อมกับวางลูกรักบี้ฟุตบอลแล้วแนบมือติดกับลูกรักบี้ฟุตบอลแล้วกดกับพื้นสนาม ให้ลูกรักบี้ฟุตบอลนิ่งอยู่กับที่ชั่วขณะหนึ่ง แล้วจึงปล่อยลูกรักบี้ฟุตบอลได้

2. วิธีการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล 2 วิธี

2.1 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่บนพื้น

2.2 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น

4. อุปกรณ์ / สื่อแหล่งเรียนรู้

4.1 นาฬิกาจับเวลา

4.2 ลูกรักบี้ฟุตบอลจำนาน 4 ลูก

4.3 นกหวีด

4.4 สื่อวีดีทัศน์

4.5 เทปวัดระยะทาง 1 เทป ขนาด 50 เมตร

4.6 แบบฝึกการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓
เรื่อง การวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆละ 5 คน เข้าแถวตอน เพื่อฟังคำอธิบาย 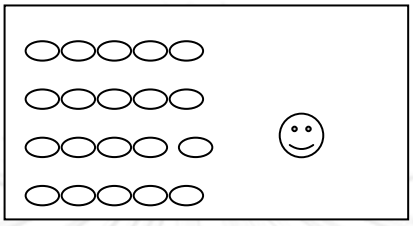 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2.ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1.ครูให้นักเรียนวิ่งอยู่กับที่ ช้า-เร็ว เป็นเวลา 2 นาที แล้วให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอล นำนักเรียนลุกนั่ง 20 ครั้ง 2 เซต 2.ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ ท่ากายบริหารแบบต่างๆ และให้ตัวแทนนักเรียน ออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆของร่างกาย แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน	นักเรียนสามารถเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้อย่างถูกต้อง
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1.ครูให้นักเรียนดูวีดีทัศน์ การวางลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม โดยสลับกันวางทีละคน 2.ครูให้นักเรียนดูวีดีทัศน์ การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง แบบการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่บนพื้น และให้นักเรียนทำตาม โดยสลับการเก็บทีละคน 3.ครูให้นักเรียน ดูนักกีฬารักบี้ฟุตบอลแสดงการสาธิตการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง แบบการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น และให้นักเรียนทำตาม โดยสลับการเก็บทีละคน	นักเรียนสามารถบอกวิธีการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 1.ให้นักเรียนแบ่ง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน เข้าแถวตอน ให้ฝึกการเก็บลูกรับบี้ฟุตบอลแบบวางอยู่กับพื้น โดยให้นักเรียนวิ่งตามกัน วิ่งห่างกันคนละ 2-3 เมตร คนวิ่งนำถือลูกรักบี้วิ่งไปข้างหน้า วางลูกรักบี้ลงบนพื้นสนาม คนที่วิ่งตามก้าวข้ามลูกรักบี้ แล้วก้มเก็บลูกรักบี้และวิ่งต่อไป 2-3 ก้าว แล้ววางลูกรักบี้ลงบนพื้นอีก คนแรกซึ่งวางลูกรักบี้แล้ว วิ่งไปต่อท้ายแถวทำต่อเนื่องสลับกันวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถว โดยให้นักเรียนดูการฝึกปฏิบัติจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วปฏิบัติตาม 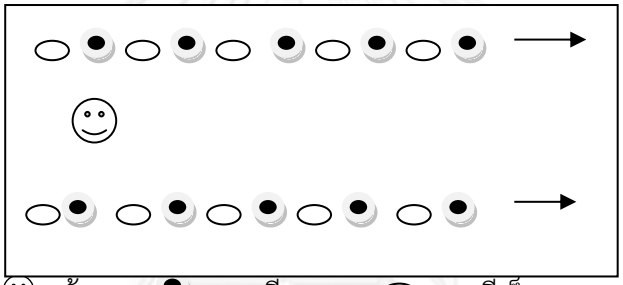 ☺= ผู้สอน ●= คนที่วางลูก ⬭= คนที่เก็บลูก 2.ให้นักเรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เข้าแถวตอน ให้ฝึกการเก็บลูกรักบี้ที่กลิ้งอยู่บนพื้น โดยให้คนแรกของแถว ยืนอยู่ฝั่งตรงข้ามกับแถวตัวเอง เพื่อทำการกลิ้งลูกรักบี้ฟุตบอล ไปข้างหน้าให้กับเพื่อนที่อยู่ในแถว ให้วิ่งออกมาเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขนาดลูกรักบี้กลิ้งอยู่ โดยให้นักเรียนดูการฝึกจากนักรักบี้ฟุตบอล แล้วปฏิบัติตาม 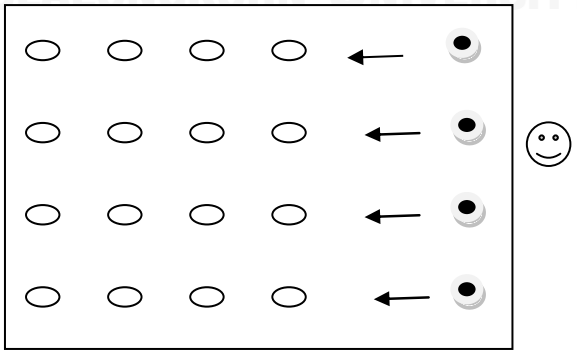 ☺ = ผู้สอน ● = คนกลิ้งลูก ⬭= คนเก็บลูก	นักเรียนสามารถ วางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 3. ครูให้นักเรียนแบบเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนเป็นแถวตอน โดยให้วิ่งห่างกันคนละ 2-3 เมตร คนวิ่งนำถือลูกรักบี้ฟุตบอล วิ่งไปข้างหน้า ประมาณ 2-3 ก้าว แล้วให้นอนวางลูกรักบี้ฟุตบอล แล้วยื่นออกมาข้างหน้า คนที่วิ่งตาม ก้มเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแล้วก้าวข้ามคนที่นอนอยู่ และวิ่งต่อไปข้างหน้า 2-3 ก้าว แล้วนอนยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลอีก คนแรกที่นอนยื่นลูกรักบี้ฟุตบอลแล้ว ให้วิ่งไปต่อท้ายแถว สลับกันวางลูกรักบี้และเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล จนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถว โดยให้นักเรียนดูการฝึกปฏิบัติจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล 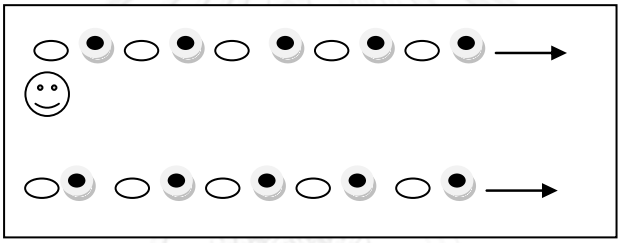 ☺= ผู้สอน ●= คนที่วางลูก ⬭= คนที่เก็บลูก	นักเรียนสามารถ วางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มละ 10 คน ยืนเป็นแถวตอน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง ฝั่งละ 5 คน ให้แข่งขันการวางลูกและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลให้ได้เร็วและถูกต้องที่สุด ให้ฝั่งซ้ายมือของครูเป็นคนเริ่ม โดยให้กลิ้งลูกรักบี้ฟุตบอลไปให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ฝั่งตรงข้ามที่อยู่ฝั่งขวามือของครู วิ่งเข้าไปเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล แล้วให้นำลูกรักบี้ฟุตบอลวางไว้ข้างหน้าเพื่อนฝั่งตรงข้าม ทำวนกันจนครบทุกคน ทีมใดทำได้เร็วและถูกต้องที่สุดเป็นทีมที่ชนะ โดยให้นักเรียนดูการสาธิตจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล 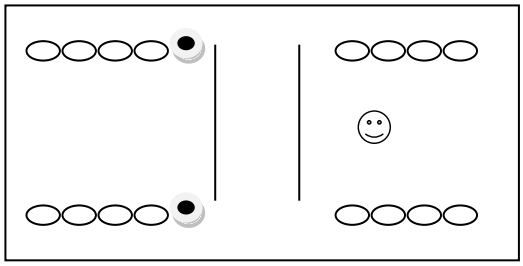 ● = ผู้เริ่มเล่น ⬭ = นักเรียน ☺ = ผู้สอน	

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ยืนเป็นแถวตอน แต่ละยืนห่างกันคนละ 1 เมตร เมื่อได้ยินสัญญาณ “เริ่ม” ให้คนแรกของแต่ละแถว วางลูกรักบี้ฟุตบอล ไว้หน้าแถว จากนั้นให้คนที่ 2 ของแต่ละแถว รีบเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขึ้นมา แล้วส่งต่อให้เพื่อนที่อยู่ถัดไปจนถึงคนสุดท้าย และให้คนสุดท้ายวางลูกรักบี้ฟุตบอลไว้บนพื้น ให้คนแรกที่วางลูกรักบี้ฟุตบอลวิ่งไปต่อท้ายแถว เพื่อรอเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการวางของเพื่อนคนสุดท้าย โดยให้นักเรียนดูการสาธิตจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล 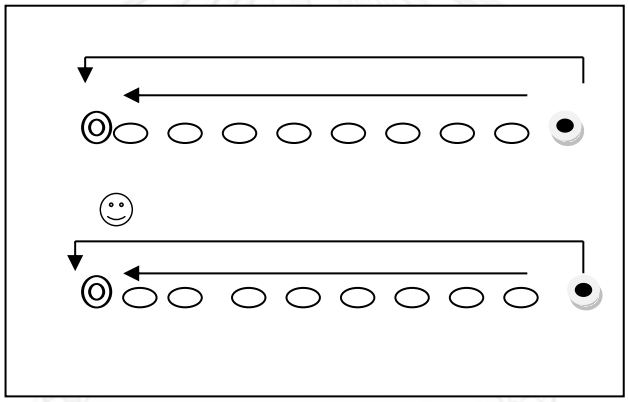 ☺ = ผู้สอน ● = คนเริ่ม ⬭ = นักเรียน	นักเรียนสามารถวางลูกและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1.ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2.หลังจากนั้น ครูสุ่มนักเรียน ออกมาแสดงทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล พร้อมให้นักเรียนปรบมือให้กับเพื่อนที่ออกมาแถวที่ออกมาสาธิต 3.ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล และสามารถวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างที่ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔
เรื่อง การวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ละ 5 คน นั่งเป็นแถวตอน เพื่อฟังคำอธิบาย 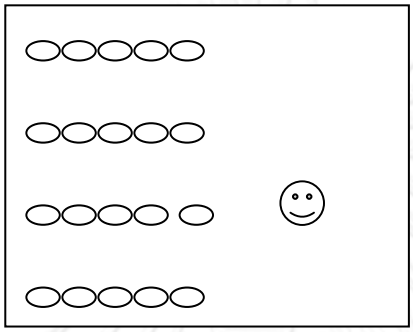 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2. ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1.ครูให้นักเรียนวิ่งอยู่กับที่ ช้า-เร็ว เป็นเวลา 2 นาที แล้วให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอล นำนักเรียนลุกนั่ง 20 ครั้ง 2 เซต 2.ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ ท่ากายบริหารแบบต่างๆ และให้ตัวแทนนักเรียน ออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆของร่างกาย แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถสมรรถภาพทางกาย และสามารถเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1. ครูให้นักเรียนดูวีดีทัศน์ วิธีการวางลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม โดยสลับกันวางทีละคน 2. ครูให้นักเรียน ดูนักกีฬารักบี้ฟุตบอลแสดงการสาธิต การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บที่ถูกต้องให้นักเรียนทำตาม โดยสลับการเก็บที่ละคน	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 3. ครูให้นักเรียนดูวีดีทัศน์ การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม โดยสลับกันเก็บทีละคน 1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน เข้าแถวตอนให้ฝึกการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่ง โดยให้นักเรียนวิ่ง เข้าเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการเตะของครูผู้สอน โดยวิ่งเก็บตามทิศทางของลูกรักบี้ฟุตบอล แล้ววางลูกรักบี้ฟุตบอลให้นิ่ง แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวทำต่อเนื่องสลับกัน วางลูกและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง จนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถว โดยให้นักเรียนดูการฝึกปฏิบัติจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วปฏิบัติตาม 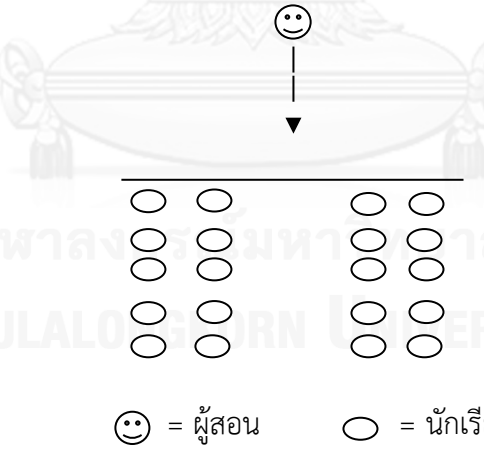 	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิตวิธีการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง ให้ฝึกการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิธีนอนเก็บ โดยให้นักเรียนวิ่ง เข้าเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล โดยวิ่งเข้ามาสไลด์ตัวนอนเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่ตรงกลาง แล้ววางลูกรักบี้ฟุตบอลให้นิ่ง แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวทำต่อเนื่องสลับกัน วางลูกและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง จนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถว โดยให้นักเรียนดูการฝึกปฏิบัติจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล แล้วปฏิบัติตาม 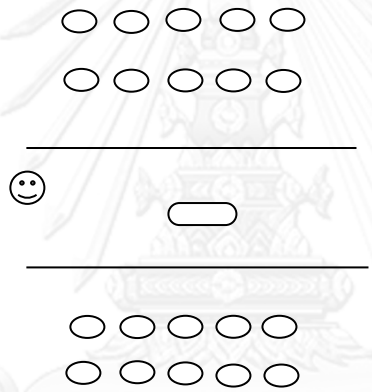 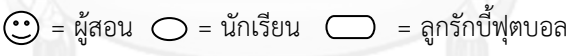 = ผู้สอน = นักเรียน = ลูกรักบี้ฟุตบอล	นักเรียนสามารถมีทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน เข้าแถวตอน ให้แข่งขันการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่ง ให้นักเรียนยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด โดยให้นักเรียนวิ่ง เข้าเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการเตะของครูผู้สอน โดยวิ่งเก็บตามทิศทางของลูกรักบี้ฟุตบอล แล้ววางลูกรักบี้ฟุตบอลให้นิ่งแล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวทำต่อเนื่องสลับกัน วางลูกและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง จนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถว นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่งไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ วางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่งไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ทีมใดทำได้เร็วและถูกต้องที่สุดเป็นทีมที่ชนะ โดยให้นักเรียนดูการสาธิตจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล 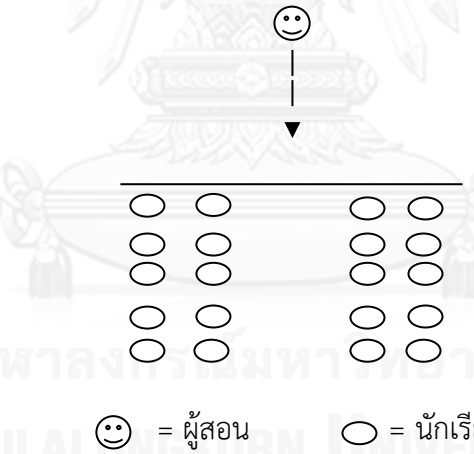 	นักเรียนสามารถมีทักษะการวางและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง ให้แข่งขันการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิธีนอนเก็บ ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด โดยให้นักเรียนวิ่ง เข้าเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล โดยวิ่งเข้ามาสไลด์ตัวนอนเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่ตรงกลาง แล้ววางลูกรักบี้ฟุตบอลให้นิ่ง แล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวทำต่อเนื่องสลับกัน วางลูกและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง จนถึงคนสุดท้ายของแต่ละแถว นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีวางและเก็บลูกรักบี้ ด้วยวิธีการนอนไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ วางและเก็บลูกรักบี้ ด้วยวิธีการนอน ไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ทีมใดทำได้เร็วและถูกต้องที่สุดเป็นทีมชนะ โดยให้นักเรียนดูการสาธิตจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล 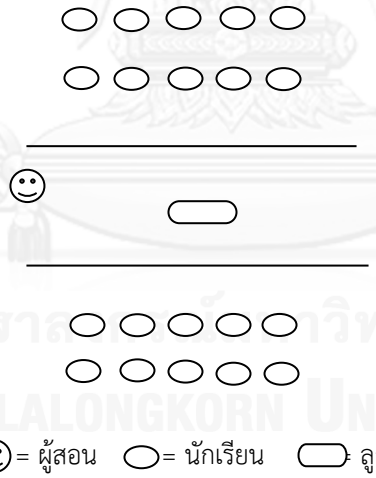 = ผู้สอน = นักเรียน = ลูกรักบี้ฟุตบอล	นักเรียนสามารถแสดงทักษะการวางลูกและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1. ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียนนำ ยืดเหยียด กล้าม เนื้อส่วนต่างๆ 2. หลังจากนั้น ครูสุ่มนักเรียน ออกมาแสดงทักษะการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บ แล้วครูชี้จุดที่ควรระวังในการฝึกและสรุปบทเรียนพร้อมให้นักเรียนปรบมือให้กับเพื่อนที่ออกมาสาธิต 3. ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในทักษะการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล และสามารถวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งและแบบวิธีนอนเก็บได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕-๖

รายวิชา รักบี้ฟุตบอล **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**
เรื่อง การรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล **เวลา 1 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำวันอย่างสม่ำเสมอ มี วินัยเคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

1. สาระสำคัญ

การเล่นรักบี้ฟุตบอลนั้น ผู้เล่นจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา เพื่อที่จะส่งผ่านบอลให้แก่ผู้เล่นภายในทีมได้นำลูกบอลเคลื่อนที่ไปยังจุดหมาย โดยอาศัยทักษะการจับหรือถือบอลเพื่อที่จะส่งบอลหรือรับบอลของผู้เล่น ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักในการเล่น รักบี้ฟุตบอล หากทีมใดมีทักษะในการรับส่งบอลที่ดีส่งผลให้ทีมได้ครองบอล จะสามารถนำบอลไปยังจุดหมายได้สำเร็จ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 พัฒนาสมรรถภาพทางกาย

2.2 บอกหลักการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ได้ทั้ง 2 แบบ

1.การส่งลูกบอลอยู่กับที่

2. การส่งลูกบอลขณะที่วิ่งด้วยความเร็ว

2.3 มีทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ได้ทั้ง 2 แบบ

1.การส่งลูกบอลอยู่กับที่

2. การส่งลูกบอลขณะที่วิ่งด้วยความเร็ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3. สาระการเรียนรู้

การส่งลูกรักบี้ฟุตบอล มีอยู่ 2 แบบ

1.การส่งลูกบอลอยู่กับที่ ถือบอล โดยให้ลูกบอลสูงระดับเอว ถ้าจะส่งลูกบอลไปทางซ้ายมือต้องถือบอลให้คล้ายไปทางสะโพกขวา หัวไหล่ แขน และมือขวาออกแรงเหวี่ยงลูกไปทางขวามือ โดยใช้มือซ้ายพยุงลูกบอล และช่วยบังคับให้ลูกบอลลอยตรงไปทิศทางที่ต้องการ ในขณะที่ส่งลูกบอลนั้น ให้น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าขวา สำหรับการส่งลูกบอลไปทางขวาให้ปฏิบัติตรงข้าม การส่งลูกบอลให้ผู้รับนั้นจะต้องหันหน้าไปทางผู้รับ การเหวี่ยง และผลักลูกบอลต้องออกแรงผลักให้แรงและเร็ว และจะต้องให้ลูกลอยผ่านหน้าคนรับเสมอ อย่ากระดกข้อมือช่วยในการส่งลูก เพราะจะทำให้ลูกบอลสะบัดพลิ้วและลอยสูงเกินไป ทำให้รับยาก

2. การส่งลูกบอลขณะที่วิ่งด้วยความเร็ว การส่งลูกแบบนี้ ผู้รับและผู้ส่งจะต้องวิ่งตามกันไป โดยผู้รับจะต้องอยู่ต่ำกว่าผู้ส่งเสมอ คือ ผู้รับจะวิ่งตามผู้ส่งห่างประมาณ 2-5 เมตร และห่างจากผู้ส่งออกไป

ทางด้านข้าง ส่วนจะห่างเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับสภาพสนาม ถ้าสนามไม่เปียกแฉะ ก็ห่างได้มาก ถ้าสนามเปียกแฉะลูกบอลลื่นต้องอยู่ใกล้ การส่งลูกบอล ให้ผู้รับทางซ้ายมือในขณะที่วิ่งด้วยความเร็วให้ก้าวเท้าขวานำพร้อมกับบิดลำตัว ให้แก่ผู้รับ ให้ลูกบอลลอยผ่านหน้าผู้รับในระยะที่สามารถวิ่งขึ้นมารับลูกได้ทัน อย่าส่งลูกบอลย้อนหลัง หรือตรงตัวผู้รับเพราะจะทำให้ความเร็วช้าลง และรับลูกบอลยาก เมื่อผู้ส่งได้ส่งลูกบอลให้ผู้รับต้องวิ่งซ้อนผู้รับด้วยสำหรับการส่งลูกบอลไปทางขวามือให้ปฏิบัติตรงข้าม

4. อุปกรณ์ / สื่อ / แหล่งเรียนรู้

4.1 นาฬิกาจับเวลา
4.2 ลูกรักบี้ฟุตบอลจำนวน 4 ลูก
4.3 สื่อวีดีทัศน์
4.4 เทปวัดระยะทาง 1 เทป ขนาด 50 เมตร
4.5 แบบฝึกทักษะการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล
4.6 แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕
เรื่อง การรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆละ 5 คน เข้าแถวตอน เพื่อฟังคำอธิบาย 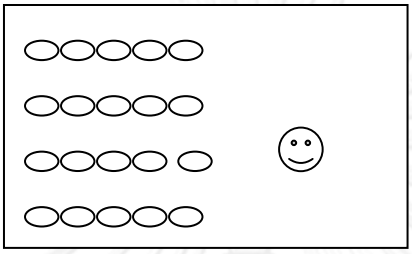 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2.ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1. ครูให้นักเรียนวิ่ง 30 เมตร 3 เที่ยว ให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอล ออกมานำกายบริหาร ด้วยท่าดันพื้น 10 ครั้ง 2 เซต และท่าหมุนหัวไหล่ข้างหน้า 10 ครั้ง ข้างหลัง 10 ครั้ง แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1. ครูให้นักเรียนดูสื่อวีดีทัศน์ วิธีการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม 2. ครูให้นักเรียนดูการเคลื่อนไหวร่างกายในการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล โดยการสาธิตจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม 3.ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบการส่งลูกบอลอยู่กับที่ให้ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม 4. ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่งด้วยความเร็วให้ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิตวิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 1.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้เข้าแถวตอน แล้วให้ฝึกการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่ โดยให้เริ่มส่งลูกจาก ทางด้านซ้ายมือก่อน ทำจนถึงคนทุกท้าย แล้วเปลี่ยนให้มารับและส่งทางด้านขวามือ ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง 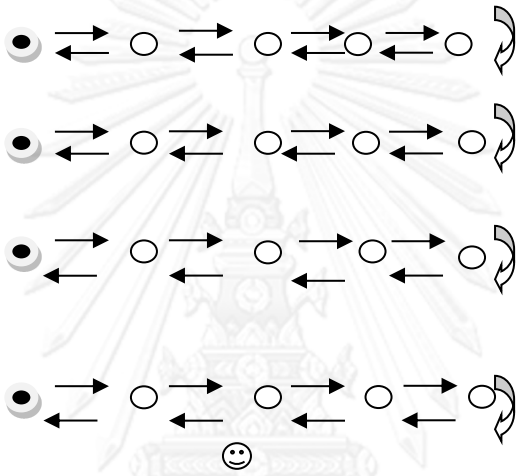 = จุดเริ่มต้น = ผู้สอน 2.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เข้าเป็นแถวตอน ให้แถวที่ 1 , 2 , 3 อยู่ที่เส้นเริ่ม แล้วให้แถวที่ 4 อยู่ที่เส้นกลับตัว ให้ฝึกการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบขณะวิ่งด้วยความเร็ว โดยให้เริ่มส่งลูกจากทางด้านซ้ายมือก่อน ส่งจนถึงคนทุกท้ายของแถวที่ 1 แล้วให้ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลให้กับคนแรกของแถวที่ 4 รับลูก และให้ส่งลูกกลับไปที่เส้นเริ่ม ส่งให้แถวต่อไป ทำจนครบทุกแถว แล้วค่อยเปลี่ยนการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลจากทางด้านขวามือ ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง	นักเรียนสามารถรับ-ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 2 ข้างซ้ายมือและขวามือ

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 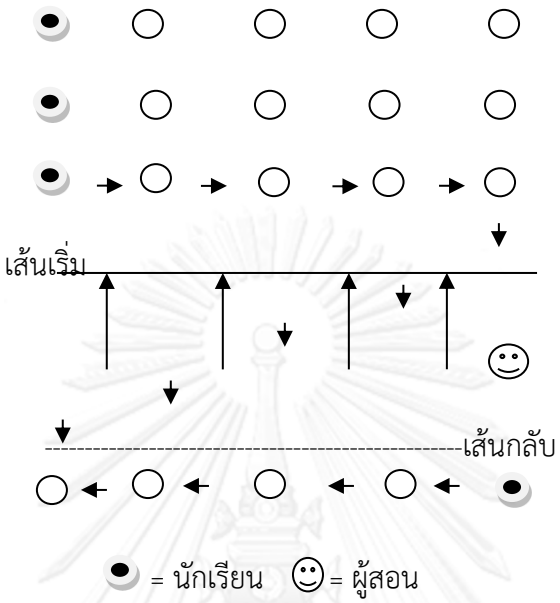 3. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ยืนเป็นแถวหน้ากระดาน ให้วิ่งส่งลูกรักบี้ฟุตบอล โดยเริ่มส่งจากทางซ้ายมือ ให้คนแรกที่ทำการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลเมื่อส่งลูกรักบี้ฟุตบอลให้กับคนที่ 2 แล้วให้วิ่งไปรอรับลูกรักบี้ฟุตบอลกับคนสุดท้ายของแถว สลับกันจนครบ จากนั้นให้คนสุดท้าย ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลกลับทางขวามือ ทำในลักษณะเดิม จนครบทุกแถว ขวามือ ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง 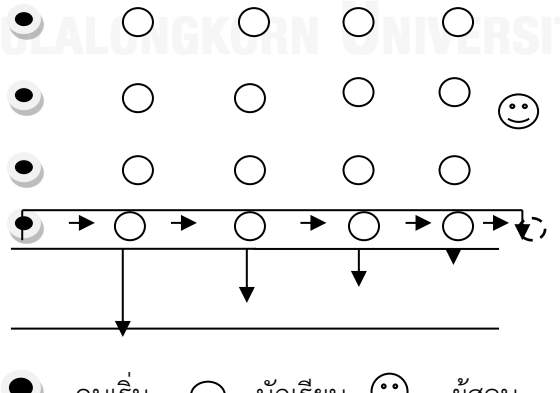 	นักเรียนสามารถรับ-ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 2 ข้างซ้ายมือและขวามือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ยืนหลังกรวยที่เตรียมไว้ ให้แข่งขันการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล โดยให้เริ่มส่งลูกไปทางด้านซ้ายมือก่อน เริ่มส่งลูกรักบี้ฟุตบอลให้กับแถวที่อยู่ด้านซ้ายมือของตัวเอง แล้วให้วิ่งเข้าไปรับลูก จากนั้นก็ให้ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลให้กับแถวที่อยู่ตรงข้ามกับแถวตัวเอง แล้วไปต่อท้ายแถวที่อยู่ตรงข้าม คนที่รับลูกส่งตอนแรกก็วิ่งมารับลูกต่อจากการส่ง แล้วส่งลูกรักบี้ฟุตบอลไปยังแถวต่อไป วนให้ครบทุกคน หลังจากนั้นก็ให้กลับมารับ-ส่งลูกบี้ฟุตบอลทางด้านขวามือ ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง 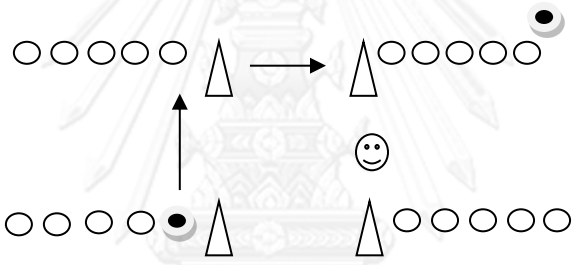 △ = กรวย ○ = นักเรียน ☺ = ผู้สอน 2. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ให้แต่ละกลุ่ม จัดแถวตอน แบ่งคนเป็น 2 แถว แต่ละแถวมี 4 คน ระยะห่างของ 2 แถวประมาณ 2-3 เมตร และในแถวแต่ละคนจะยืนห่างกันประมาณ 1 เมตร อีก 2 คนที่เหลือ จะยืนอยู่ตรงกลางระหว่างแถว ก และแถว ข จากนั้นจะมีการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล เริ่มจากคนที่ 1 แถว ก ไปทางขวามือ ไปจนถึงคนที่ 1 แถว ข จากนั้น 2 คนกลางต้องวิ่งไปอยู่ตรงกลางของคนที่ 2 ระหว่างแถว ก และแถว ข และส่งลูกรักบี้ฟุตบอลเช่นเดิม ไปจนถึงคนที่ 4 ของแถว ก และแถว ข เมื่อครบทุกคนแล้ว ให้สองคนตรงกลางวิ่งย้อนกลับไป ณ จุดเริ่มต้น โดยมีการรับ-ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลเช่นเดิม แต่จะส่งไปทาง	นักเรียนสามารถรับ-ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 2 ข้างซ้ายมือและขวามือ

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) ซ้ายมือ ทำเช่นนี้ตั้งแต่คนที่ 4 ของแถว ก และแถว ข ไปจนถึงคนที่ 1 ของแถว ก และแถว ข เมื่อครบแล้ว ให้ 2 คนตรงกลาง มายืนแทนตำแหน่ง ของคนที่ 1 ของแต่ละแถว แล้วคนต่อๆ ไป ก็ทำเช่น 2 คนตรงกลางที่กล่าวมา จะถือว่าเป็น 1 รอบ ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง 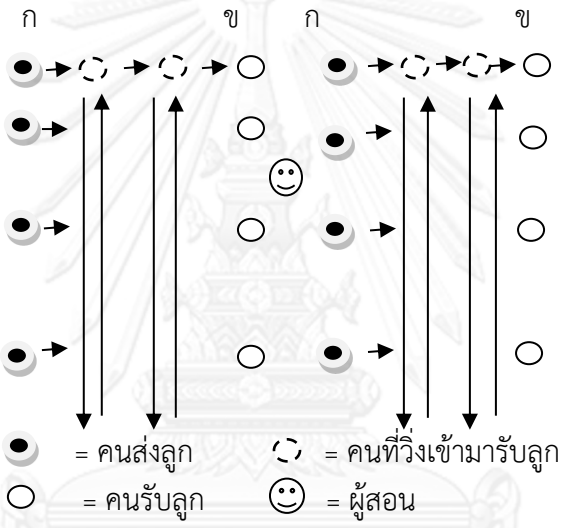 	นักเรียนสามารถรับ-ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 2 ข้างซ้ายมือและขวามือ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1.ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2.หลังจากนั้น ครูทบทวนบทเรียนและข้อบกพร่องที่พบ แล้วให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น 3.ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่ายกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖
เรื่อง การรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆละ 5 คน เข้าแถวตอน เพื่อฟังคำอธิบาย 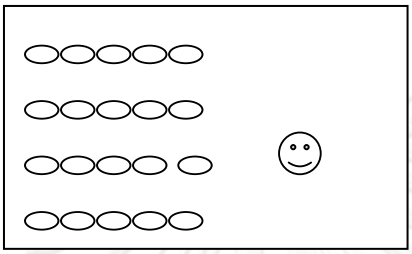 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2. ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1. ครูให้นักเรียนวิ่ง 30 เมตร 3 เที่ยว ให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอล ออกมานำกายบริหาร ด้วยท่าดันพื้น 10 ครั้ง 2 เซต และท่าหมุนหัวไหล่ข้างหน้า 10 ครั้ง ข้างหลัง 10 ครั้ง แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1. ครูให้นักเรียนดูสื่อวีดีทัศน์ วิธีการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็ว ที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม 2. ครูให้นักเรียนดูเคลื่อนไหวร่างกายและการสาธิตจากนักกีฬารักบี้ฟุตบอล ในการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็ว ที่ถูกต้อง และให้นักเรียนทำตาม 3.ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบการเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็วให้ถูกต้อง	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็ว ได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 1.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน แล้วให้ฝึกการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบการเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว โดยให้เริ่มส่งลูกจากทางด้านซ้ายมือก่อน โดยการส่งลูกรักบี้ขณะวิ่งด้วยความเร็ว พร้อมกับ รับ-ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลให้รวดเร็ว และคนที่อยู่ด้านขวามือวิ่งออกมารับลูกรักบี้ จากการส่งคนซ้ายมือ ทำการรับ-ส่ง สลับกัน จนถึงจุดที่กำหนด แล้วรับ-ส่งกลับยังจุดเริ่มต้น ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง 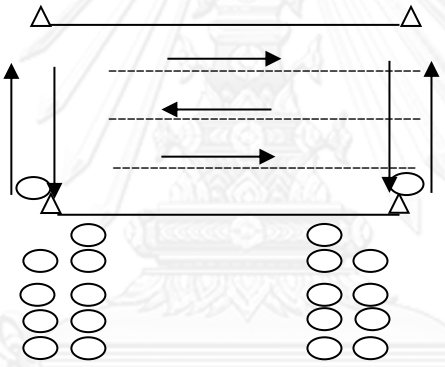 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน ----- = การรับ และส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ไป-กลับ △ = กรวย	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็วได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน เข้าแถวเป็นวงกลม ห่างกัน 1 เมตร แล้วให้ฝึกการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืน ส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลให้เร็วที่สุด เริ่มจากการส่งไปด้านซ้ายมือ ไปถึงคนสุดท้าย ให้ส่งกลับมา ยังที่คนเริ่มรับ-ส่ง ด้วยความเร็ว ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง 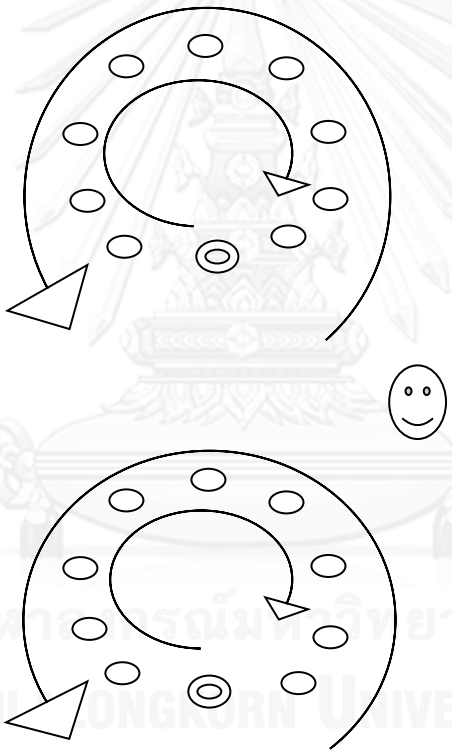 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็วและแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็ว ได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน แล้วให้แข่งขันการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบการเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว โดยให้เริ่มส่งลูกจากทางด้านซ้ายมือก่อน โดยการส่งลูกรักบี้ขณะวิ่งด้วยความเร็ว พร้อมกับ รับ-ส่งลูกรักบี้ฟุตบอลให้รวดเร็ว และคนที่อยู่ด้านขวามือวิ่งออกมารับลูกรักบี้ จากการส่งคนซ้ายมือ ทำการรับ-ส่ง สลับกัน จนถึงจุดที่กำหนด แล้วรับ-ส่งกลับยังจุดเริ่มต้น ไป-กลับ นับเป็น 1 ครั้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีลูกรักบี้ตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ ลูกรักบี้ตกพื้นได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ครูเดินสังเกต ให้คำแนะนำ ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง 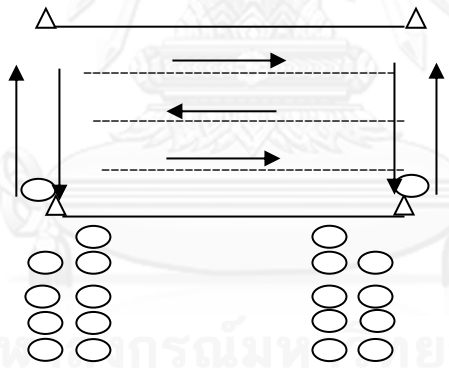 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน ----- = การรับ และส่งลูกรักบี้ฟุตบอล ไป-กลับ △ = กรวย	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิต วิธีการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็วได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน เข้าแถวเป็นวงกลม ห่างกัน 1 เมตร ให้แข่งขันการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืน ส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลให้เร็วที่สุด เริ่มจากการส่งไปด้านซ้ายมือ ไปถึงคนสุดท้าย ให้ส่งกลับมา ที่คนเริ่มรับ-ส่ง ด้วยความเร็ว ไป-กลับ นับเป็น 1 ครั้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีลูกรักบี้ตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ ลูกรักบี้ตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ครูเดินสำรวจ ครูบอกข้อบกพร่อง ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง 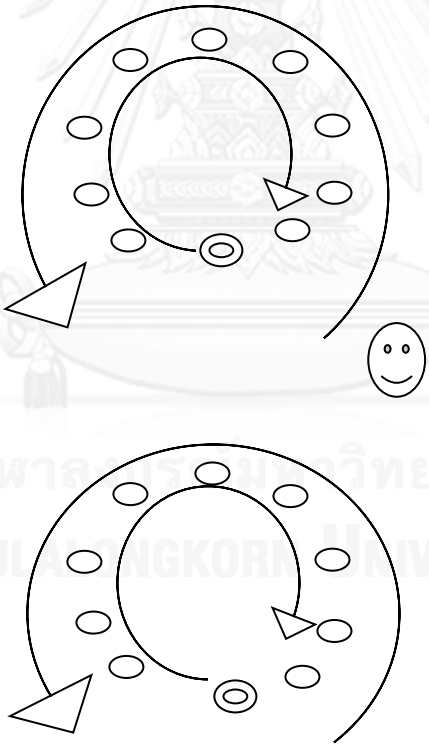 	นักเรียนสามารถปฏิบัติการรับและส่งลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว และแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลด้วยความเร็ว ได้ถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1.ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2.หลังจากนั้น ครูทบทวนบทเรียนและข้อบกพร่องที่พบ แล้วให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น 3.ให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่ายกาย และเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะการรับและการส่งลูกรักบี้ฟุตบอลได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗-๘

รายวิชา รักบี้ฟุตบอล **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1**

เรื่อง การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล **เวลา 1 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจ ทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬาที่ปฏิบัติเป็นประจำวันอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพการกีฬา

1. สาระสำคัญ

การเริ่มเล่นและการเล่นในเกมรักบี้ฟุตบอลนั้น ผู้เล่นจำเป็นต้องมีทักษะในการเตะลูกแบบต่างๆ การฝึกทักษะการเตะที่ดีจะช่วยให้เกมการแข่งขันดำเนินไปได้อย่างดี และทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้

2. จุดประสงค์ในการเรียนรู้

2.1 พัฒนาการสมรรถภาพทางกาย

2.2 บอกหลักการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ

- 2.2.1 การเตะลูกลอย
- 2.2.2 การเตะลูกพร้อม
- 2.2.3 การเตะลูกวางบนพื้น
- 2.2.4 การเตะลูกเลียด

2.3 มีทักษะในการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ

- 2.3.1 การเตะลูกลอย
- 2.3.2 การเตะลูกพร้อม
- 2.3.3 การเตะลูกวางบนพื้น
- 2.3.4 การเตะลูกเลียด

3. สาระการเรียนรู้

การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ได้แบ่งออกเป็น 4 แบบ

1. การเตะลูกลอย ลักษณะการเตะลูกลอย เป็นการปล่อยลูกรักบี้ฟุตบอลหรือกดลูกลงจากระดับที่ถืออยู่และก่อนที่ลูกจะตกถึงพื้นให้ใช้เท้าเตะให้ลอยขึ้นบนอากาศ หลักในการเตะลูกลอย แตะตามแนวนอนของลูกบอล หรือขวางตามความยาวของลูกรักบี้ฟุตบอลก็ได้ โดยไม่โยนลูกบอลให้ลอย ตามองดูลูกตลอดเวลาถือลูกให้ได้แนวที่จะใช้หลังเท้ากระทบตรงกลางหลังเท้า

2. การเตะลูกพร้อม เป็นการเตะลกกระดอนจากพื้น โดยการที่ผู้เตะปล่อยลูกรักบี้ฟุตบอลในลักษณะเดียวกับการเตะลูกลอย แต่ปล่อยให้ลูกถึงพื้นก่อน และในจังหวะเดียวกันนั้นก็ให้เตะลูกบอลลอยขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

หลักการเตะลูกพร้อม การปล่อยลูกบอลลงกระทบพื้นสนามนั้นต้องพยายามปล่อยลูกให้ส่วนแหลมของลูกบอลกระทบพื้นสนาม และกระดอนขึ้นเอียงเข้าหาลำตัวผู้เตะได้ดีที่สุด

3. การเตะลูกวางบนพื้น เป็นลักษณะที่ผู้เตะวางลูกไว้บนพื้นสนาม โดยตั้งส่วนยาวของลูกขึ้น แล้วจึงเตะลูกให้สูงขึ้น การวางลูกให้ใช้ส้นเท้าทำเป็นหลุมเพื่อตั้งลูก การตั้งลูกให้คุกเข่าในการตั้งโดยชันเข่าข้างใดข้างหนึ่งขึ้น หลักการเตะ การเตะลูกวางต้องเตะด้วยหลังเท้า และให้หลังเท้าถูกบริเวณใต้ลูกรักบี้ฟุตบอล เพื่อจะได้เตะลูกลอยสูงขึ้นได้

4. การเตะลูกเลียด เป็นการบังคับลูกรักบี้ฟุตบอลให้ลอยไปกับพื้นสนาม ใช้มากในการเตะลูกด้านข้างสนามนอกเขต 22 เมตร เพราะลูกจะได้เลียดสัมผัสพื้นสนามหรือใช้เตะเพื่อให้ลูกเลียดผ่านแนวการชาร์จของฝ่ายตรงข้ามเพื่อตนหรือผู้เดียวกันจะได้วิ่งเล่นลูกนั้นต่อไปได้ หรือเพื่อเตะลูกเข้าในเขตทรัยแล้ววิ่งไปเตะในเขตประตู หลักการเตะ ผู้เตะจะต้องก้มหน้า ข้อเท้าตึง และงุ้มปลายเท้าให้มากๆ การเหวี่ยงเท้าจะต้องไม่ให้สูงกว่าระดับเอว

4. อุปกรณ์ / สื่อและแหล่งเรียนรู้

4.1 กรวยพลาสติก
4.2 ลูกรักบี้ฟุตบอล
4.3 นกหวีด
4.4 แบบฝึกทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗
เรื่อง การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆละ 5 คน เข้าแถวตอน เพื่อฟังคำอธิบาย 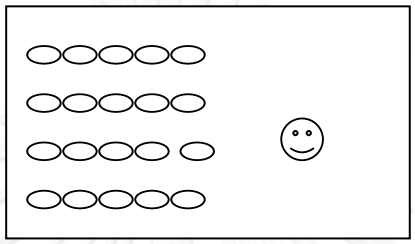 ☺= ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2.ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1.ครูให้นักเรียนวิ่งเหยาะๆ รอบสนาม 2 รอบ ครูให้นักเรียนดูรูปภาพท่ากายบริหารแบบต่างๆ และให้ตัวแทนนักเรียน 5 คนออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆ ของร่างกาย ด้วยท่ากายบริการต่างๆ ไม่ซ้ำกัน แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน	1.นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพและสามารถเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที	1.ครูให้นักเรียนดูสื่อวีดีทัศน์ วิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ทั้ง 4 แบบ 1.การเตะลูกลอย 2.การเตะลูกพร้อม 3.การเตะลูกวางบนพื้น 4.การเตะลูกเลียด ที่ถูกต้อง และให้นักเรียนฝึกตามกลุ่ม 2.ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลแสดงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายในการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ทั้ง 4 แบบ 1.การเตะลูกลอย 2.การเตะลูกพร้อม 3.การเตะลูกวางบนพื้น 4.การเตะลูกเลียด ที่ถูกต้อง และให้นักเรียนฝึกตามกลุ่ม 3.ครูอธิบายและสาธิตลักษณะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ครูให้นักเรียนดูสื่อวีดีทัศน์ ทั้ง 4 แบบ 1.การเตะลูกลอย 2.การเตะลูกพร้อม 3.การเตะลูกวางบนพื้น 4.การเตะลูกเลียด ที่ถูกต้อง และให้นักเรียนฝึกตามกลุ่ม	นักเรียนสามารถอธิบายและสาธิตทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ทั้ง 4 แบบได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 1.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้เข้าแถวตอน โดยให้ยืนหน้าเข้าหากัน ยืนห่างกัน 5 เมตร ให้เล่นเกมรับ-เตะลูกบอล โดยคนที่เตะต้องเตะลูกรักบี้ฟุตบอลให้ตรงกับคนรับ คนที่รับลูกเตะก็ต้องรับให้ได้ แล้วเตะลูกรักบี้ฟุตบอลกลับไปมา ใช้ฝึกได้ทั้ง 4 แบบ 1.การเตะลูกลอย 2.การเตะลูกพร้อม 3.การเตะลูกวางบนพื้น 4.การเตะลูกเลียด ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิตการฝึกการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลในทักษะต่างๆ แล้วให้นักเรียนฝึกตามทักษะ 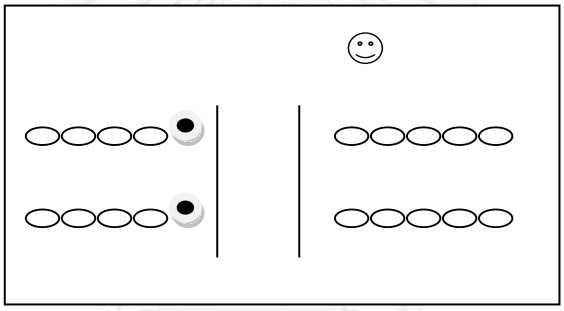 ● = ผู้เริ่มเล่น ⬭ = นักเรียน ☺ = ผู้สอน	นักเรียนสามารถเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ คือ 1.การเตะลูกลอย 2.การเตะลูกพร้อม 3.การเตะลูกวางบนพื้น 4.การเตะลูกเลียด
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.การเตะลูกลอย ให้แบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง ยืนตรงไหนก็ได้ที่อยู่ภายในโซนของทีมตัวเอง ให้เตะลูกลอยไปยังฝั่งตรงข้าม ถ้าฝ่ายตรงข้ามรับลูกจากการเตะลูกลอยไม่ได้ ก็ให้ออกจากการแข่งขัน ผู้เล่นฝ่ายทีมไหนที่มีผู้เล่นในสนามมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ ครูให้นักเรียนสังเกต นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิตแล้วให้เริ่มการแข่งขัน ☺ ● + ⬭ = นักเรียน ☺ = ผู้สอน	นักเรียนสามารถเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ คือ 1.การเตะลูกลอย 2.การเตะลูกพร้อม 3.การเตะลูกวางบนพื้น 4.การเตะลูกเลียด

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2.การเตะลูกพร้อม ให้แบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง ยืนตรงไหนก็ได้ที่อยู่ภายในโซนของทีมตัวเองให้เตะลูกพร้อมไปยังฝั่งตรงข้าม ถ้าฝ่ายไหนเตะลูกพร้อมไม่ถึงฝั่งตรงข้ามให้ออกจากการแข่งขัน ทีมไหนเหลือผู้เล่นมากกว่าเป็นฝ่ายชนะ ครูให้นักเรียนสังเกต นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิต แล้วให้เริ่มแข่งขัน 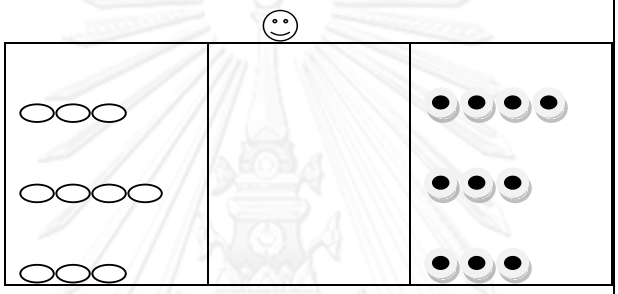 ● + ⬭ = นักเรียน ☺ = ผู้สอน 3.การเตะลูกเลียด ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้เข้าแถวตอน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง โดยให้ยืนหันหน้าเข้าหากัน ระยะห่างประมาณ 10 เมตร โดยให้เตะลูกเลียดข้ามเส้นที่กำหนดให้ ไปยังฝ่ายตรงข้าม คนที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามต้องรับลูกเตะให้ได้ แล้วเตะลูกเลียดกลับไปกลับมา เมื่อเตะเสร็จให้ไปต่อท้ายแถวฝั่งตรงข้าม ทีมไหนทำเสร็จก่อนเป็นฝ่ายชนะ ครูให้นักเรียนสังเกต นักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ทำการสาธิต แล้วให้เริ่มการแข่งขัน 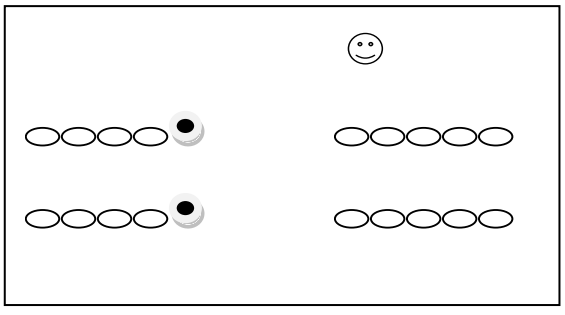 ● = ผู้เริ่มเล่น ⬭ = นักเรียน ☺ = ผู้สอน	นักเรียนสามารถเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ คือ 1.การเตะลูกลอย 2.การเตะลูกพร้อม 3.การเตะลูกวางบนพื้น 4.การเตะลูกเลียด

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 4. การเตะลูกวางบนพื้น ให้แบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ให้แข่งเตะลูกวางบนพื้น ให้เข้าประตูรักบี้ฟุตบอล หรือเตะให้ข้ามค้านที่อยู่ระหว่างเสาทั้งสอง ที่เป็นรูปตัว H ระยะระหว่างประตูกับจุดเตะ 10 เมตร ทีมไหนทำการเตะลูกวางบนพื้นได้มากที่สุดในเวลาที่กำหนด เป็นทีมชนะ ครูเดินสำรวจและแนะนำครูให้นักเรียนสังเกต นักกีฬารักบี้ฟุตบอลทำการสาธิตแล้วให้เริ่มการแข่งขัน 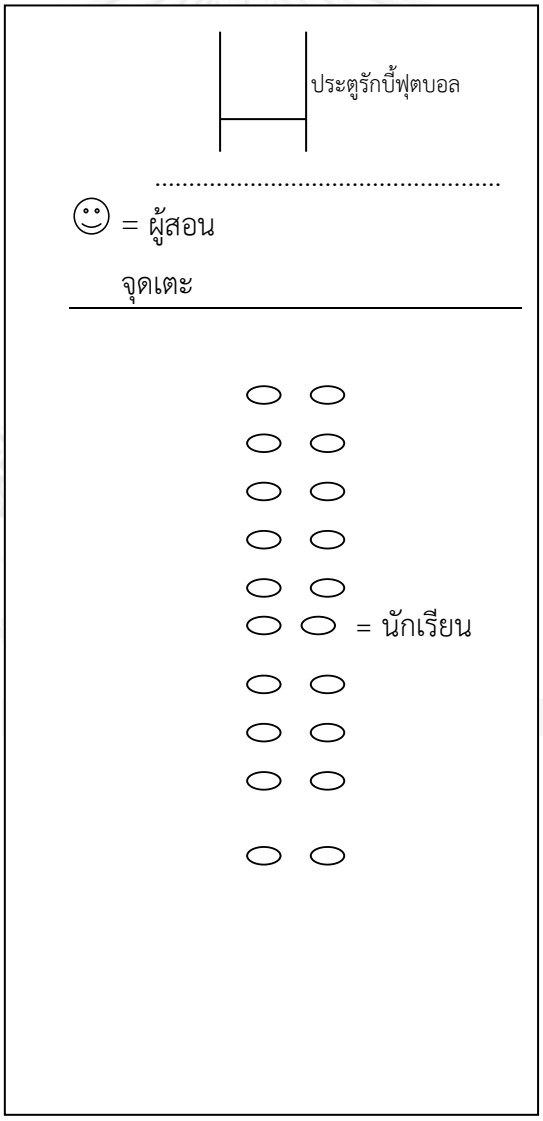 	นักเรียนสามารถเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ คือ 1.การเตะลูกลอย 2.การเตะลูกพร้อม 3.การเตะลูกวางบนพื้น 4.การเตะลูกเลียด

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1.ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2.หลังจากนั้น ครูให้นักเรียนรวมกลุ่มสรุปบทเรียนและให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยต่างๆ 3.ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกายเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลได้ทั้ง 4 แบบ ได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘
เรื่อง การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1.ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)	1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 5 คน นั่งเป็นแถวหน้ากระดาน เพื่อฟังคำอธิบาย 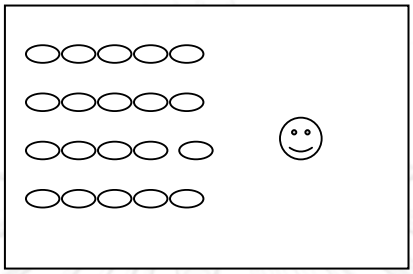 ☺ = ผู้สอน ⬭ = นักเรียน 2. ครูอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และข้อปฏิบัติให้นักเรียนทั้งหมดทราบ	
2.ขั้นเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย (5-10นาที)	1.ครูให้นักเรียนวิ่งเหยาะๆ รอบสนาม 2 รอบ ครูให้นักเรียนดูรูปภาพท่ากายบริหารแบบต่างๆ และให้ตัวแทนนักเรียน 5 คนออกมานำกายบริหารส่วนต่างๆของร่างกาย ด้วยท่ากายบริการต่างๆ ไม่ซ้ำกัน แล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน	นักเรียนรู้วิธีการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายได้อย่างถูกต้อง
3.ขั้นอธิบาย/ขั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	1. ครูให้นักเรียนดูสื่อวีดีทัศน์ วิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และลูกเด้งที่ถูกต้อง และให้นักเรียนฝึกตามกลุ่ม 2. ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลแสดงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายในการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และลูกเด้ง ให้นักเรียนฝึกตามกลุ่ม	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และลูกเด้งสามารถเตะลูกโด่งและลูกเด้งได้อย่างถูกต้องได้

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน โดยให้นักเรียนเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง ให้ข้ามคานเสาที่กำหนด สลับกันเตะจนครบทุกคน เตะคนละ 3 ครั้ง ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิตการฝึกการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง แล้วให้นักเรียนฝึกตามทักษะ 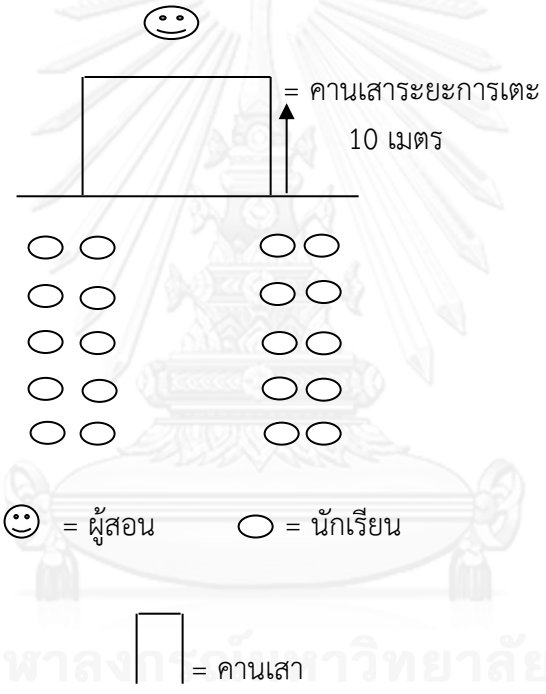 	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และลูกเด้งสามารถเตะลูกโด่งและลูกเด้งได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน ให้นักเรียนเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง โดยให้เตะลูกรักบี้ฟุตบอลเด้งลงพื้นที่ที่กำหนด แล้วให้ลูกเด้งออกนอกสนาม นับจำนวนครั้งที่ทำได้ สลับกันเตะจนครบทุกคน เตะคนละ 3 ครั้ง ครูให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสาธิตการฝึกการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง แล้วให้นักเรียนฝึกตามทักษะ 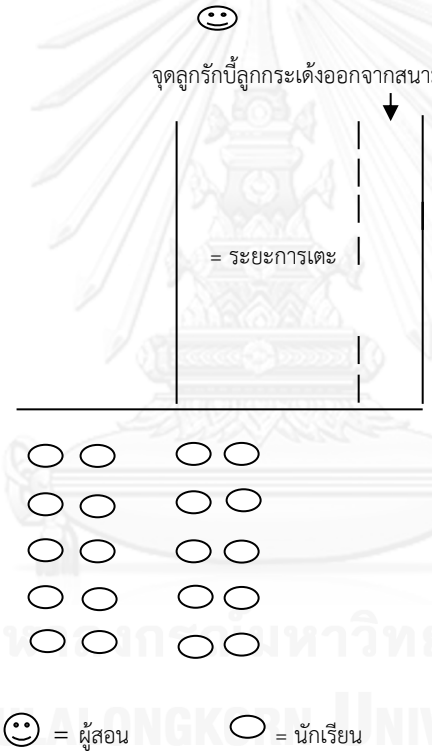 	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และแบบลูกเด้ง และสามารถเตะลูกโด่ง ลูกเด้งได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	1.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน โดยให้นักเรียนทำการแข่งขัน การเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้นักเรียนเตะลูกรักบี้ข้ามคานเสาที่กำหนด นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีเตะลูกโด่งไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้ง ใหม่ เตะลูกโด่งไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที ครูเดินสำรวจ แล้วให้นักเรียนปรบมือชมเชย ให้กับกลุ่มที่ทำได้คะแนนมากที่สุด 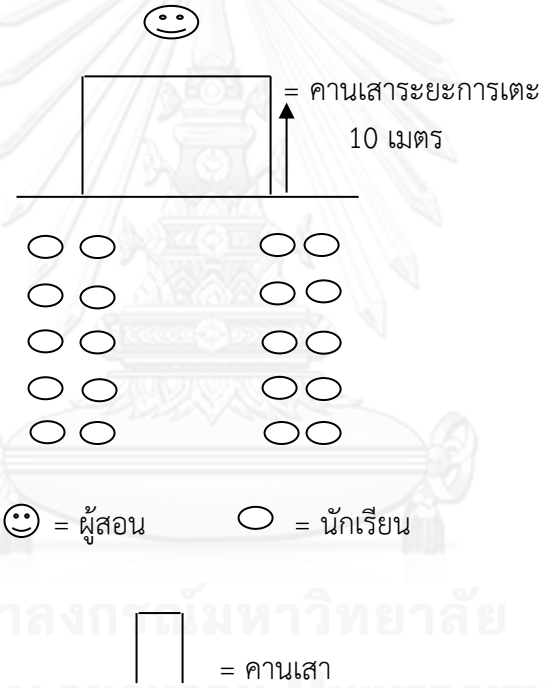 	นักเรียนสามารถเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และแบบลูกเด้งได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	(ต่อ) 2.ครูให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 10 คน ให้เข้าแถวตอน ให้นักเรียนทำการแข่งขัน การเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง โดยให้เตะลูกรักบี้ฟุตบอลเด้งลงพื้นที่ที่กำหนด เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้นักเรียนเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีเตะลูกเด้งไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ เตะลูกเด้งไม่ได้ ไม่เกิน3 ครั้งใน 1 นาที ครูเดินสำรวจ แล้วให้นักเรียนปรบมือชมเชยให้กับกลุ่มที่ทำได้คะแนนมากที่สุด 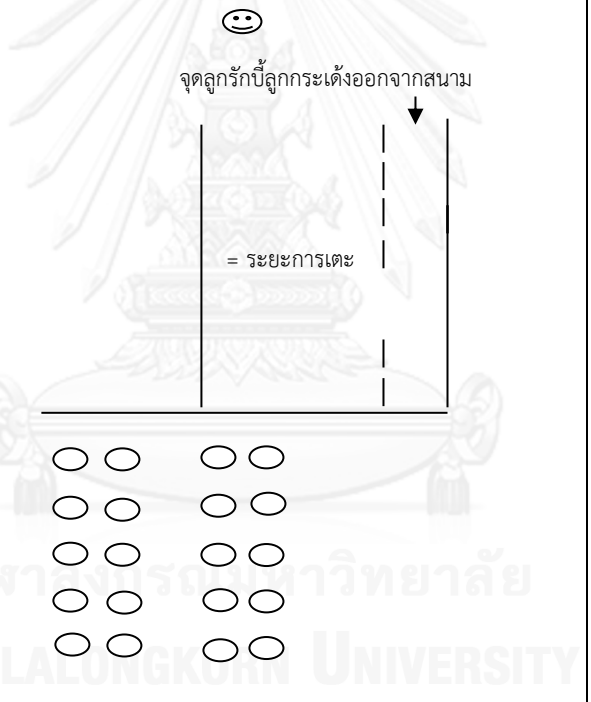 	นักเรียนสามารถเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และแบบลูกเด้งได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นตอนการสอน	วิธีการสอนโดยการใช้สื่อวีดีทัศน์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5.ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (5-10 นาที)	1. ครูเรียกรวมแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียน และยืดเหยียดกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ 2. หลังจากนั้น ครูให้นักเรียนรวมกลุ่มสรุปบทเรียน และให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยต่างๆ 3. ครูให้นักเรียนไปทำความสะอาดร่างกาย และเปลี่ยนเครื่องหมายแต่งกาย	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง และแบบลูกเด้ง และสามารถเตะลูกโด่งและลูกเด้งได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬารักบี้ฟุตบอล

ชื่อ-สกุล นักเรียน.....
ภาคเรียนที่..... ปีการศึกษา..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....
ผู้ประเมิน.....
คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับการสังเกตของท่านโดยเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนที่ระบุไว้

ข้อปฏิบัติ	คะแนน					
	0	1	2	3	4	5
<u>การจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล</u>						
1. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่	.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่	.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว โดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว	.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ โดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว	.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว โดยการวิ่งแบบซิกแซก	.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ โดยการวิ่งแบบซิกแซก	.....	.....	.....	.....	.....	.....
<u>การวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล</u>						
1. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่	.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากกากลิ้ง	.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากการโยน	.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากการเตะ	.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง	.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิธีนอนเก็บ	.....	.....	.....	.....	.....	.....
คะแนนรวม						

แบบประเมินทักษะพื้นฐานกีฬารักบี้ฟุตบอล

ชื่อ-สกุล นักเรียน.....
ภาคเรียนที่..... ปีการศึกษา..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....
ผู้ประเมิน.....
คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับการสังเกตของท่านโดยเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนที่ระบุไว้

ข้อปฏิบัติ	คะแนน					
	0	1	2	3	4	5
<u>การส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอล</u>						
1. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่	.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืนส่ง-รับระยะไกล	.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเดิน	.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิ่งเหยาะๆ	.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว	.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลให้เร็วที่สุด	.....	.....	.....	.....	.....	.....
<u>ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล</u>						
1. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกลอย	.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกพร้อม	.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกวางอยู่บนพื้น	.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเลียด	.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง	.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง	.....	.....	.....	.....	.....	.....
คะแนนรวม						

เกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินทักษะปฏิบัติกีฬารักบี้ฟุตบอล

1. ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

1.1 ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่

- ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน ยืนจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอล หันหน้าเข้าหากัน
- เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบที่ 1 ยืนจับหรือถือรักบี้ฟุตบอลให้แน่น ผู้ทดสอบคนที่ 2 ใช้มือตีที่ลูกรักบี้ ที่ผู้ทดลองคนที่ 1 จับ นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ จับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้นได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

1.2 ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่

- ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน ยืนจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอล หันหน้าเข้าหากัน
- เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบที่ 1 จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลให้แน่น วิ่งหลบหลีก ผู้ทดสอบคนที่ 2 โดยวิ่ง ใช้มือตีที่ลูกรักบี้ ที่ผู้ทดลองคนที่ 1 จับ นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ จับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้นได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

1.3 ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว โดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว

- ให้ผู้ทดสอบ จับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว วิ่งอ้อมกรวย (ชาย) ระยะ 10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบวิ่งอ้อมกรวย จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว ไปจุดตามที่กำหนด นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียวไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ จับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

1.4 ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ โดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว

- ให้ผู้ทดสอบ จับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ วิ่งอ้อมกรวย (ชาย) ระยะ10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบวิ่งอ้อมกรวย จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือไปจุดที่กำหนด นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ จับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1.5 ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว โดยการวิ่งแบบซิกแซก

- ให้ผู้ทดสอบ จับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว วิ่งแบบซิกแซก (ชาย) ระยะ 10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร มีกรวยจำนวน 6 กรวย ซึ่งวางเรียงห่างกันกรวย 1 เมตร
- ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบวิ่งแบบซิกแซก จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียว ไปตามจุดที่กำหนด นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบมือเดียวไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ จับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

  5 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
  4 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 7-8 ครั้ง
  3 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 5-6 ครั้ง
  2 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 3-4 ครั้ง
  1 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 1-2 ครั้ง
  0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

1.6 ทักษะการจับ หรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ โดยการวิ่งแบบซิกแซก

- ให้ผู้ทดสอบจับ หรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ วิ่งแบบซิกแซก (ชาย) ระยะ 15 เมตร (หญิง) ระยะ 10 เมตร มีกรวยจำนวน 6 กรวย ซึ่งวางเรียงห่างกันกรวย 1 เมตร
- ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบวิ่งแบบซิกแซก จับหรือถือรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือ ไปตามจุดที่กำหนด นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลแบบสองมือไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ จับและถือลูกรักบี้ฟุตบอลตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

  5 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
  4 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 7-8 ครั้ง
  3 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 5-6 ครั้ง
  2 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 3-4 ครั้ง
  1 คะแนน เมื่อ จับหรือถือได้ 1-2 ครั้ง
  0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2. ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล

2.1 ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่

- ให้ผู้ทดสอบจับคู่ ยืนหันหน้าห่างกัน (ชาย) ระยะ 10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบคนที่ 1 นำลูกรักบี้ไปวางไว้ จุดที่กำหนด หน้าผู้ทดสอบคนที่ 2 เก็บและวางลูกรักบี้ฟุตบอลให้เร็ว นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ วางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลไม่ได้ ได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

2.2 ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากการกลิ้ง

- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบ เก็บและวางลูกรักบี้ฟุตบอลจากการกลิ้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการกลิ้งไม่ได้ ให้ เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ วางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการกลิ้งไม่ได้ ได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.3 ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากการโยน

- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบ เก็บและวางลูกรักบี้ฟุตบอลจากการโยน นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการโยนไม่ได้ ให้ เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ วางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการโยนไม่ได้ ได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

2.4 ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบจากการเตะ

- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบ เก็บและวางลูกรักบี้ฟุตบอลจากการเตะ นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการเตะไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ วางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลจากการเตะไม่ได้ ได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

2.5 ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง

- ให้ผู้ทดสอบ โดยการวิ่งเข้ามาเก็บและวางลูกรักบี้ฟุตบอล
- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบวิ่ง เก็บและวางลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่งไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ วางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลขณะวิ่งไม่ได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

2.6 ทักษะการวาง และการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิธีนอนเก็บ

- ให้ผู้ทดสอบ โดยยืนห่างจากลูกรักบี้ฟุตบอล ระยะ 5 เมตร
- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบวิ่ง เก็บและวางลูกรักบี้ฟุตบอล ด้วยวิธีการนอนเก็บ นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีวางและเก็บลูกรักบี้ ด้วยวิธีการนอนไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ วางและเก็บลูกรักบี้ ด้วยวิธีการนอน ไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ วางหรือเก็บได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

3. ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอล

3.1 ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบอยู่กับที่

- ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน โดยยืนหันข้าง ห่างกัน (ชาย) ระยะ 10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบยืน ส่งและรับลูกรักบี้ฟุตบอล ด้วยความเร็ว ไป-กลับ นับเป็น 1 ครั้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีลูกรักบี้ตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ ลูกรักบี้ตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.2 ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืนส่ง-รับ ระยะไกล

- ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน โดยหันข้าง ยืนห่างกัน (ชาย) ระยะ 15 เมตร (หญิง) ระยะ 10 เมตร
- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบยืน ส่งและรับลูกรักบี้ฟุตบอล ระยะไกล นับเป็น 1 ครั้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีลูกรักบี้ตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ ลูกรักบี้ตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับ ได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

3.3 ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเดิน

- ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน โดยหันข้าง ยืนห่างกัน (ชาย) ระยะ 10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบเดิน ส่งและรับลูกรักบี้ฟุตบอล ไป-กลับ ตามจุดที่กำหนด นับเป็น 1 ครั้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีลูกรักบี้ตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ ลูกรักบี้ตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.4 ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบวิ่งเหยาะๆ

- ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน โดยหันข้าง ยืนห่างกัน (ชาย) ระยะ 10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบวิ่ง ส่งและรับลูกรักบี้ฟุตบอล ไป-กลับ ตามจุดที่กำหนด นับเป็น 1 ครั้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีลูกรักบี้ตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ ลูกรักบี้ตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

    5 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
    4 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 7-8 ครั้ง
    3 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 5-6 ครั้ง
    2 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 3-4 ครั้ง
    1 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 1-2 ครั้ง
    0 คะแนน เมื่อ ไม่สามรถปฏิบัติได้

3.5 ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว

- ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน โดยหันข้าง ยืนห่างกัน (ชาย) ระยะ 10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบวิ่งด้วยความเร็ว ส่งและรับลูกรักบี้ฟุตบอล ไป-กลับ ตามจุดที่กำหนด นับเป็น 1 ครั้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีลูกรักบี้ตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ ลูกรักบี้ตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

    5 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
    4 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 7-8 ครั้ง
    3 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 5-6 ครั้ง
    2 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 3-4 ครั้ง
    1 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 1-2 ครั้ง
    0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.6 ทักษะการส่ง และการรับลูกรักบี้ฟุตบอลแบบยืนส่ง-รับลูกรักบี้ฟุตบอลให้เร็วที่สุด

- ให้ผู้ทดสอบจับคู่กัน โดยหันข้าง ยืนห่างกัน (ชาย) ระยะ10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้นเริ่ม เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบยืน ส่งและรับลูกรักบี้ฟุตบอล ด้วยความเร็ว ไป-กลับ ให้เร็วที่สุด นับเป็น 1 ครั้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีลูกรักบี้ตกพื้น ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ ลูกรักบี้ตกพื้นได้ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

4. ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

4.1 ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกลอย

- ผู้ทดสอบ ยืนห่างจากจุดที่กำหนด (ชาย) ระยะ 10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกลอย ไปตามจุดที่กำหนด นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีเตะลูกลอยไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ เตะลูกลอยไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ ส่งหรือรับได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

4.2 ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกพร้อม

- ผู้ทดสอบ ยืนห่างจากจุดที่กำหนด (ชาย) ระยะ 10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกพร้อม ไปตามจุดที่กำหนด นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีเตะลูกพร้อมไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ เตะลูกพร้อมไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ เตะได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ เตะได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ เตะได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ เตะได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ เตะได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

4.3 ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกวางบนพื้น

- ผู้ทดสอบ ยืนห่างจากจุดที่กำหนด (ชาย) ระยะ 10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกวางบนพื้น ไปตามเป้าหมายที่กำหนด นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีเตะลูกวางบนพื้นไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ เตะลูกวางบนพื้นไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ เตะได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ เตะได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ เตะได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ เตะได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ เตะได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

4.4 ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเลียด

- ผู้ทดสอบ ยืนห่างจากจุดที่กำหนด (ชาย) ระยะ 5 เมตร (หญิง) ระยะ 3 เมตร
- เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเลียด ไปตามจุดที่กำหนด นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีเตะลูกเลียดไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ เตะลูกเลียดไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ เตะได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ เตะได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ เตะได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ เตะได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ เตะได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

4.5 ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง

- ผู้ทดสอบ ยืนเตะระดับความสูง (ชาย) ระยะ 10 เมตร (หญิง) ระยะ 5 เมตร
- เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกโด่ง ไปตามระยะที่กำหนด นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีเตะลูกโด่งไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ เตะลูกโด่งไม่ได้ ไม่เกิน 3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ เตะได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ เตะได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ เตะได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ เตะได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ เตะได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

4.6 ทักษะการเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง

- ผู้ทดสอบ (ชาย) ยืนห่างจากจุดที่กำหนด ระยะ 15 เมตร (หญิง) ระยะ 10 เมตร
- เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบเตะลูกรักบี้ฟุตบอลแบบลูกเด้ง นับจำนวนครั้งที่ทำได้ กรณีเตะลูกเด้งไม่ได้ ให้เริ่มนับจำนวนครั้งใหม่ เตะลูกเด้งไม่ได้ ไม่เกิน3 ครั้งใน 1 นาที

5 คะแนน เมื่อ เตะได้ 9-10 ครั้งขึ้นไป
4 คะแนน เมื่อ เตะได้ 7-8 ครั้ง
3 คะแนน เมื่อ เตะได้ 5-6 ครั้ง
2 คะแนน เมื่อ เตะได้ 3-4 ครั้ง
1 คะแนน เมื่อ เตะได้ 1-2 ครั้ง
0 คะแนน เมื่อ ไม่สามารถปฏิบัติได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางแสดงค่า IOC การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับกับการใช้สื่อวีดีทัศน์ที่มีต่อทักษะปฏิบัติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. ประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2.มารยาทและหลักความปลอดภัยในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3.การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับกีฬารักบี้ฟุตบอล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4.การจับหรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5.การวางลูกรักบี้ฟุตบอลและการเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล								
5.1 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่วางอยู่บนพื้น	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
5.2 การเก็บลูกรักบี้ฟุตบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6.การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลและการรับลูกรักบี้ฟุตบอล								
6.1 การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลอยู่กับที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6.2 การส่งลูกรักบี้ฟุตบอลขณะที่วิ่งด้วยความเร็ว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7. การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล								
7.1 การเตะแบบลูกลอย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7.2 การเตะแบบลูกพร้อม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7.3 การเตะแบบลูกวางบนพื้น	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7.4 การเตะแบบลูกเลียด	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
8. ขั้นเตรียม								
8.1 ขั้นอบอุ่นร่างกายและเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
8.2 ขั้นอธิบายและสาธิต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8.3 ขั้นปฏิบัติและนำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8.4 ขั้นสรุป	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายปิยณัฐ ศรีชะตา เกิดวันที่ 14 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2528 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 32/278 ซอยวัชรพล ถนนรามอินทรา แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10230 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจาก โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2544 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2547 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552 เข้าศึกษาต่อปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2556

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University